

உலகத்தமிழ்

ஆசிரியர் : முனைவர் ப. அன்புச்செழியன்

மலர் : 1

இதழ் : 4

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050

விளம்பி, பங்குனி

காலாண்டிதழ்

வெளியீடு

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

ஆலோசனை மற்றும் ஆசிரியர் குழு

தலைமை ஆசிரியர்

முனைவர் **ப. அன்புச்செழியன்**

இயக்குநர் (பொ.),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.

தொலைபேசி : 0452 2530766

நிகர் : 0452 2530799

மின்னஞ்சல் : director@utsmdu.org

ஆசிரியர் குழு (இந்தியா)

முனைவர் **கோ.பாலசுப்ரமணியன்**

துணை வேந்தர்,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : tamilunivc@gmail.com

முனைவர் **கோ.விசயராகவன்**

இயக்குநர் (பொ.),

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : iits@tn.nic.in

முனைவர் **கோவி. இராசகோபால்**

துறைத்தலைவர்,

நவீன இந்திய மொழிகள் மற்றும் இலக்கியவியல் துறை,

தில்லிப் பல்கலைக்கழகம், தில்லி-110007.

மின்னஞ்சல் : grajagopaldu@gmail.com

முனைவர் **அரங்க.பாரி**

பேராசிரியர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சீதம்பரம், தமிழ்நாடு.

மின்னஞ்சல் : dramarajapandian@gmail.com

முனைவர் **வை. இராமராஜபாண்டியன்**

புலத்தலைவர், தமிழியற்புலம்,

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

மின்னஞ்சல் : dramarajapandian@gmail.com

ஆசிரியர் குழு (அயலகம்)

திரு **ம. ஜெயராமசர்மா**

விக்டோரியா இந்துக்கல்வி மையத்தின் ஆசிரியர்,

அக்கினிக்குஞ்சு மின்னிதழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,

'தடாகம்' தமிழ் இலக்கிய ஆலோசகர்,

ஆசுதிரேலியா.

மின்னஞ்சல் : jeyaramiyer@yahoo.com.au

முனைவர் **திரு. இளங்குமரன்**

விரிவுரையாளர், தமிழ்ப்பிரிவு, தற்காலமொழிகள்துறை,

மொழிகள் மற்றும் தகவல் தொடர்பியல்புலம்,

சுல்தான் இட்ரிஸ் பல்கலைக்கழகம்,

தாஞ்சோங்மாலிம், பேராக், மலேசியா.

மின்னஞ்சல் : s.ilangkumaran@gmail.com, ilangkumaran@fbk.upsi.edu.my

முனைவர் **இர. பிரபாகரன்**

கணினித் தொழில்நுட்ப வல்லுநர்,

பல்வொறு தமிழ்ச் சங்கங்களில் பதவி வகித்தவர்,

அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல் : prabu0111@gmail.com

திரு **வி. ஜீவகுமாரன்**

அரச நூலகத்தில் தமிழ்ப் பகுதியின் பொறுப்பாளர், ஆலோசகர்,

நகரசபையின் புவியியல் சார்ந்த தொழில்நுட்ப பிரிவின் பொறுப்பாளர்,

டென்மார்க்.

மின்னஞ்சல் : jeevakumaran5@gmail.com

முனைவர் **ஆ.ரா. சீவகுமாரன்**

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்மொழி பண்பாட்டுப் பிரிவு,

தேசியக் கல்விக்கழகம், நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகம்,

சீங்கப்பூர்.

மின்னஞ்சல் : sivakumaran.r@nie.edu.sg

உலகத்தமிழ்

4

ஏப்ரல் மாத மின்னிதழ்

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

மலர்: 1

இதழ்: 4

திருவள்ளூர்வராண்டு 2050/ விளம்பி, பங்குனி

ஆசிரியர் & வெளியிடுபவர்:

முனைவர் ப. அன்புச்செழியன்

இயக்குநர் (பொ),

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம்,

அரசு சட்டக் கல்லூரி அருகில்,

டாக்டர் தங்கராஜ் சாலை,

மதுரை - 625020.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

தொலைபேசி: 0452- 2530799.

மின்னஞ்சல்:

utsmdu2@gmail.com

Editor & Publisher

Dr. P. Anbuchelivan

Director (i/c)

World Tamil Sangam,

Near, Govt Law College

Dr. Thangaraj Salai,

Madurai - 625020.

Tamilnadu, India.

Telephone: 0452- 2530799

E.Mail:

utsmdu2@gmail.com

வரவேற்கப்படுகின்றன..!

தமிழ்நாடு அரசு நிறுவனமான உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், உலகளாவிய தமிழ் அமைப்புகளுக்குத் தமிழ்ப் பணி தொடர்பான செய்திகளை எடுத்துச் செல்வதற்காக 'உலகத்தமிழ்' எனும் மின்னிதழினையும் தொடங்கியிருக்கிறது. உலக நாடுகளில் இயங்கி வரும் அனைத்துத் தமிழ்ச்சங்கங்கள், தமிழ் அமைப்புகள், நிறுவனங்கள், தமிழ் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளும் நிறுவனங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைத் தொகுத்தல், உலகமெங்கும் இயங்கிவரும் இவ்வமைப்புகளை ஒரு குடையின்கீழ் பதிவு செய்து ஒருங்கிணைத்துக் கூட்டமைப்பு உருவாக்குதல் என்பது நோக்கமாகும். மேலும், தமிழறிஞர்கள், கலைஞர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பித் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு முதலியவற்றைப் பரப்புவதல், தமிழர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வாழும் அயல் நாடுகளுக்கு ஆய்வாளர்களை அனுப்பித் தமிழர் நிலையினை ஆய்தல், அந்நாட்டு ஆய்வாளர்களைத் தமிழகத்திற்கு வரவழைத்துக் கருத்துப் பரிமாறுதல், பிறநாட்டுத் தமிழர் களஞ்சியம் தயாரித்தல், தமிழ் மொழியிலுள்ள சங்க கால நூல்கள், இலக்கியங்கள் முதலியவற்றை அயல்நாடுகளில் உள்ள தமிழர்கள் அறிந்து தெளிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துதல் மட்டுமல்லாமல் தமிழாராய்ச்சியை வளப்படுத்தும் நிலையில் உலக நாடுகளில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்மொழி பற்றிய ஆராய்ச்சி மையம் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தல், உலக நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழும் இரு நாடுகளைத் தேர்வு செய்து ஒவ்வோர் ஆண்டும் ஆய்வரங்கங்கள், கருத்தரங்கங்கள் நடத்துதல், கலைநுட்பம் வாய்ந்த சிற்பங்கள், நாட்டுப்புறப்பாடல்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றை அயல்நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் கண்டு, பாராட்ட வாய்ப்பு ஏற்படுத்துதல் இன்றைய தேவையாகும். தமிழ் கலை, பண்பாடு காக்கும் பொருட்டு உலக நாடுகளின் அருங்காட்சியகங்களில் இடம் பெற்றுள்ள தமிழ் தொடர்பான ஓலைச்சுவடிகள், அரிய கையெழுத்துச்சுவடிகள், அரிய கலைப் பொருட்கள் முதலிய தரவுகளைத் திரட்டுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்த மின்னிதழினை மேம்படுத்தித் தகுந்த ஆலோசனைகள், தமிழ் மற்றும் தமிழர் தொடர்புடைய செய்திகள், தமிழாய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றவை வரவேற்கப்படுகின்றன.

முனைவர் ப. அன்புச்செழியன்
ஆசிரியர்(பொ.), உலகத்தமிழ் மின்னிதழ்

மலரின் உள்ளே...

வ. எண்	தலைப்பு	ஆசிரியர் பெயர்	பக்
கட்டுரைகள்			
1.	புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் சமயம் கற்பித்தலில் கையாளப்படும் கையாளப்படண்டிய அணுகு முறைகள்	மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா - அவுஸ்திரேலியா	04
2.	கலைவளன் சிசு. நாகேந்திரன்	முருகபூபதி - அவுஸ்திரேலியா	08
3.	ஆட்டிப்படைக்கும் சத்துரு	மணிமாலா மதியழகன் - சிங்கப்பூர்	13
4.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நாவலர், பாவலர் புத்துரைகள்	முனைவர் வே. விக்னேசு	17
5.	பாவண்ணின் சிறுகதைகள்	எஸ்ஸார்சி, சென்னை.	22
6.	திருக்குறளில் சொல்வன்மை சிந்தனைக் கோட்பாடுகள்	முனைவர் நயம்பு. அறிவுடைநம்பி	30
7.	சைவத் தமிழ்நெறி வளர்ந்த வரலாறு	சுப. சீனிவாசன், கோவை.	34
8.	பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் ஆயர்குல வாழ்வியல்	முனைவர் ஜா. திரிபுர சூடாமணி	40
9.	தமிழில் பிழையா?	வே. பூங்குழலி பெருமாள்	43
10.	உலகெலாம் உய்வடைய உறுதுணையாகும் உன்னதமான காப்பியம் - பெரியபுராணம்	முனைவர் ச. சகுந்தலை	50
11.	அன்றும் இன்றும் தமிழ்	சி.செந்தில்குமார்	55

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் சமயம் கற்பித்தலில் கையாளப்படும் கையாளப்படண்டிய அணுகு முறைகள்

மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா

முன்னாள் தமிழ் மொழி கல்வி இயக்குநர், ஆசிரியரேலியா.

"சமயம்" என்றால் என்ன? "மதம்" என்றால் என்ன? என்பதை நாங்கள் நன்றாக அறிந்துவைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவை இரண்டும் ஒன்றா அல்லது இரண்டுமே வேறா என்பதே எம்மில் பலருக்கும் தெரியாத பொழுது எமது பிள்ளைகளுக்கு எப்படி இதனைப் பற்றி விளக்கிச் சொல்லமுடியும். இக்காலத்தில் வளருகின்ற பிள்ளைகள் எம்மைப் போன்றவர்கள் அல்லர் என்பதை நம்மில் பலரும் தெரிந்து கொள்ளுவது இல்லை. அவர்களது சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் வித்தியாசமா - னதாக இருக்கும். நாங்கள் வளர்ந்த சூழல் வேறு. நாங்கள் படித்த சூழல் வேறு. எங்களைச் சுற்றியிருந்த சூழலும் வேறு. அப்படியான சூழலில் இருந்து வந்து வளர்ந்தவர்களான நாங்கள்.... எங்கள் பிள்ளைகளை எங்களைப்போல அவர்கள் நடக்கவில்லையே என்று மனக் குழப்பம் அடைதல் கூடாது.

சமயம் என்பது நல்ல வழியைக்காட்டுவது. மதம் என்று அதற்கு இன்னுமொருபெயர். மனிதனிடம் காணப்படு - கின்ற ஆணவம் என்கின்ற மதத்தை இல்லாமல் செய்ய உதவுவதால் ஒரு காரணப்பெயராக இப்படி அழைத்தனர். நான் என்னும் தன் முனைப்பு வாழ்க்கையில் இருக்குமானால் எவ்வளவு வரமும் உரமும் இருந்தும் அவை யாவும் விழலுக்கு. இறைத்த நீர்போலவே ஆகிவிடும். ஆகவே தன்முனைப்பு அற்ற நல்ல பாதை அமையுமானால் அதுவே மனித வாழ்வில் கிடைக்கும் நல்ல சமயமாக அமையும். இப்படி நல்ல வாய்ப்பே சமயமானது. எனவே வேறு பெயர்களும் வேறு காரணங்களும்

அடிப்படையாக அமைந்த பொழுதிலும் "சமயமும்" "மதமும்" ஒன்றேதான் என்பதை நாமும் தெரிந்திருப்பதோடு நமது பிள்ளைகளுக்கும் விளக்கி நிற்கவேண்டும்.

வெளிநாட்டில் பல்வேறு விதமான பண்பாட்டுச் சூழல்களில் நாமே திக்கித்திணறுகி - ன்றோம். நாங்களே இப்படி என்றால் எங்களின் பிள்ளைகள் என்னதான் செய்வார்கள்?. இப்படியான சூழலில் வாழும் நாங்கள் சமயத்தை எப்படி அணுக வேண்டும் என்பது மிகவும் இலகுவான ஒரு காரியமல்ல.

ஊரிலே எங்களுக்குச் சமயம் கற்பது பாடசாலைகளிலே கட்டாயமானது. விரும்பியோ விரும்பாமலோ சமயம் என்பது பாடசாலைகள் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆசிரியரின் பிரம்படிக்குப் பயந்து திருவருட்பயனும், தேவாரங்களும் பாடமாக்கினோம். இளம் பருவத்தில் விருப்பமில்லாமல் படித்தாலும்-- வயது வந்தபின்னர் அவை விளங்கிய பொழுதுதான் அவற்றின் அருமையும் பெருமையும் எங்களுக்கெல்லாம் தெரியவந்தது எனலாம். அதைவிட எங்களது அப்பா, அம்மா, தாத்தா, பாட்டி ஏனைய உறவினர்கள் அத்தனை பேருமே எங்களின் சமய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்துணை புரிந்தார்கள் என்பதை மறுத்துவிட முடியாது. நாங்கள் சற்று வழிதடுமாற நினைத்தாலும் அவர்கள் அனைவருமே எம்மைத் தாங்கிப்பிடித்து மடைமாற்றம் செய்து நின்றார்கள். இவை எல்லாவற்றையும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ வந்த அத்தனைபேரும் மனங்கொள்வது அவசியமானதாகும்.

எங்கள் பிள்ளைகள் படிக்கும்சூழல் மற்றும் பழகும்சூழல் யாவும் எமக்குப் புதிதானவை. அவர்களது பாடசாலைச் சூழலும் மிகவும் வித்தியாசமானதாகும். அங்கே சந்திக்கும் பல தரப்பட்ட சமூகச் சூழலிலிருந்து வந்த பிள்ளைகளும் ஆசிரியர்களும் எங்கள் பிள்ளைகளில் பல தாசங்கள் ஏற்படக் காரணமாகி விடுகிறார்கள்.

பெரும்பாலானவர்களுக்குச் சமயம் பற்றிய அக்கறையும் இல்லை. ஆர்வமும் இல்லை. அதைப்பற்றியே பெரிதாக எடுத்துக் கொள்வதுமில்லை. இந்த நிலையில் போய் படிக்கும் எங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சமயத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவதில் கட்டாயம் இருக்கவே கூடாது. அவர்களுக்குச் சமயத்தை மிகவும் இலகுவாக அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பொருத்தமாக மறுமொழி சொல்லியே விளங்கவைக்க முனைதல் வேண்டும். எங்களுக்குச் சமயம் போதித்த முறைகளை அடிமனத்தில் வைத்துக்கொண்டு-செயற்பட முற்பட்டோமேயானால் யாவும் ஆரம்பத்திலேயே ஆட்டம் காண ஆரம்பித்துவிடலாம்.

புராணக்கதைகளைப் பிள்ளைகளுக்குக் கூறலாமா? புராணக்கதைகளைச் சமயம் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்தலாமா? என்றெல்லாம் கேள்விகள் தோன்றுகின்றன அல்லவா? மிகவும் கவனமாகக் கதைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னால் பன்றிக்குட்டிகள் சில யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் பொழுது வந்துவிட்டன. எனது மனைவி அருவருப்போடு அவற்றைப் பார்த்து வெறுப்படைந்து கல்லெடுத்து எறிந்து விரட்டி அடித்தார். உள்ளே இருந்த எனது ஏழுவயதுடைய மகள் ஓடிவந்து அம்மா-- அம்மா-- என்ன செய்துவிட்டீர்கள். நீங்கள் செய்தது பாவம் இல்லையா? எனக் கேட்டதும் எனது மனைவிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. மகளை முறைத்துப் பார்த்து அசிங்கத்தை விரட்டாமல் அடுப்படியிலா வைப்பார்கள் என்று பொரிந்து

தள்ளி விட்டார். அம்மாவின் கத்தலுக்குச் சற்றும் அசையாத எனதுமகள்--அம்மாவைப் பார்த்து-- அம்மா இந்தக் குட்டிகளுக்குச் சிவபெருமான் தாயாகவந்து பால் கொடுத்தார் என்று நீதானே நேற்று எனக்குப் புராணக்கதை சொல்லித் தந்துவிட்டு இப்போது அசிங்கம் என்று விரட்டுகிறாயே! சிவன் தாயாகிவந்து பால் கொடுத்தபடியால் இவையும் சிவனின் பிள்ளைகள் தானே என்றதும் -- அம்மா அதாவது எனது மனைவி வாயடைத்து மெளனியாகி விட்டார். இதனை ஓரத்தில் நின்று கவனித்த நான் எனது பிள்ளையின் சமய அறிதலையும் உணர்தலையும் பார்த்து மெய்சிலிர்த்தேன்.

அதே மகளுடன் புலம் பெயர்ந்து இங்கு வந்தபின் அவளுக்குப் பிறந்த மகள் எனது பேரப்பிள்ளை "சூரன்போரைப்பார்த்து" தாயிடம் கேட்டாள்-- சாமி ஏன் அம்மா மற்றவர்களைக் கொலை செய்யவேண்டும்? சாமி என்றால் நல்லது என்றுதானே நீங்கள் சொல்லித் தந்த நீங்கள். இதைக் கேட்டதும் எனது மகள் தனது மகளுக்குத் தலையில் ஒரு குட்டுக் குட்டினாள். அவள் அழுதபடியே கோவிலில் நின்றாள். அதைத் தொடர்ந்து அவள் கோவில் என்றாலே விருப்பம் இல்லாத நிலைக்கு வந்துவிட்டாள்.

இது ஒரு குடும்பப் பிரச்சனை போல இருந்தாலும் இங்குதான்- புலம்பெயர் நாடுகளில் சமயத்தை எவ்வாறு கையாளவேண்டும் என்னும் பாடம் உருவாகிறது என நினைக்கின்றேன். பெரியபுராணத்திலே வருகின்ற கதைகள் பலவற்றை எந்தவிதக் கேள்விகளும் இல்லாமல் பயபக்தியோடு நாங்கள் படித்தோம். பிரசங்கங்கள் மூலமாகவும் கேட்டோம். ஆனால், அதைப் பற்றிய சந்தேகங்கள் எங்களுக்கு வந்தாலும் அப்பா இடமோ அம்மா இடமோ கேட்கவே மாட்டோம். காரணம் அது தெய்வக்குற்றம் ஆகிவிடும் என்று மனத்தில் இருந்த பயமாகும். ஆனாலும், எங்கள் மனத்திலும் கேள்விகள் இருந்தன என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும். எங்கள் சூழலால் அவை அப்படியே மனத்துள் புதைந்தே விட்டன என்றே எண்ணமுடிகிறது.

இன்றைய புலம்பெயர் சூழல் அப்படிப்பட்ட தல்ல. கண்ணப்பர்கதை, சிறுத் தொண்டர்கதை, திருநீலகண்டர் கதை, நால்வர் வரலாறுகளில் காணப்படும் சம்பவங்கள்— இவை பற்றியெல்லாம் சமயத்தினூடாகக் கற்பிக்கும் பொழுது மிகவும் அவதானமாகவே கையாள வேண்டியுள்ளது. இங்கு வளரும் பிள்ளைகள் பல வித விஞ்ஞானக் கருவிகளோடு உறவாடுகிறார்கள். விரல் நுனியிலே விஞ்ஞானம் நிற்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் விஞ்ஞான விளக்கங்கள்தான் முன்னிற்கின்றன. இதனால், சமயத்தைக் கற்பிப்பது என்பது புலம்பெயர் நாடுகளில் மிகவும் இலகு என்று எடுத்து விடக்கூடாது.

கோவில்களில் இடம்பெறும் யாவுமே இங்கு வளரும் பிள்ளைகளுக்கு விளங்காதன. அவற்றைச் சமயத்தோடு இணைக்கும் பொழுது அவர்கள் தடுமாறாமல் இணைத்துக் காட்டும் வகையில் சமயக்கல்வியைப் போதிக்க வேண்டும். சந்தேகமோ, தடுமாற்றமோ ஏற்படா வண்ணம் சமயபாட போதனை அமைதல் கட்டாயமானது. சந்தேகம் எழுந்தால் அதற்குத் தக்கபடி பதிலைக் கொடுக்க வேண்டும். இதுவாக இருக்கலாம், அல்லது அதுவாக இருக்கலாம் என்னும் வகையில் சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் அளிக்கக் கூடாது.

சமயம் என்பது அறிவு ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்டதன்று. அது உணர்வு ரீதியானது என்பதை வலியுறுத்துவது சமய போதனையில் மிக அவசியமானதாகும். விஞ்ஞான கூடப்பரிசோதனை - சமயம் அல்ல என்று சொல்ல வேண்டும். கற்கண்டு இனிக்கும். மிளகாய் உறைக்கும். ஐஸ்கிரீம் இனிக்கும். பிஸ்கற்றுக்கள் ஒவ்வொன்றுமே ஒவ்வொரு சுவை. இவற்றை எப்படி அறிவீர்கள் என்று அவர்களையே சமய பாடவேளையில் கேட்கும்பொழுது ஒவ்வொரு வரும் ஆர்வத்துடன் பதில் சொல்ல முன்வருவார்கள். அப்பொழுது, அவர்களை எங்கள் விஷயத்துக்குள் இலகுவாகக் கொண்டுவந்து விட முடியுமல்லவா?

சுவைகள் பல. அவற்றின் உருவம் எமக்குத் தெரியாது. ஆனால், அவற்றைச் சுவைத்தால் தான் என்ன சுவை என்பதை அறியமுடிகிறது. இங்கே சுவை என்பது உணர்வினால் தான் எமக்கு வந்து சேர்கிறது. அந்த உணர்வுதான் சமயம். அந்த உணர்வால் வரும் சுவைதான் கடவுள் என்று சமய போதனையை நடத்திப் பார்த்தோமேயானால் பிள்ளைகளிடம் நல்ல வரவேற்புக் கிடைப்பதோடு மனத்திலும் பதிந்து விடும்.

புலம்பெயர் நாடுகளில் சமயம் போதிக்க வருகின்றவர்கள் தாம் முன்னர் படித்தவை - களையும், தமக்கு ஆசிரியர் எப்படிப் படிப்பித்தாரோ அப்படியே படிப்பிக்க நினைத்துச் செயற்படும் பொழுதுதான் எடுத்துக்கொண்ட நோக்கம் குறைபடுகிறது. எனவே, சமயம் போதிப்பதில் பல புதிய அணுகு முறைகளைக் கையாண்டால் தான் எமது நினைப்பு நிறைவேறும் என்பதை மனங்கொள்வது பொருத்தம் என நினைக்கின்றேன்.

- 1) சமயத்தை ஆழமாகப் படிப்பித்தல் நல்லதல்ல.
- 2) தேவையற்ற கதைகளைச் சொல்லிப் படிப்பித்துக் குழப்பமான மனநிலை உருவாக்கல் ஏற்றதல்ல.
- 3) கூடியவரை இலகுவான மொழிப் பிரயோகமே கையாழுதல் நன்று.
- 4) மனத்தில் பதியும் வண்ணம் திருமுறைகளைப் பாடிக்காட்டி விளக்குதல் வேண்டும்.
- 5) கோவிலுக்குக் கூட்டிப்போய் அங்கு நடக்கும் விஷயங்களை அவதானிக்க வைப்பதுடன் அவற்றுக்கான விளங்கங்களையும் எழிதாகக் கொடுக்கவேண்டும்.
- 6) பண்ணோடு பாடப் பழக்கலாம். சமய ஆசாரங்களை இலகுவடுத்திச் சொல்லலாம்.
- 7) கும்பிடும் பழக்கத்தின் விஞ்ஞான அணுகு - முறையை எடுத்துச் சொல்லலாம்.
- 8) ஒளியின் முக்கியம், ஒலியின் முக்கியம், இவற்றை சமயத்துடன் சேர்த்து விளக்கலாம்.
- 9) அதிர்வுகள் பற்றி பிள்ளைகள் அறிந்துள்ளதால் அதற்கும் சமயத்துக்குமான நெருக்கத்தை விளக்கலாம்.

10) கொண்டாட்டங்களின் உட்பொருள், திருவிழாக்களின் சமூகத் தொடர்பு, சேவை செய்தலின் உயர்வு, கலைகளுக்கான முக்கியத்துவம், இவற்றோடு- உண்மை, நேர்மை, உழைப்பு, பணிவு, இரக்கம், அன்பு, அன்னதானம், வறியவர்க்கு உதவுதல், பொதுச்சேவை, பெரியோரை மதித்தல், விட்டுக் கொடுத்தல், முரண்படாமை, புறங்கூறல், கொல்லாமை, மதுவைமனத்தாலும் நினையாமை, தாயைப்போற்றல், தந்தையை மதித்தல், குருவைப் பணிதல், இவையெல்லாம் எங்கள் சமயத்தின் கரு என்பதைக் கட்டாயம் சமய போதனையின் பொழுது சொல்லிக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

சமய வாழ்வு வாழத்தான் இவைகள் யாவும் தேவைப்படுகின்றன. எவ்வளவு படித்தாலும் அந்த படிப்பு இறையணர்வையும் நல்வழியையும் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டும். "இளையோரின் முழுமன வளர்ச்சிக்குச் சமயக்கல்வி தான் முக்கியமானது" என்பதே சமய வியலாளரது அசையாத நம்பிக்கையாகும். "கற்றதனால் ஆயபயன் இறையணர்வு பெறுதலே" இதை மனத்திற்கொண்டு செயற்பட்டால் எண்ணியது நிறைவேறும்.

உலகத் தமிழ்ச் சங்க விருதாளர்கள்

கலைவளன் சிசு. நாகேந்திரன்

முருகபூபதி - அவுஸ்திரேலியா

"கொழும்புக்கே வந்துவிட்டேன். நீங்கள் எப்போது வந்தீர்கள்..?"

"நானும் இன்றைக்குத்தான் வந்தேன்"

"ஊருக்குப்போகவேணும்...? எப்படி போவது...?"

"யாழ்தேவி ஓடுது... போகலாம்."

"டிக்கட் எடுக்கவேணும்"

"எடுக்கலாம்... முதலில் நீங்கள் ஓய்வு எடுங்கள்"

அவரிடமிருந்து பெருமூச்சு உதிர்ந்தது.

இந்த உரையாடல் மெல்பனில் Dandenong அரசு மருத்துவமனையில் எனக்கும் அவருக்கும் இடையே ஒரு பகல்பொழுதில் நடந்தது. நான் பேசிக்கொண்டிருந்தது எங்கள் அவுஸ்திரேலியாவின் **தங்கத்தாத்தா கலைவளன் சிசு. நாகேந்திரனுடன்.**

அன்று மதியம் கேசி தமிழ் மன்றத்தின் மூத்த பிரஜைகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த அன்பர் நவரத்தினம் அவர்களை நானும் எமது குடும்ப நண்பர் கணக்காளர் அன்பர் முருகையாவும் சந்திக்கச் சென்றிருந்த போதுதான் எங்கள் நீண்ட கால நண்பர் கலைவளன் சிசு நாகேந்திரன் அய்யா அந்த மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறார் என்ற தகவலை அறிந்தோம். கொளுத்தும் வெய்யிலையும் பொருட்படுத்தாமல் உடனடியாகப் பார்க்க வந்திருந்தோம்.

என்னைக் கண்டதும் அவரது முகத்தில் பிரகாசம். புன்னகையுடன் பேசினார். அவர் கட்டிலிலிருந்து அடிக்கடி இறங்குவதனால் எழுந்திருக்க முடியாத வகையில் ஒரு மடக்கு ஆசனத்தில் கிடத்தியிருந்தார்கள். அவருக்குப் எழுந்து நடக்கவே விருப்பம். ஆனால்,

தாதியர்தான் அவருக்கு பகல்பொழுதில் அத்தகைய ஆசனத்தையே படுக்கையாக்கி இருந்தமைக்கான காரணத்தைச் சொன்னார்கள்.

அவருக்கு உணவு அருந்துவதில் விருப்பம் குறைந்திருப்பதாகவும் அறியமுடிந்தது. மதிய உணவு வந்ததும் அவருக்கு ஊட்டிவிடுவதற்கு நானும் அன்பர் முருகையாவும் முயன்றோம். அவர் மறுத்தார்.

தான் ஏற்கனவே சாப்பிட்டுவிட்டதாகச் சொன்னார். "இல்லை. அவர் சாப்பிடுகிறார் இல்லை" என்று அருகிலிருந்த தாதி சொன்னார்.

நாம் அங்கு நின்ற சுவாமி அரைமணிநேரம் வரையில் அவரை சாப்பிடவைப்பதற்கு முயன்றும் முடியாமல் கவலையுடன் திரும்ப நேர்ந்தது.

நாம் இனிவரும் காலத்தில் கடக்கவிருக்கும் கணங்களை அவர் கடந்து கொண்டிருக்கிறார். "அவர் எழுத்தாளர், சமூகப்பணியாளர், எங்கள் அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் இலக்கியச்சங்கத்தின் காப்பாளர், நூல்களும் எழுதியிருக்கிறார். அகராதியும் வெளியிட்டுள்ளார். சிறந்த ஒளிப்படப்பிடிப்பாளர். எமது தமிழ்ச் சமூகத்தில் முக்கியமான ஒரு பெரியவர்" என்று அந்தத்தாதியிடம் கூறினோம். அந்தப் பெண்ணின் முகத்தில் வியப்பின் ரேகைகள் படந்தன!

கலைவளன் சிசு அய்யாவுக்கு இந்த வருடம் ஓகஸ்ட் மாதம் 9 ஆம் திகதி வந்தால் 97 வயது பிறக்கிறது. அவரை அடிக்கடி முன்னர் காணும்போது, **"அய்யா நீங்கள் செஞ்சரி அடிப்பீர்கள்!"** என்பேன். முகம் மலர்ந்து சிரிப்பார்.

அவருடைய **"பழகும் தமிழ்ச்சொற்களின் மொழிமாற்று அகராதி தமிழ் - ஆங்கிலம்"** நூல் வெளியீட்டு விழாவில் பேசியிருக்கின்றேன். அதற்கு முன்னர் வெளிவந்த அவருடைய நூல்களின் வெளியீட்டு விழாக்களிலும் உரையாற்றி இருக்கின்றேன்.

கே.சி. தமிழ் மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் குறிப்பிட்ட அகராதி வெளியீடு நடந்தபோது, அவரை வாசலிலிருந்து கைத்தாங்கலாக அழைத்து வருகையில், "அய்யா தேனீர், கோப்பி அருந்துகிறீர்களா..?" எனக்கேட்டேன். "பால் தேனீர் தாரும்." என்றார். "எத்தனை கரண்டி சீனி..?" எனக்கேட்டேன்.

"அகப்பை இருந்தால், இரண்டு போடும்" என்றார். நான் திகைத்துவிட்டேன்! "தனக்கு நீரிழிவு இல்லை" என்றார்!.

அவர் தமது முதிய வயதிலும் யோகாசனம் செய்தவர். அதுபற்றிய கானொளி இறுவட்டும் வெளியிட்டவர். முடிந்தவரையில் மருத்துவமனையைத் தவிர்த்தவர். ஆனால், அவருடைய வயதிற்கு அங்கு செல்வதும் வருவதும் அனுமதிக்கப் -படுவதும் சாதாரணமானது.

அவருடைய நலனில் அக்கறை செலுத்தும் பல அன்பர்கள் மெல்பனிலும் சிட்னியிலும் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நான் அறிந்தவரையில், மருத்துவக்கலாநிதி ஈஸ்வரன் கணபதிப்பிள்ளை, பல்மருத்துவர் மதியழகன், அண்ணாவியார் இளைய பத்தமநாதன், கேசி

தமிழ் மன்றத்தைச் சேர்ந்த அன்பர்கள் சிவசுதன், ஆலூரான் சந்திரன் மற்றும் ரமேஷ் பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோர் உடனடியாக எனது நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

சிசுஅய்யா மெல்பனில் ஈழத்தமிழ்ச் சங்கம், தமிழர் புனர்வாழ்வுக்கழகம், தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம், இலங்கை மாணவர் கல்வி நிதியம் முதலானவற்றில் மகத்தான சேவைகள் செய்தவர்.

இன்றும் அவருடைய உதவியை எமது கல்வி நிதியம் ஊடாக வடபகுதி மாணவர் ஒருவர் பெற்று வருகிறார். அந்த மாணவரும் நீடித்த போரிலே தந்தையை இழந்தவர்.

காலம் தரித்து நிற்பதில்லை. அதனால் வயதும் முன்னோக்கியே நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். இறுதியில் முதுமை வரும்பொழுது உடன் வரும் நண்பர்கள் தனிமை, இயலாமை, நனவிடை தோயும் இயல்பு. எல்லாம் போதும் என்ற மனப்பான்மை.

ஆயினும் - முதுமையிலும் ஒருவர் அயராமல் இயங்கியதென்பது கொடுப்பினை. ஒருசமயம் மருத்துவனையில் தங்கியிருந்த வேளையிலும் தமிழ் அகராதியொன்றை தயாரிப்பதற்காகக் குறிப்புகளைப் பதிவு செய்து வெளியிட்டவர் **சிசு. நாகேந்திரன்.**

அயராமல் இயங்கி கலை, இலக்கிய மற்றும் சமூக நிகழ்வுகளுக்கும் வருகைத்தந்தவர். தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவை நடத்திவரும் தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் தற்போதைய காப்பாளர். சில வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த அமைப்பின் தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்.

யாழ். நல்லூர் இவரது பூர்வீகம் எனச் சொல்லப்பட்டாலும், பிறந்தது கேகாலையில்

1921 ஆம் ஆண்டில். இவரது தந்தையார் தொழில் நிமித்தம் இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் பிறந்த சிசு. நாகேந்திரன் அவர்களின் வாழ்வில் அவரது ஒன்பதாவது வயதில் எதிர்பாராத சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்திருக்கிறது.

நாகேந்திரனின் தந்தையார் முற்றும் துறந்த துறவியாகிக் குடும்பத்தையும் உத்தியோகத்தையும் விட்டுவிட்டு, வட இந்தியா நோக்கி ஒரு சந்நியாசி கோலத்துடன் புறப்பட்டுவிட்டார். ஒன்பது வயது நாகேந்திரன், அருமைத் தாயாரினதும் அன்பு அண்ணனினதும் அரவணைப்பில் வளர்ந்திருக்கிறார்.

தந்தையார் இந்தியா வடக்கு நோக்கிச் செல்லவும், தாயார் இலங்கை வடக்கு நோக்கி குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டார். அந்நாளைய அரிவரி தொடக்கம் லண்டன் மற்றிக்குலேஷன் வரையில் யாழ். பரமேஸ்வரா கல்லூரியில் (இன்றைய பல்கலைக்கழகம்) படித்த நாகேந்திரன், பின்னர் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் வர்த்தக முகாமைத்துவம் கற்று, London Chamber of Commerce உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றினார்.

1944 இல் மன்னார் அரசாங்க அதிபராக கடமையாற்றிய சிற்றம்பலம் அவர்களிடம் தட்டச்சாளராகப் பணியாற்றும் அரசு நியமனம் கிடைத்தது. பின்னர் கொழும்பில் அரசு திணைக்களம் ஒன்றில் பணிபுரியும் போது கணக்காய்வாளராக பதவி உயர்வு பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து, 1979 இல் சேவையிலிருந்து ஓய்வுபெறும் வரையில் பல்வேறு திணைக்களங்களில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

நான்கு பிள்ளைகளின் தந்தை. ஒரு சாதாரண எழுது வினைஞருக்குரிய ஊதியம்.

எளிமையான வாழ்க்கை. இவற்றுக்கு மத்தியில் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்து நல்ல நிலைமைக்கு அவர்களை உயர்த்திவிட்டு, தமது தந்தையைப் போன்றே ஒரு துறவுக்கோலம் பூண்டு அமைதியாகத் தனது பணியைத் தொடருகிறார்.

தமது துறவு வாழ்க்கையைச் சமூகத்திற்குப் பலவழிகளிலும் பயன்படும் விதமாக இவர் அமைத்துக் கொண்டிருப்பதுதான் அவரது சிறப்பு. அத்துடன் மற்றவர்களுக்கு முன் மாதிரியானதாகவும் திகழுகிறது.

இளமைக் காலத்தில் படிப்பில் படு சுட்டி எனப் பெயரெடுத்த இவர், மாணவர் தலைவராகவும் பல்துறை விளையாட்டு வீரராகவும் திகழ்ந்திருக்கிறார். உதைபந்தாட்டம், கரப்பந்தாட்டம், டெனிஸ், டேபிள் டெனிஸ் முதலானவற்றிலும் வல்லவராகியிருக்கிறார். அயராது இயங்கிய இவரது குடும்பம் இந்தப் பின்னணிகள் தான் என்பது எமக்குப் புரிகிறது.

இவரது கலை உலக வாழ்க்கையும் ஆரோக்கியமானது. தேடல் நிரம்பியது. கொழும்பில் தொழில் நிமித்தம் வாழ்ந்த காலத்தில், 'ராஜ் நகைச்சுவை நாடக மன்றம்' இவரை உள்வாங்கி இருந்தமையால் இம்மன்றம் மேடையேற்றிய பல நாடகங்களில் தோன்றினார். யாழ்ப்பாணம் திரும்பியதும் அச்சுவேலி ராஜரட்ணத்துடன் இணைந்து அந்நாட்களில் பிரபல்யமாகியிருந்த 'சக்கடத்தார்' என்னும் நாடகத்தில் ஒரு பாத்திரமானார்.

இந்நாடகம் ஆயிரம் தடவைகளுக்கு மேல் மேடையேறியிருக்கும் என்பது நாகேந்திரனின் அபிப்பிராயம். யாழ்ப்பாணத்தில் கலைஞர்கள் தாசீசியஸ், குழந்தை சண்முகலிங்கம், திருநாவுக்கரசு (மருத்துவர். நந்தியின் சகோதரர்) ஆகியோருடனும் இணைந்து இயங்கியிருக்கிறார். ரகுநாதனின்

நிர்மலா, வி. எஸ். துரைராஜா தயாரித்த **குத்துவிளக்கு** முதலான திரைப்படங்களிலும் தோன்றியிருக்கிறார்.

ஆச்சிக்குச் சொல்லாதே, வா கோட்டடிக்கு, கவலைப்படாதே, மின்னுவ தெல்லாம் பொன்னல்ல, தொடாதே, அவமானம், ஊர் சிரிக்குது, அது அப்ப... இது இப்ப... முதலான பல நகைச்சுவை நாடகங்களிலும் நடித்திருக்கும் நாகேந்திரன், யாழ். திருநெல்வேலி நாடக அரங்கக் கல்லூரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட வையத்துள் தெய்வம், கந்தன் கருணை, அன்னத்துக்கு அரோஹரா, கூடி விளையாடு பாப்பா, இனி என்ன கலியாணம், கவிஞர் அம்பியின் வேதாளம் சொன்ன கதை முதலானவற்றிலும் நடித்திருப்பதுடன், பொறுத்தது போதும், கோடை ஆகியவற்றின் மேடை ஏற்றத்தின் போது அரங்க நிர்மாணப்பணியையும் திறம்பட மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

அந்நாட்களில் தமிழ் வானொலி நேயர்களின் விருப்பத்துக்குரிய நாடகங்களாகத் திகழ்ந்த சிறாப்பர் குடும்பம், லண்டன் கந்தையா முதலானவற்றிலும் நடித்திருக்கிறார்.

இங்கிலாந்திலும் சிறிது காலம் வாழ்ந்திருக்கும் இவர், அங்கு 'களரி' நாடகப் பள்ளியின் சார்பாக மேடையேறிய புதியதொரு வீடு, அபசரம், எந்தையும் தாயும் முதலானவற்றிலும் பங்கேற்றிருக்கிறார்.

1994 ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து விடைபெற்று அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்த தருணத்தில் கலைஞர் தாசீசியஸ் உட்பட பலர் இவருக்கு அளித்த பிரிவுபசார வைபவத்தில் 'கலைவளன்' என்ற பட்டமளிக் கப்பட்டார். இவ்வாறு ஒரு நாடகக் கலைஞனாக தமது இருப்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டவர்,

அவுஸ்திரேலியாவுக்கு புலம் பெயர்ந்த பின்னர் தன்னை ஒரு எழுத்தாளனாகவும் நிலை நிறுத்திக் கொண்டார்.

தான் இந்த கங்காருநாட்டில் ஒரு எழுத்தாளனாக மாறியதும் விந்தையான நிகழ்வுதான் என்று குறிப்பிட்டார். தமது பேத்திக்கு **அந்தக் கால யாழ்ப்பாணம்** எப்படி இருந்தது...? எனச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக எழுதிய கட்டுரைகளே பின்னர் சிட்னியிலிருந்து வெளியாகும் "கலப்பை" இதழில் பிரசுரமானது என்றார். (கலப்பை இதழின் ஆசிரியர் - மருத்துவர் கேதீஸ்வரன்) குறிப்பிட்ட கட்டுரைகளே பின்னர் அதே பெயரில் தமிழகத்தில் நூலுருவாகிப் பலரதும் பாராட்டையும் விமர்சனங்களையும் பெற்றது.

இந்நூலுக்குக் கிடைத்த வரவேற்பினால் உற்சாகமடைந்த சிசு. நாகேந்திரன், "**பிறந்த மண்ணும் புகலிடமும்**" என்னும் மற்றுமொரு கட்டுரைத் தொகுதியையும் வரவாக்கினார். இந்நூலை எழுதி அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் வெளியிட்டது. கடந்த 2008 ஆம் ஆண்டு சிட்னியில் நடந்த எட்டாவது எழுத்தாளர் விழாவிலும் பின்னர் மெல்பேரில் நடந்த இலக்கிய ஒன்று கூடலிலும் விமர்சன அரங்கில் இந்நூல் இடம்பெற்றது.

நாடகக் கலைஞனாக அறிமுகமாகி எழுத்தாளனாகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்ட சிசு. நகேந்திரன், சிறந்த ஒளிப்படக் கலைஞருமாவார். முன்னர் உலகம் சுற்றிய இந்த இளைஞர், தற்பொழுது முதுமை தரும் சில உபாதைகளைக் கடக்கிறார்.

கடந்த 2014 ஆண்டு அவரது மனைவி சிட்னியில் காலமாகிவிட்டார். ஆனால், அவரை அங்கு பயணிக்க மருத்துவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. அவரது உடல்நிலைதான் அதற்கு காரணம் என்று சொல்லப்பட்டது.

எனினும் இன்றைய நவீன உலகம் அவரை மனைவியின் இறுதிச்சடங்குகளை ஸ்கைப் வழியாகப் பார்ப்பதற்கு வசதி செய்துகொடுத்தது.

வாழ்க்கையில் நாம் கடக்கவேண்டிய காலத்தை கலைவளன் சிசு. நாகேந்திரன் கடந்து செல்கிறார். ஆனால், சோம்பிக்கிடக்காமல் இயங்கிக் கொண்டே அவர் கடந்தது தான் எமக்கெல்லாம் முன்மாதிரியானது.

அவரைப் பார்க்கும்போதும் மகாகவி பாரதியின் கவிதை வரிகள் தான் நினைவுக்கு வரும்.

"தேடிச்சோறு நிதந்தின்று - பல
சின்னஞ் சிறு கதைகள் பேசி - மனம்
வாடித்துன்பமிக உழன்று - பிறர்
வாடப் பல செயல்கள் செய்து - நரை
கூடிக் கிழப்பருவம் எய்தி - கொடுங்
கூற்றுக் கிரையெனப்பின் மாயும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப்போலே - நான்
வீழ்வே னென்று நினைத்தாயோ "

அவுஸ்திரேலியா ஏழாவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் (2007 இல்) இவரது சேவைகளைப் பாராட்டிக் கௌரவித்து விருது வழங்கப்பட்டது. **ஞானம்** இதழ் இவரை அட்டைப்பட அதிதியாக கௌரவித்துள்ளது. 2013 ஆம் ஆண்டில் சிட்னியில் அவுஸ்திரேலியா கம்பன் கழகம் இவரது சேவைகளைப் பாராட்டி **மாருதி விருது** வழங்கி கௌரவித்து தன்னைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டது.

கலை, இலக்கியம் மற்றும் சமூகப்பணிகளில் சகலராலும் நேசிக்கப்படும் கலைவளன் சிசு. நாகேந்திரன் விதந்து போற்றுதலுக்குரிய பண்பாளர். முன்மாதிரியா - னவர். அவர் ஆரோக்கியமுடன் வீடு திரும்பவேண்டும். இறுதியாக மெல்பனில் நடந்த அண்ணாவிடம் இளைய பத்மநாதன் அவர்களின்

கூத்து அரங்காற்றுக்கெக்கும் வருகை தந்தார். அவருடைய கலாரசனைக்கு முதுமை இல்லை. எம்மத்தியில் ஆளுமையுள்ள செயற்பாட்டாளராக விளங்கிய சிசு. நாகேந்திரன் அய்யாவை அன்று **Dandenong** அரச மருத்துவமனையில் பார்த்து விட்டு திரும்புகையில், அவரை யார் யார் வந்து பார்த்தார்கள்? என்பதை அவரிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத சூழலில், அவருடைய நலன்களில் அக்கறை கொண்டிருக்கும் பல் மருத்துவர் மதியழகனுக்கும், திருமதி உஷா சந்திரன் அவர்களுக்கும் தகவல் தெரிவித்தேன்.

ஆட்டிப்படைக்குட

மணிமாலா திய
சிங்கபூர்

இந்த நூற்றாண்டின் உலகம்
சந்திக்கப்போகும் மிகப்பெரிய மருத்துவம் மற்றும்

சமூக நெருக்கடியாக டிமென்ஷியா எனும் ஞாபக மறதிநோய் உருவெடுத்துள்ளதாக அல்சைமர்ஸ் நோய்க்கான உலக அமைப்பு (Alzheimer's Disease International) எச்சரித்துள்ளது. முன்பு இருந்ததைவிட தற்போது மக்கள் நீண்ட நாட்கள் வாழ்வதால் டிமென்ஷியாவின் பாதிப்பு அதிகரிக்கும் என்று இந்த அமைப்பு தெரிவிக்கிறது. டிமென்ஷியா என்றால் சிதைவடையும் மனம் என்று பொருள்படுகிறது.

“நெடுநீர் மறவி மடிதூயில் நான்கும் கெடுநீரார் காமக் கலன்”

காலம் நீட்டித்தல், மறதி, சோம்பல், அளவுக்கு மீறிய தூக்கம் ஆகிய இந்நான்கும் கெடுகின்ற இயல்புடையவர் விரும்பி ஏறும் மரக்கலமென்று திருவள்ளுவர் இயம்பியுள்ளார். அவர் குறிப்பிட்டவைகளில் இந்த மறதியென்பது பெரும்பாலும் சம்பந்தப்பட்டவர், விரும்பாமலே வந்து சேரும் விருந்தாளியாகிறது என்பது கொடுமையான ஒன்றாகும். அதனால் அவர்படும் இன்னல்களுக்கு அளவில்லாநிலை உருவாகிறது. மக்களது ஞாபகத்திற்கு ஆயுள் அற்பமே என்று சொல்வர். அந்த அற்ப ஆயுளும் அதி சீக்கிரமாய் மறைந்துபோயின் சம்பந்தப்பட்டவரும் அவர்தம் குடும்பமும் படும் துயருக்கு எல்லையே இல்லாது போகிறது.

அல்சைமர் மறதிநோயை (Alzheimer's Disease) 1906இல் ஜெர்மெனியைச் சேர்ந்த அலொயிச் அல்சைமர் (1864-1915) என்ற மருத்துவர் முதல் முறையாக மருத்துவரீதியாக விவரித்தார்.

மறதி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் மூளையின் செல்களின் எண்ணிக்கை

காலப்போக்கில் குறைந்து கொண்டே செல்லும். இதனால் அவர்களின் தினசரி வாழ்வில் நினைவாற்றல், பகுத்தறியும் தன்மை போன்றவைகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. மறதிநோய் உள்ளவர்கள், வீட்டில் இருக்கும் இடங்களைக்கூட மறந்துவிடுவர். நாளடைவில் உணவு உண்பது, பிறருடன் உரையாடுவது போன்றவை குறைந்து, அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் பிறரை நாடியிருக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

இந்நோய் உண்டாவதற்கான காரணங்கள் தெளிவாகக் கண்டறியப்படாவிட்டாலும், மூளையில் இருக்கும் அசிட்டல்கோலின் (Acetylcholine) என்னும் ஹார்மோன் சுரப்பு குறைவதால் டிமென்ஷியா ஏற்படுவதாக மருத்துவர்கள் உரைக்கின்றனர். மரபுரீதியாக வரும் பிரச்சினைகள், சுற்றுச்சூழல், வேதியியல் பொருட்களின் தாக்கம் இவற்றால்கூட அல்சைமர்ஸ் வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மது அருந்துதல், மன அழுத்தம், உயர் இரத்த அழுத்தம், நீரிழிவு நோய் ஆகியவைகளும் இந்நோய் வருவதற்கான முக்கிய காரணங்களாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்நோயை முழுமையாகக் குணப்படுத்தக்கூடிய மருந்து இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது வேதனையான தகவலாகும்.

வயது அதிகரிக்கும்போது, மூளையில் சுரக்கும் இரசாயனங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், மூளையில் உள்ள சில நியூரான்களின் செயலிழப்பு போன்றவைகள் அல்சைமருக்குக் காரணமாகின்றன. இந்நோய் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மூளையில் சுரக்கும் ‘அசிட்டல்கோலின்(Acetylcholine) அளவு குறைவாக இருந்தால், மருந்துகள் மூலமாகச் சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் இந்நோய் முற்றிய நிலைக்குச் செல்வதைத் தாமதப்படுத்தப்படுகிறது.

நினைவாற்றல் மங்குவது, சிந்திக்கும் திறனை இழப்பது உள்ளிட்ட எல்லாவிதமான மூளை அழுகல் நோய்களுக்கும் மொத்தமாக டிமென்ஷியா என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மூளை அழுகல் நோய்களில் மிகவும் கொடுமையானதாக அல்சைமர்ஸ் நோய் கருதப்படுகிறது. அல்சைமர்ஸ் நோய் பாதித்தவர்களில் 50 சதவீதத்திற்குமேல் டிமென்ஷியா நோயும் சேர்ந்தே இருக்கிறது. முதுமை மறதிநோய் உள்ளவர்களிடம் சிலவற்றைப்

புரியவைத்தால் ஏற்றுக்கொள்வர். ஆனால் அல்சைமர்ஸ் பிரச்சினை உள்ளவர்களோ தாம் சொல்வது தான் சரியென உறுதியாக இருப்பர்.

மறதிநோயின் அறிகுறிகள் அனைவருக்கும் ஒரேமாதிரியாக இருப்பதில்லை. சிலருக்குத் தமது மறதி அதிகரித்து வருவதைப் பற்றிய சிந்தனை இருக்கும். இதனால் அவர்களிடத்தில் கவலையும் சஞ்சலமும் மிகுந்திருக்கும். சிலர் தாம் அறிவை இழந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற விழிப்புணர்வின்றியே செயல்படுவர். அல்சைமர் மறதிநோய் மெல்லத் தோன்றி, நாளடைவில் முற்றி இறுதியில் நோய் கண்டவரை முழுதாக ஆட்கொள்ளும் தன்மை கொண்டதாகும்.

மறதி நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தொலைக்காட்சிக்கு முன் மணிக்கணக்காக அமர்ந்திருப்பர். வழக்கத்தைவிட அதிகமாகத் தூங்குவது, உற்சாகம் அளிக்கும் கேளிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் ஒதுங்குவது என சுவாரசியம் இழந்து காட்சியளிப்பர்.

அவர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்த சிறிது நேரத்திலேயே அதே கேள்விகளைக் கேட்பது, நெருங்கின உறவுகளைக்கூட மறப்பது போன்றவை மறதி நோயின் தாக்கங்களாகும். இவர்கள் எப்போதுமே ஒரு மாறுபட்ட உலகில் சஞ்சரித்துக்கொண்டு இருப்பர். அவ்வுலகில் நிகழ்காலமென்பது அவ்வப்போது வந்து தலைகாட்டும். கடந்தகாலமே அவர்கள் நினைவில் நிறைந்ததாக இருக்கும். தம்மைச் சுற்றியுள்ளோரை பெரும்பாலும் ஐயத்தோடு பார்ப்பர். இந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலரையே நம்பகமானவர்களாகக் கொண்டிருப்பர்.

டிமென்ஷியா என்பது பெரும்பாலும் முதுமையில் தாக்கக்கூடியதாக இருந்தபோதும் இந்நோய் இளையோரையும் விட்டுவைக்கவில்லை. அதிக மனஅழுத்தம் காரணமாக இளையோரை இது தாக்குவதாகக் கூறப்படுகிறது. இதனால் பாதிக்கப்படும் இளையோர் நீண்டகாலத்துக்குப் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர். ஞாபகமறதியின் காரணமாக முதலில் அவர்கள் செய்து வந்த வேலையை இழக்கின்றனர். படிப்படியாக அவர்களிடம் அந்நோயின் தாக்கம்

அதிகரிக்கிறது. இறுதியில் வாழும்போதே நரகத்தைக் காணும் துயரம் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது.

இந்நோயினால் உலகில் சுமார் 35 மில்லியன் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 2050ஆம் ஆண்டுவாக்கில் இந்த எண்ணிக்கை பன்மடங்காகலாம் என அல்சைமர்ஸ் டிசீஸ் இண்டர்நேஷனல் அமைப்பு கூறுகிறது. அல்சைமர் நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு உண்டாக்கவே செப்டெம்பர் 21ம் நாள் உலக அல்சைமர் தினமாக உலகம் முழுவதும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

இவ்வகை நோயாளிகளுக்குத் தினமும் எட்டுமணி நேரத் தூக்கம் அவசியம். போதியளவு நடைப்பயிற்சியை மேற்கொள்வதும் நலம் பயக்கும். நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம், கொழுப்பு போன்றவற்றை கட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மது, புகைப்பிடித்தலை முற்றிலும் கைவிடுவது சிறப்பு. அதிக மனவுளைச்சலைத் தரும் விஷயங்களைவிட்டு விலகியிருத்தல் நல்லதொரு தீர்வாக அமையும்.

இந்நோய்க்கு ஆளாகியவர்கள் தனிமையைத் தவிர்க்க வேண்டும். வளர்ப்புப் பிராணிகளுடன் பழகுவதுகூட நன்மையளிக்கும் ஒன்றாக இருக்கும். மூளையைத் தூண்டிவிடும் பயிற்சிகளான குறுக்கெழுத்துப் புதிர், வார்த்தை விளையாட்டு, சுடோக்கு போன்றவைகளை நாட, மூளைக்குப் புத்துணர்ச்சி கிடைக்கும்.

இசை கேட்டல், மற்ற கலைகளில் ஈடுபடுவது, தைச்சீ உடற்பயிற்சி, யோகா இவைகளின்மூலம் இப்பிரச்சினை மோசமாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். உடற்பயிற்சியினால் இரத்த சுழற்சி ஊக்குவிக்கப்பட்டு, மூளை ஆரோக்கியத்துடன் இயங்கத் துணைபுரிகிறது. எளியவகை மூச்சுப்பயிற்சி செய்வதால் இரத்த ஓட்டம் சீரடைந்து மூளைக்குத் தேவையான பிராண வாயு நன்றாக சென்றடைகிறது.

சர்வாங்காசனம், சிரசாசனம் போன்ற ஆசனங்கள் இந்நோயைக் குணப்படுத்தக்கூடிய யோகாசனங்களாகும். இவற்றை முறையாகக்

கற்றபின் செய்யவேண்டும் என்பது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

உணவில் வல்லாரைக்கீரை, வெண்டைக் காய், கேரட் போன்ற வைட்டமின் பி, சி, இ நிறைந்த காய்கறி வகைகளை எண்ணெய் அதிகமின்றி சமைத்துச் சாப்பிடுவது நலம் தரும்.

வால்நட்டில் இயற்கையான முறையில் மெலட்டோனின் ஹார்மோன் இருப்பதால், தூக்கத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதில் வால்நட் முக்கியப் பங்காற்றுகிறது. மேலும் ஞாபக மறதிக்கான வாய்ப்பையும் குறைக்கிறது.

இவ்வகை நோயாளிகளைத் தனித்திருக்க - விடாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமென மருத்துவர்கள் கருத்துரைக்கின்றனர். அவர்களுடன் உரையாடியபடியே, அவர்களை வெவ்வேறு விதமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். பெரும்பாலும் அவர்கள் குழந்தையின் மனத்தையே கொண்டிருப்பதால் சில சமயம் சொல்வதைச் செய்வார்கள். பல நேரங்களில் முரண்டு பிடிப்பார்கள். அவ்வேளைகளில் அவர்களுக்குக் கட்டுக்கடங்காத கோபமும் வருகிறது. இவ்வகை நோயாளிகளைப் பார்த்துக்கொள்ளும் 30 சதவீதத்திற்கும் மேலானோர், மன அழுத்தத்திற்கு ஆளாவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

தற்போதைய நிலையில் மறதி நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் 70 விழுக்காட்டுக்கு மேற்பட்டவர்கள் மேற்கு ஐரோப்பா மற்றும் வட அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளில் இருக்கின்றனர். இங்கு மக்களின் ஆயுட்காலம் தற்போது அதிகமாக உள்ளதே காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்தியா, சீனா, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் ஏற்பட்டு வரும் பொருளாதார வளர்ச்சி அந்நாட்டு மக்களின் ஆயுட்காலத்தை அதிகப்படுத்தி வருவதால், இந்த நாடுகளில் இந்நோயின் தாக்கமும், அது ஏற்படுத்தக்கூடிய பொருளாதாரச் சமையும் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும் என்று மறதிநோய்க்கான அமைப்பு தெரிவிக்கிறது. உலகளவில் டிமென்ஷியாவால் பாதிக்கப்படுபவர்களை பராமரிப்

-பதற்கான செலவு 800 பில்லியன் டாலர்களைத் தாண்டிவிட்டதாக இந்த அமைப்பு தெரிவிக்கிறது.

டிமென்ஷியாவால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், நோய் முற்றுகையில் பெரும்பாலும் படுத்தப்படுக் - கையாகிவிடுவர். தன் உணர்வின்றி விரைவில் மரணத்தைத் தழுவுகின்றனர். ஆனால் அதற்குள் நோயினால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் அனுபவிக்கும் வேதனைகளும், அவரைப் பராமரிக்க நேரும் குடும்பத்தினர் சந்திக்கும் இன்னல்களும் குரூமானவைகளாக இருக்கும். எனவே இதன் காரணமாக டிமென்ஷியா விழிப்புணர்வு உலகில் பல நாடுகளில் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கிலாந்து, பிரபல ஆங்கில நடிகை கேரி முல்லிகளை டிமென்ஷியா விழிப்புணர்வுக்கான அதிகாரப்பூர்வ தூதுவராக நியமித்து, அவர்மூலமாக பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டுள்ளது. கேரியின் பாட்டி அந்நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர் என்பதால், அதன் தாக்கம் குடும்பத்தில் எத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்தும் என்பதை அனுபவித்ததால் தான், தான் இந்த சேவையில் மனமுவந்து ஈடுபடுவதாகக் கேரி தெரிவிக்கிறார். “டிமென்ஷியா நண்பர்கள்” எனப்படும் தன்னார்வத் தொண்டு அமைப்பை இங்கிலாந்து அரசே துவங்கி பாதிக்கப்பட்ட - வர்களுக்குச் சேவை வழங்கி வருகிறது.

மத்தியத் தரைக்கடலைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளின் பாரம்பரிய உணவுகளை ‘மேடிடேரேனியன் டயட்’ (Mediterranean Diet) என்கின்றனர். இந்த உணவுகளைச் சாப்பிட்டால் மறதிநோய் வருவது குறையுமெனக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவ்வகை உணவுகள் அதிக ஆண்டி ஆக்சிடென்ட்டுகளையும், அழற்சியைக் குறைக்கும் (Anti-Inflammatory) தன்மையைக் கொண்டவைகள் என அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து விஞ்ஞானிகளால் ஆராயப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டு - ள்ளன.

இந்த மத்தியத் தரைக்கடல் உணவுகளுக்கு, நம்முடைய மிளகு, சீரகம், வெந்தயம், பூண்டு, பெரிய நெல்லிக்காய், முருங்கை, மணத்தக்காளிக் கீரை, கம்பு, கேழ்வரகு முதலான சிறுதானியங்களும்,

பாரம்பரிய இந்திய உணவுகளும் சளைத்தவை அல்ல என்பது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

மறதிநோய் கண்டவர்களை ஒரு குழந்தையைக் கவனித்துக் கொள்வதுபோல பராமரிக்க வேண்டியுள்ளது. பரபரப்பாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் குழந்தைகளின் சேட்டைகள்கூட கோபத்தை வரவழைப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது போகிறது. மூத்தோர் அவ்வகைச் செயல்களைப் புரிகையில் அமைதியாக அதைக் கையாளும் பக்குவமென்பது மிகப்பெரிய சிரமமானக் காரியமாகும்.

எதிர்கால மறதிநோய் பிரச்சினைகளி - லிருந்து இருந்து தப்பிக்க, நிகழ்காலத்தில் நாம் மேற்கொள்ளும் அக்கறை மட்டுமே வழிவகுக்கும். நடைப்பயிற்சி, மூச்சுப் பயிற்சி, அன்றாடம் ஆரோக்கியமான உணவு என வாழ்க்கையைத் திட்டமிடத் தவறினால், மறதிநோய் வரும் சாத்தியம் மிக அதிகம் என்பதை ஞாபகத்தில்கொண்டு நாம் செயல்பட வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. எனவே நாம் முடிந்தளவு ஆரோக்கிய வாழ்வைக் கடைப்பிடிக்க ஆயத்தமாக வேண்டும். வேலை நெருக்கடியினாலோ அல்லது சோம்பலினாலோ அதைப் பின்தள்ளினால் தாளமுடியாத இம்சை அடைய நேரிடும். பாதிப்பு வந்த பிறகு எரியும் வீட்டை அணைக்கக் கிணறு தோண்டுவதுபோலான நிலை நமக்கு வேண்டாமே.

“காயமே இது பொய்யடா...” என்றுரைத்த சித்தரைப் புகழாமல் இருக்கமுடியாது. நம் உடல்தான், நோயென்று வருகையில் நாம் சொல்வதைக் கேளாமல் எவ்வளவு அழிச்சாட்டியம் செய்கிறது! மருந்துள்ள நோய்களுக்கே இந்நிலை என்றால் மருந்தே கண்டுபிடிக்கப்படாத நோய்களின் நிலையை நினைத்தால்...!

தொல்காப்பியப் பொருளதிகார நூல்

முனைவர் வே.

தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், பூ.சா.கோ. கலை
கோம்புத்

தோற்றுவாய்

உலகத் தமிழ்ச் சங்க அறக்கட்டளை:
தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கு அழைப்பு

மதுரை, ஏப். 23: உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அறக்கட்டளை அமைக்க தமிழ் ஆர்வலர்கள் வைப்பு நிதி வழங்கலாம் என அறிவிக்கப்பட்டது.

இதுகுறித்து உலகத் தமிழ்ச் சங்க இயக்குநர் அலுவலகம் வெளியிட்டுள்ள செய்தி:

இற்றைக்கிருக்கும் இயற்றமிழ் இலக்கண நூல்களுள் காலத்தாற் பழமையானதும், முழு முதல் இலக்கணப் பெருநூலாகவுந் திகழ்வது தொல்காப்பியம் ஒன்றேயாம். எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் முப்பகுப்பினதாய் இலங்கும் இவ்அரிய நூலின் பொருளதிகாரத்திற்கு நாவலர் கணக்காயர் டாக்டர் ச.சோமசுந்தரபாரதியார் அவர்கள் வரைந்த பொருட் படலப்புத்துரை மற்றும் பாவலர் ச.பாலசுந்தரனார் வரைந்த ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை என்னும் இவ்விருப்புத்துரைகளின் உரைநயங்களையும் ஒட்ப நுட்பங்களையும் கண்டுணர்த்தவே இக்கட்டுரை ஆராயக் கொண்ட ஆய்பொருளாம்.

புத்துரைகள் தோன்றக் காரணம்

பண்டைத் தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்களுள் உரை பலவாகச் சமைந்த பெருநூல்களுள் தலைமை சான்றது தொல்காப்பியமேயாம். இந்நூற்குப் பழையவுரைகளென இளம்பூரணர், சேனாவரையர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடனார், ஒருவர் (பழையவுரையாசிரியர்) என எழுவருரைகளிருப் - பவும், பின்னும் இன்றுவரைப் பலவுரைகள் தோன்றியுள். இப்பழையவுரையாளர்கள் தம் கால வழக்கினையும், தங்காலச் சூழலையுங் கருத்திற் கொண்டு வரைந்த உரைகளே இப்பழையவுரைகள் எனல் தகும். இவ்வுரைகள் தானும் தொல்காப்பியத்தைப் பயில ஒருவாற்றான் உதவுவனவேயன்றி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரின் உளக்கிடக்கையை

முற்றிலும் உணர்த்துவனவாகா. அன்றியும், மூலநூலாசிரியருக்கும், கற்போருக்கும் இடையே -யான கால இடைவெளி மிகும்போதும், மூலநூலாசிரியரின் கருத்தை விளங்கிக்கொள்ள இயலாத சூழலும் புத்துரைகள் தோன்றக் காரணமாம்.

இதனை மனத்துட்கொண்டே சான்றோர் சிலர் தொல்காப்பியத்திற்குப் பல்வேறு உரைகளை இயற்றியுள்ளனர். அவ்வகையில், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரின் வாக்கும் அதற்கு உரையாசிரியன்மார் நுவலும் விளக்கங்களும் ஒன்றின் ஒன்று முரணிக் கிடப்பன கண்ட நாவலர். ச. சோமசுந்தர பாரதியார், பாவலர். ச.பாலசுந்தரனார் ஆகியோர் தொல்காப்பியத் - தைத் தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தால் பல்லாற்றானும் ஆய்ந்து, தாம் கண்டவற்றை உலகிற்குணர்த்த முயன்ற முயற்சியின் விளைவே, நாவலர் ச.சோமசுந்தரபாரதியாரின் 'தொல்காப்பியப் பொருட்படலப் புத்துரையும்' பாவலர் ச.பாலசுந்தரனாரின் 'தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை' என்னும் ஒப்புயர்வற்ற உரைநூல்களாம். நாவலர் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார அகத்திணையிய -ல், புறத்திணையியல், மெய்ப்பாட்டியல் என்னும் மூன்றியல்கட்கு மட்டுமே உரைவகுத்துள்ளார். பாவலரின் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை, தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரியதாம். அன்றியும், இவ்வீருரைகளுள், பொருளதிகார அகத்திணையியற் புத்துரைகளிற் காணப்பெறும் சீரிய செய்திகள் பலவற்றுள் சிலவற்றை மட்டுமே இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

நாவலரின் புத்துரைப் பொலிவு

நாவலரின் தொல்காப்பியப் பொருட் - படலப் புத்துரை 1942-ஆம் ஆண்டில் வெளிப்போந்தது. தொல்காப்பியப் பொருளதிகார -த்தைப் பல பழையவுரைகளுடன் ஆராய்ந்தபொழுது, எழுத்திலும் சொல்லினும் விடப் பொருட்பகுதியில் உரையாளர்கள்,

தொல்காப்பியரின் நூற்கருத்தைப் பல்காலும் பிறழக்கொண்டு மயங்கும் உண்மையை ஒருவாறு உணர்ந்த நாவலரவர்கள், பொருளிலக்கணம் தமிழுக்குத் தனிச் சிறப்பாதலானும், அம்முறையில் வரையறுத்து வடிவமைத்த வடநூல் முடிபுகள் இன்மையானும், தமிழ்மரபுகள் மொழி வளர்ச்சியின் மெய்வரலாறுகளைக் கருதாமல் உரையாளர்கள் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறு வடநூன் முடிபுகளை வலிந்து புகுத்தி இந்நூலொடும், தம்முள்ளும் மாறுபட்டு வெவ்வேறு பொருள்கூறி மயங்க வைத்துள்ளமையையும் உணர்ந்து, தொல் - காப்பியனாரின் உளக்கிடக்கையை உள்ளவாறு உணர்த்த விரும்பிய நாவலர், அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், மெய்ப்பாட்டியல் என்னும் மூன்றியல்கட்கும் முன்னைய உரையாளர்களைப் போன்றே நூற்பா வாரியாக உரை வகுத்துத் தரலாயினார். இப்புத்துரையில் அகத்திணையியற்கு நாவலர் பாரதியார் காணும் புத்துரைகள் பலவாம். அவற்றுள் ஒருசிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுச் சுட்டுதல் சாலும்!

அகத்திணையியல் பொருள் விளக்கம்

அகத்திணையியல் என்பதனை விளக்கும் நாவலர், 'அகமாவது காதலர் உளக்கிடையும், அவர் காதல் கதிர்ந்து வினைப்பட்டு அன்னோர் மனையற வாழ்க்கையில் தொடர்புறுவதுமாகும்' என்பதனான் 'அகம்' என்பதற்கு நேரிய விளக்கந்தந்து, 'திணையாவது ஒழுக்கம். ஆகவே அகத்திணை என்பது காதல் கண்ணிய ஒழுகலாறாம். அவ்வொழுக்கப் பொதுவியல்புகள் கூறும் பகுதி அகத்திணையியலென்ப பெயர்பெற்றது' எனக் கூறுமாற்றான் அகத்திணையியற்குப் பொருள் விளக்கம் தந்துள்ளமைக் குறிக்கத்தகுந்த சிறப்பினதாம். அங்ஙனமே, அகத்திணையியற் சூத்திரங்களின் வைப்பு முறையைத் தக்க சான்றுகளான்; காரணகாரியத் தொடர்புகளுடன் இவர் விளக்கியுள்ள முறைமை இவரின் அஃகியகன்ற அறிவினைத் தெளிவிப்பதாம்.

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை

'கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணையிறுவாய்.....' (பொருள். அகம். சூ1) எனத் தொடங்கும் அகத்திணையியற் தலைச் - சூத்திரத்திற்குப் பொருளுரைக்கும் இளம் - பூரணரும், நச்சினார்கினியரும், 'முற்படக் கூறப்பட்டன. எனவே, பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணையுள்' எனவுரைப்பர். ஆயின், நாவலர் பாரதியாரோ, இவ்விருவரின் வேறான புத்துரை பகர்வர். அவர் பகருமாறு :-

"இச்சூத்திரத்தில் அகத்திணை யேழும் நிரலே கூறப் பெற்றமையானும் கிளக்கும் என்னாது கிளந்த என இறந்தகால எச்சம் பெய்த பெற்றிமையானும், இதன் பிறகுள்ள சூத்திர வைப்பு முறையில் கைக்கிளையை முதலாகவும் அதனையடுத்து அன்பினைந்திணையும் இறுதியிற் பெருந்திணையுமாக அமைத்துக் கூறப்பெறாமல், முதற்கண் அன்பினைந்திணை கூறி அவற்றின்பின் கைக்கிளைப் பெருந்திணைகள் தொடர்ந்து கூறப்படுவதாலும், 'முற்படக்கிளந்த வெழுதிணை' என்பது அகத்திணையியலில் இச்சூத்திரத்தின் பின் அமைத்துக் கூறப்பட்ட முறைமையைச் சுட்டதென்பது வெளிப்படடை. எனவே, ஈண்டு 'முற்படக் கிளந்த' என்பது இடத்தால் முற்படக்கூறும் அமைப்பு முறையோடு பொருந்தாமையால், காலத்தால் முற்படக்கிளந்த வொன்றனையே குறிக்குமென்பது தேற்றமாகும்" (பொருள். அகம். நாவலர். சூ.1) என்பது நாவலர் நுவலும் அரிய விளக்கமாகும்.

இங்ஙனமே மேலுங்கூறுவாராய்ப், பொருட்படலத்தின் முதலில், பொருள் அகம் புறமென இருவகைபடுமென்பதும், அவற்றுள் பின்கூறப்பெறும் புறத்திணை ஏழாதல் போலவே அகத்திணையும் ஏழாமென்பதும், அவ்வகத் - திணையும் கைக்கிளை, அன்பின் ஐந்திணை, பெருந்திணை என ஏழாக வகுக்கப்படும் என்பதும்

ஆகிய இவற்றைச் சுட்டும் சில சூத்திரங்கள் அகத்திணையியலின் முதற்கண் இச்சூத்திரத்திற்கு முன்னே ஆசிரியரால் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் எனவும், இப்பழஞ் சூத்திரங்கள் சில கடல்கோளாலும் புலம் பெயர்தலாலும் வீழ்ந்து மறக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும் எனவும் இவர் அறுதியிட்டு உறுதியாய்க் கூறும் பகுதி அறிந்து போற்றத்தக்கதாம். தவிர, இந்நுண்மை பிறருரைகளில் காணப்படாத சிறப்பினதாம்.

இருவகைப் பிரிவு

“இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும்”

(பொருள். அகம். சூ.11)

எனத்தொடங்கும் சூத்திரத்திலிடம் பெறும் ‘இருவகைப்பிரிவு’ என்னுந் தொடருக்குத் ‘தலைமகளைப் பிரிதலும், அவளையுடன் கொண்டு தமர்வரைப் பிரிதலும்’ என்று பிரிவிருவகைத்தாம் என இளம்பூரணர் உரைகூறினர். ‘காலிற்பிரிவும் கலத்திற் பிரிவுமென’ நச்சினார்க்கினியர் உரை வரைந்தனர். இவ் இருவேருரைகளையும் உரிய காரணங்களான மறுத்துரைக்கும் நாவலர், ‘இருவகைப் பிரிவு என்னுந் தொடர் சுட்டும் இருவகையும், இதனொடு தொடர்புபடத் தொல்காப்பியர் தாமே கூறியவாதல் வேண்டும். முதிர்வேனிற் பிரிவை முன் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்திலும், பின்பனியிலும் பிரிவுண்டென் - பதைப் பத்தாஞ் சூத்திரத்திலும் கூறியமைத்தார் ஆகலின், இவ்விருவகைப் பிரிவு என இச்சூத்திரத்தில் அவற்றைத் தொகுத்துச் சுட்டினாரென்பதே பொருந்துவதாம்’ என நுண்பொருளுரக்கின்றார். இப்பகுதியான் தொல்காப்பியனார் ஆணைவழிச் செல்லும் நாவலரின் சால்பு நன்கு புலனாகின்றது.

இன்னவகையானே, தமிழர்தம் கடவுளர்கள் பற்றிய நேரிய விளக்கம்(சூ.5) சிறுபொழுது ஐந்தல்ல; ஆறே! என அறுதியிட்டுரைத்தல், பண்டைய காலத்தில் பிறப்பால் சாதி வகுப்பில்லாமை என்பதைத்

தெளிவித்தல், பெருந்திணை என்பதன் பொருள் விளக்கம் என்பன போன்ற பகுதிகள் நாவலரின் புத்துரையின் தனிச்சிறப்பினை எடுத்துக் - காட்டவல்லனவாம். அங்ஙனமே, சூத்திரங்களை விளக்குமிடத்து, பழையவுரையாளர்கள் காட்டும் செய்யுட்களை அவ்வாறே மீட்டும் எடுத்துக்காட்டாமல், சங்கவிலக்கியங்களினின் - றும், பிறவற்றினின்றும் வேறுபல செய்யுட்களை நாவலர் காட்டுகின்றார். இது இவரின் பன்னூற் பயிற்சிக்குத் தக்க சான்று பகர்வதாம். அன்றியும், அகத்திணையியற் புத்துரை முழுவதும்; சூத்திரந்தோறும் நாவலர் பாரதியார் அரிய பல நயவுரைகளை அள்ளி வழங்கி, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரின் உளக்கிடக்கையை உலகிற்குணர்த்த முயன்றுள்ளாரென்பதும் அறிந்து போற்றற்பாலதாம்.

பாவலரின் காண்டிகையுரைச் சிறப்பு

இயற்றமிழ்ப் பெரும்புலவர் பாவலரேறு ச.பாலசுந்தரனார் தஞ்சையிற் பிறந்து கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர் கல்லூரியிற் பயின்று, அக்கல்லூரியிலேயே தமிழ்ப்பேராசியராகப் பல்லாண்டுகள் பிறங்கியவர். வளர்ந்துவரும் மொழியியற் கோட்பாடுகளில் தோய்ந்து உண்மை கண்ட தம் நுண்ணறிவினால் தொல்காப்பியத்தை ஆய்ந்த பெரும்புலவர் ச.பாலசுந்தரனார் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை வரைந்து, ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டார். இவை 1983-ஆம் ஆண்டு முதல் 1991-ஆம் ஆண்டிற்குள் அடுத்தடுத்து வெளிப்போந்தன.

இவ்வாராய்ச்சிக் காண்டிகையுரைத் தொகுதிகட்கு ஆய்வு முன்னுரைகள் நல்கியுள்ள பண்டித வித்துவான் தி.வே.கோபாலையரவர்கள் இவ்வுரை நூல் தொகுதிகளில் பல இடங்களில் நயந்தும் சில இடங்கில் வியந்தும் தாம் பெற்ற இன்பத்தை இவ்வரிய முன்னுரைகளின் கண் குறித்துக் காட்டியுள்ளார்கள். இந்நூலைக் கற்கத் தொடங்குவோர் இம் முன்னுரைகளை ஊன்றி நோக்கும் அளவிலேயே இக்காண்டிகையுரையின்

பெற்றறிமையையும், இவ்வுரையில் நுட்பமாக விளக்கப்பட்டுள்ள செய்திகளையும் நுகரத் தொடங்குவரென்பது ஒருதலை. இவ்வாராய்ச்சிக் காண்டிகையுரைத் தொகுதிகளுள், பொருளதிகார அகத்திணையியல், புறத்திணையியல் ஆராய்ச்சிக் காண்டியுரை 1989-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பெற்றது. பாவலர் ச.பாலசுந்தரனார், அகத்திணையியல், புறத்திணையியல் என்னும் இவ்வீரியல்களுக்கும் உரை எழுதுதற்கு மேற்கொண்ட அடிப்படைக் கோட்பாடுகளைப் பொருளதிகாரப் பாயிரவுரை, அகத்திணையியல் முன்னுரை, புறத்திணையியல் முன்னுரை, பாடாண்டிணைப் பற்றியதொரு சிறுகுறிப்பு என்னும் பகுதிகளில் தெளிவாகச் சுட்டியுள்ளார். இவை பாவலரின் நுண்மாண் நுழைபுலத்திற்குச் சான்றாவனவாம். தவிர, இவ்வற்றுள் இயம்பப்பட்டுள்ள செய்திகள் கூர்ந்து நோக்கி உளங்கொளர்பாலன. இவற்றை நன்கு உளங்கொண்டு இந்நூற்கண் செல்லின் நூல் தன்னைக் கற்போர்க்குப் பெருவிருந்தாக உவகை செய்யும்.

இனி, அகத்திணையியல் காண்டிகையு - ரையிற் காணப்பெறும் சிறப்பான செய்திகளுள் ஒருசிலவற்றை ஈண்டு குறித்துக்காட்டுவல்.

அகம்

‘தலைவன், தலைவியர் புணர்ந்தும் பிரிந்தும் ஒழுக்கும் அக ஒழுக்கத்திற்குரிய அடிப்படை மரபுகளை நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்கும் பற்றிக் கூறும் இயல்’ என்பதனான் அகத்திணையியலுக்குப் பொருள் விளக்கந்தரும் பாவலர், ‘அகம்’ என்பதனை விளக்குகிறார். அவ்விளக்கம் வருமாறு :-

“அகமாவது இல்லற வாழ்விற்குரியவராக உயர்ந்த பாலதாணையான் இணையும்

தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரான் ஒருவரது உள்ளத்தெழும் இன்பமும் துன்பமுமாகிய உணர்வுகளாம். அகம் என்றது உள்ளத்தையும் இல்லத்தையும் ஒருங்குணர்ந்தி நின்றது. அங்ஙனம் அகத்தே நிகழும் நிகழ்வுகளை அகம் என்றது பிறந்த வழிக்கூறல் என்னும் ஆகுபெயராம்” (பொருள். அகம். பாவலர். ப.5) என்பது அவர்தரும் அந்நேரிய விளக்கமாகும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை

கைக்கிளை, பெருந்திணை என்பதற்கு, ‘கைக்கிளை ஒருவர் மாட்டுக்கிளர்ந்த முற்றுப்பெறாத காதல், பெருந்திணை அளவிறந்த வேட்கை’ எனப் பொருளுரைக்கும் பாவலர், ‘கைக்கிளையும், பெருந்திணையும் நடுவண் ஐந்திணையின் குறைவும், பெருக்கமும் ஆகிய விளக்கங்களேயாதலின் அவை அகனைந்தி - ணைக்குள் அடங்கி நிகழும்’ எனக் கூறும் நுண்பொருள் விளக்கம் நோக்கத்தக்கதாம்.

முறைவைப்பு

அகத்திணையியற் சூத்திரங்களின் முறைவைப்பினைத் திறம்பட விளக்கும் பாவலர், அகத்திணையியலை யடுத்துக் களவியல், கற்பயில்களை வையாமல் புறத்திணையியல் அமைந்துள்ளமைக்குக் காரணங் கூறுகின்றார். அவர் கூறுவதைக் கேண்மின்:-

“புறத்திணை இலக்கணங்களை ஓரியலாக வைத்துக் கூறுமாறு போல இருவகைக் கைகோளுக்கும் உரிய இலக்கணங்களை வகுத்துக்கூறும் இவ்வியலுள் களவியல் கற்பியல்களை அடக்கி ஒன்றாகக் கூறாமல் அவற்றைப் பிரித்து வேறாகக் கூறியது என்னையெனின்? புறத்திணை ஏழும் அகத்திணை ஏழன் புறமாக அமைந்து வருதலான் புறத்திணைக்குரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் பற்றிய இலக்கணங்களை அகத்திணையொடு பொருந்தப் பெறப்படவைத்தல் வேண்டியும்,

**கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் இருவகைக்;
கைகோளினும் அடங்காமல் அகவொழுக்கமாக
நிகழ்தலான் அவற்றை உணர்த்தல் வேண்டியும்
பிரித்துக் கூறினார் என்க"**

(ப.6) என்பதான் அமைதி கூறுகின்றார்.

இன்னவாறே, பண்டு ஆவணி தொடங்கி ஆடி இறுதியாகத் தமிழர் ஓராண்டினைக் கொண்ட அரியசெய்தி பாவலரால் விளக்கப்பட்டுள்ளது(பக்17,18) ஐந்திணைக்குரிய மக்களே புறத்திணையில் வெவ்வேறு சமுதாயப் பெயர் கொண்டு வழங்கப்படுவர் என்ற இன்றியமையாத செய்தி விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது (பக். 46,47) உரிப்பொருளாகிய ஊடலும் இரங்கலும் ஆகிய உணர்வுகள் சிறுபொழுதளவில் நிகழும் குறுகிய கால எல்லையுடையவை. அவை நீட்டிப்பின் அகனைந்திணைக்கண் நிகழும் பெருந்திணைப் பகுதியாகும். எனவே, மருதத்திற்கும் நெய்தற்கும் பெரும்பொழுது கூறப்படவில்லை என்று பாவலர் கூறும் விளக்கம் அறிந்து போற்றத்தக்கதாம். அங்ஙனமே, சொற்பிறப்பியல் அடிப்படையிலும் தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையிலும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சொற்களுக்கு அரிய விளக்கங்களைப் பாவலர் தந்துள்ளார். தவிர, பழந்தமிழ் மரபை உட்கொண்டு, சூத்திரங்களுக்குப் பாவலரவர்கள் புதியவனாகப் பொருளுரைத்துள்ளார். இவையாவும் பெரும்புலவர். ச. பாலசுந்தரனாரவர்களின் ஆராய்ச்சித் திறனையும் புதியன கிளக்கும் பான்மையையும் வெளிப்பட விளக்கும் நீர்மையானவாம்.

முடிபு

இன்னவகையான் கண்ணுற்று நோக்கின், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார அகத்திணையிலுக்குரிய பழையவுரைகளிற் காண்டற்கியலாத அரிய, நுட்பமான செவ்வி செய்திகள் பலவும் நாவலர் ச. சோமசுந்தர பாரதியாரின் பொருட்படலப் புத்துரையிலும் பாவலரேறு. ச.பாலசுந்தரனாரின் ஆராய்ச்சிக்

காண்டிகையுரையிலும் பரக்கக் காணலாகின்றன. அங்ஙனமாய சீரிய செய்திகள் பலவற்றுள், ஒருசில மட்டுமே ஈண்டு இக்கட்டுரையில் குறித்துக் காட்டப்பெற்றன. இன்னோரன்ன நுண்ணிய செய்திகள்யாவும், தொல்காப்பிப் பொருளதிகாரத்தின் (அகத்திணையியலின்) தனித் தன்மையையும் சிறப்பினையும் அறிந்துக்கொள்ள ஒருவாற்றான் துணைசெய்வனவாம். அன்றியும், இவ்விரு பேரறிஞர்களின் புத்துரைகளை முறையே கற்பதற்குத் தூண்டவல்லனவாயும் அமையுமென்பது ஒருதலை.

முதன்மைச் சான்று மூலம்

1. 'தொல்காப்பியப் பொருட்படலப் புத்துரை' - நாவலர் ச.சோமசுந்தரபாரதியார் வசுமதி பதிப்பகம், சென்னை (1997)
2. 'தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல் ஆராய்ச்சிக் காண்டிகையுரை' - பாவலரேறு, ச.பாலசுந்தரனார், பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் (2012)

பாவண்ணின் சிறுக

எஸ்ஸார்சி, வெண்

பாவண்ணன் சிறுகதைகள் பேசும் சித்திரம் போன்றவை. தெளிந்த நடை அவருக்கு இயல்பாகவே எழுத்தில் உருக்கொள்கிறது. படித்த வரியை மீண்டும் ஒரு முறை படித்து மட்டுமே பொருள் கொள்வது என்கிற பேச்சுக்கு இங்கே இடமில்லை. கதையின் கரு நம்மோடு

ஒட்டிகொண்டு விடுகின்றது. ஒரு வாசகன் கண்கள் பனிக்காமல் அவர் எழுத்துக்களைப் படித்துவிடமுடியாது.

பாவண்ணனின் அந்தப்படைப்பு மனம் அது தானாக எழுதிக்கொண்டு போவதை வாசகன் படிக்கும்போது உணர்முடியும். பாசாங்குத்தனம் அறியா எழுத்துக்கள் அவை. சாதாரண ஒரு எளிய மனிதனின் உள்ள நெகிழ்வைப் பாவண்ணனால் மிகச்சரியாக அவதானிக்க முடிகிறது. ஏதோ ஒரு சத்தியத்தின் மீது அவருக்குள்ள ஆழ்ந்த நம்பிக்கையை அவர் எழுத்துக்கள் சொல்லிச்செல்கின்றன.

வாழ்க்கை பற்றிய படைப்பாளியின் அணுகுமுறை, அனுபவம், படைப்பாற்றல், வாசகனுக்குத் தான்தெரிவிக்க விழையும் ஒரு செய்தி இவை அனைத்திற்குமான விடை அவரது படைப்புக்களில் பெற முடியும். பிரிக்கவே முடியாத உறவு அவரின் பிறந்த மண்ணோடு இருப்பதை அவரின் எல்லாப் படைப்புக்களிலும் தரிசிக்கவும் வாய்க்கும்.

கால்களில் மிதிபடும் புல்லின் ஒரு இதழில் பிரபஞ்சத்தின் ரகசியம் ஒளிந்திருப்பதை நோக்குவது ஒப்ப, ஒரு எளிய மனிதன் பேசும் வார்த்தைகளில் மாகாவினங்கள்

உணர்த்தப் போராடும் கனவிஷயத்தைச் சொல்லிவிட பாவண்ணனால் சாத்தியப்படுகிறது.

பச்சைக்கிளிகள்

சந்தியா பதிப்பகம் வெளியிட்ட 'பச்சைக்கிளிகள்' என்னும் தொகுப்புக்குள் நாம்

இப்போது நுழைகிறோம். 13 கதைகளைக் கொண்ட ஒரு தொகுதி இந்த பச்சைக்கிளிகள். தீரா நதி, ஆனந்தவிகடன், உயிர் எழுத்து, உயிர்மை, காவ்யா, அந்திமழை, அம்ருதா என இலக்கிய பிரக்ஞை கூடிய இதழ்களில் வெளிவந்தவை. இந்தப்பட்டியலில் இலக்கியப்பிரக்ஞை கூடியன என்பதில் முரண் இருக்கலாம். ஆனால் பாவண்ணனின் படைப்பு வெளிருவதில் கொஞ்சம் கூடுதல் அக்கறையுள்ள இதழ்கள் என்கிறபோது இயல்பாக இவைகட்கு இலக்கிய மாற்றுக்கூடிப்போவதை ஏற்கத்தான் வேண்டும்.

வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வருபவன்- என்கிற கதையிலிருந்து நாம் ஆரம்பிக்கலாம். ரங்கநாதன் சார் என்னும் கிராமத்து ஆசிரியரின் கதை. ஆசிரியன் என்னும் ஒரு இலக்கணத்துக்கு பொறுத்தமான ஒரு பெரிய மனதுக்காரனின் கதை.

அன்றாடம் எதிர்கொள்ளும் இந்த வயிற்றுப்பிழைப்பு. கிராமப்புறங்களில் அதுவே பெரிய பாடு என்று வாழ்க்கை அனுபவமாகின்றபோது ஒரு ஏழைக் குடும்பத்து மாணவன் எப்படிப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிப்பது. பசி வந்திட பத்தும் பறந்து போம் என்கிறார்களே பின் அதுதான் என்னவாம்.

செங்கல் சூளை வேலைக்குச் செல்லும் பள்ளிச்சிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. உழைத்தால் குடும்பம் பசி ஆற்றிக்கொள்ளும். இல்லாவிட்டால் பட்டினிகிடந்து மடிவதைத்தவிர வேறு வழி என்ன என்பதுவே யதார்த்த நிலை. தன் பிள்ளையை செங்கல் சூளை வேலைக்கு அனுப்பும் தாய் ரங்கநாதன் சாரிடம் இப்படிப் பேசுகிறாள். 'இங்க பாரு சார். வீணா புடிவாதம் புடிக்காத. மத்த சார்மாருங்களாட்டம் நீயும் இருந்துட்டு போ சார். எங்க ஊட்டுல ஒல கொதிக்கணும்னா அவனுங்கரும் வேலை செஞ்சாதான் முடியும்.

என் புள்ள மேல எர நூறு ரூபா அட்வான்ஸ் குடுத்திருக்காரு மொதலாள். அதோ அந்த மாயாண்டி, காத்தமுத்து, குள்ளன், வெளுத்தான், கோணக்காதன், அந்தத்தடியன், மொட்ட, எல்லார் மேலயும் எர நூறு முந்நூறுன்னு இருக்குது சார். வேல செய்யுறதனாலதான் நம்பிக்கையா கடன் குடுக்கறாங்க சார். செய்யலைன்னா யார் குடுப்பா? படி படின்னு சொல்றியே படிப்பு வந்து குடுக்குமா?' இப்படி இருக்கிறது ரங்கநாதன் சார் முன்பாக பிரத்யட்சமாக நிற்கும் கிராமம். இந்த இருண்ட சூழலில் கல்வி என்னும் அறிவு வெளிச்சத்தை எப்படி ஒரு ஆசிரியர் கொண்டு வருகிறார் என்பதைச் சொல்லும் கதை இது. பாவண்ணனுக்கு நேர் எதிரே அனுபவமான ஒரு விஷயமாக இருக்கவும் கூடும் அமரர்.வே.சபாநாயகம் ஒரு நாவல் எழுதியிருப்பார்.

'ஒரு நதி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது' திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தைத் தத்ரூபமாக வாசகனுக்கு அறிமுகப்படுத்திய ஒரே படைப்பு அது. திருமணமே செய்துகொள்ளாத ஒரு பிரம்மச்சாரி வாத்தியார் தன் இறுதிமூச்சுவரை எழுத்தாளர் சபாநாயகம் வாழ்ந்த அதே தெற்கு வடக்கு புத்தூர் கிராமத்தில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியராகப் பணி செய்து, அந்த மக்களுக்கு எண்ணும் எழுத்தும் அறிவித்துத் தன் வாழ்க்கையை முடித்துக்கொண்டு விடுவார். அந்த புதினத்தை வாசகனுக்கு நினைவுக்குக்கொண்டு வருகிறது பாவண்ணனின் இந்தச்சிறுகதை. ஆக அவ்வையார் சொன்னதை நாமும் ஆமோதிப்போம். எழுத்தறிவிப்பவன் இறைவன் என்பதே சரி.

பாவண்ணன் சொல்கிறார். 'பக்கத்துக் - காட்டில் ஆடு மாடு மேய்த்தவர்கள், பன்றி மேய்த்தவர்கள், கரும்பு வெட்டுக்குப் போனவர்கள், சாணமெடுக்கச் சென்றவர்கள் என பிள்ளைகள் கூட்டம் ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் தினமும் வந்து சேர்ந்தபடி இருந்தார்கள்.

அறிவுக்கண்கள் திறக்கப் படவேண்டும் என்பதில் அத்தனை ஆழ்ந்த பிடிப்பும் கவலையும் கொண்ட ஒரு பள்ளி ஆசிரியரைக் காண்பதில் வாசகனுக்கு எத்தனை நிறைவு. அந்த ரங்கநாதன் ஆசிரியரின் நிழற்படத்துக்குப் போடப்பட்டிருந்த கண்ணாடிச் சட்டம் ஒரு நாள் உடைந்து போய்விடுகிறது. அதனைச்சீர் செய்ய செல்லும் அவரின் ஒரு மாணவன் வாசகனுக்குச் சொல்லும் ஆழமான ஒரு செய்தியாகப் படைப்பு அமைகிறது. இந்தச் சிறுகதை, படிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் வாழ்க்கையில் சந்தித்த ஒரு நல்-ஆசிரியரின் நினைவை நிழலாகக் கொண்டுவரும். அவரோடு என்றோ ஒரு நாள் உரையாடிப் போனதை மீண்டும் மனத்திரையில் அனுபவிக்க வாய்க்கும்.

ஆங்கிலக் கவிதாயினி எமிலி டிக்கின்சன் எழுதியிருப்பார். தான் இறந்து தன் சவ ஊர்வலம் தான் படித்த அதேபள்ளிக் கூட வீதி வழி செல்கிறது. அதுபோது அந்தப் பள்ளிப் பிள்ளைகள் அச்சத்தில் மூழ்குகிறார்கள். ஆக ஒரு படைப்பாளிக்குத் தான் படித்த பள்ளி என்பது மறக்கவே முடியாத பெரு விஷயமாகும். வெயில்-என்கிற தலைப்பு. அடுத்து வரும் சிறுகதை. மனிதன் நோயற்ற நல்வாழ்வில் வாழவே எப்போதும் விரும்புகிறான். ஆனால், அது எல்லோருக்கும் சாத்தியப்படுகிறதா என்ன? நோயிலும் மன நோய் என்கிற விஷயம் மிக மிக மோசமானது. தன்னையே மறந்து தடம் இறங்கிப்போய்ப் பார்க்கும் எல்லோரும் பரிதாபப்படும் ஒரு ஜீவனாக மாறிப்போகிற அந்த வாழ்க்கை கொடுமையானது. மூன்றாம் பிறை திரைப்படத்தில் மன நிலை பாதிக்கப்பட்ட ஒரு கதாநாயகியை வெள்ளித்திரையில் பார்த்து இருப்போம். அந்தக் கதாநாயகிப் பெண்ணுக்குக் குழம்பிய மனம் மீண்டும் ஆரோக்கியமாகும். ஆனால் உயிருக்கு உயிராய் காதலித்தவனை மட்டும் அவள் மறந்து போய் நிற்பாள். சோகம் கனத்துப் போவதைப் பார்வையாளன் இங்கு உணரமுடியும்.

அன்பைக் கொட்டிக்கொட்டி நேசித்த அந்தப்பெண்ணை வெளிநாடு சென்று தாயகம் திரும்பும் கதைசொல்லி தேடிவருகிறான். எங்கே போனாள் அவள். அவனுக்கு அவன் குடியிருந்த

வீட்டுச் சொந்தக்காரர் சொல்லிய செய்தி இது. அவன் குடும்பத்தில் எல்லோரும் ஒரு சாலைவிபத்தில் சிக்கி இறக்க அவளுக்குத் தலையில் அடி. மூளை அனேகமாய் செயலிழுந்து போயிற்று. பைத்தியம் பிடித்தவள் போல் காணப்பட்ட அவளை, தன்னை உயிருக்கு உயிராய் நேசித்த அந்த அவளை, அவளின் உறவினர்கள் மனநல சிகிச்சைக்காக மாநகர மருத்துவமனை ஒன்றில் உட்புற நோயாளியாகச் சேர்த்துவிட்டுத் திரும்பி இருக்கிறார்கள்.

கதைசொல்லி அவளைக் கண்ணால் பார்த்துவிடவேண்டும் என்கிற ஆசையில் மனநல மருத்துவமனைக்குச் சென்று தேடுகிறான். கடைசியாகப் பார்த்தும் விடுகிறான். அவள் பார்வை. எங்கோ தொலைவில் வானத்தில் பதிந்து கிடந்தது. அந்தக் கண்கள். அந்த உதடு. அக்கணமே புரிந்துவிட்டது. காவேரியேதான், உயிரின் ஆற்றலை எல்லாம் அவை சுமந்திருந்தன. ஆனால், தோற்றம்தான் சம்மந்தம் இல்லாமல் இருந்தது. மொட்டை அடிக்கப்பட்ட தலையில் கொஞ்சம்போல முளைத்திருந்த முடி. ஒடுங்கிப்போன நெற்றி, குச்சியாகிவிட்ட கழுத்து, சுருங்கிப்போன தேகம். நாலடி தோலைவில் நிற்பவள் நாலாயிரம் அடி தொலைவில் நிற்பவளை போலத் தோன்றினாள். என் உடலில் ஒரு தடுமாற்றமும் சோர்வும் படிவதை உணர்ந்தேன். அவளை அழைக்க நினைத்த குரல் எழாமலேயே குரல்வளைக்குக் கீழே அடங்கி ஒடுங்கியது. 'பாவண்ணன் இப்படிச் சொல்லி முடிக்கிறார்.

கதைசொல்லி அந்தப் பெண்ணைக் கண்டும் காணாதவன் என்கிறபடி மனநல மருத்துவமனை விட்டு மனம் களத்து வெளியே வருகிறான். வெயில் ஈட்டியாய் காய்கிறது. அவளை அவளால் நினைவில் கொண்டுவரமுடியவில்லை. அவனாலும் எதுவும் செய்யமுடியாத நிலை. அவனுக்கும் அவளுக்கும் இருந்த அன்பென்னும் சங்கிலி அறுபட்டுப்போய் அவள் வாழ்நலம் நொறுங்கிப்போய் ஒரு மன நோயாளியாய்க் கிடக்கிறாள். இந்தப் பெண்ணின் அவலம் கொடுமையானது. பாவண்ணன் இதை ஒரு ஓவியமாகத்தீட்டி

வாசகனுக்குப் 'பாரப்பா இப்படியும் ஒரு சோகத்தை' எனக் காட்டியிருக்கிறார். சிறிய கதைதான். பாவண்ணன் இப்படிச் சாதாரணமாக சிறிய சிறுகதை எழுதுவது வழக்கமில்லை. நெடியகதை என்பது தான் எப்போதும் அவர் சிறுகதைப்பாணி.

சாதாரணமாக ஆட்டோ ஓட்டிகள் எல்லோரும் கவிதை மாதிரிக்கு இரண்டு வரிகளை முதுகுப்புறம் எழுதிக்கொண்ட ஆட்டோக்களை ஓட்டுகிறார்கள். சில வாசகங்கள் கனமான சிந்தனைக்கு இடம் அளிக்கவே செய்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் தான் இப்படி. வேறு மாநிலங்களில் இது மாதிரிக்குப் பார்க்கமுடியவில்லை. மக்கள் போராட்டங்களில் தொழிற்சங்க இயக்கங்களில் இது போல் கவிஞர்கள் கோரிக்கை முழக்கங்களை எழுதி ஓங்கி ஓங்கி முழக்குகிறார்கள். கவிஞர் பழமலய் ஆசிரியர் அரசு ஊழியர் போராட்டங்களில் பயிலப்பட்ட அனேக கோரிக்கை முழக்கங்களை, நாடகக்கூறுகளை, கதைப்பாடல் ஒத்த செவிக்கு உவந்த வரிகளை அவற்றின் இலக்கிய ஈர்ப்புகண்டு 'நாங்கள் பாடினோம்' என்னும் ஒரு நூலாக வெளிக்கொண்டுவந்தார். இந்த வகையில் போஸ்டர் எழுதி அவைகளைப் பிரதான வீதிகளில் மக்கள் பார்வைக்கு வைக்கும் ஒரு சாதாரண தொழிலாளியின் சமூகப்பிரக்ஞையை வெளிக்கொணரும் சிறுகதையாக 'சுவரொட்டி' யை பாவண்ணன் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆனந்தவிகடன்ில் வெளிவந்த சிறந்த சிறுகதை இது. சிறுகதைகளுடே கூர்மையான விமர்சனங்களைச் செறுகி எழுதும் சமூகப்பொறுப்பும் பாவண்ணனிடம் இருப்பதை அனேக இடங்களில் காணமுடியும். இந்த நாட்டுல கெட்ட வார்த்தங்க பேசுறதல ஒரு போட்டிவச்சா, போலீஸ்காரங்களுக்கு தான் மொதமெடல் கெடைக்கும்' என்று சுவமாகக்கிடக்கும் அந்த பெரியப்பா என்னும் ஒரு சுவரொட்டி தயாரிக்கும் தொழிலாளி சொன்னதுவாகக் குறிப்பிடுகிறார். 'மருந்து' என்கிற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அடுத்து ஒருகதை இந்தக்கதை, எளிய மனிதர்கள் படும்

இன்னல்கள் அவைகளுக்கு இடையேயும் அவர்களின் ஒளிரும் மாணுட நேர்மையை அழகாகப்படம் பிடிக்கிறது. வண்ணனுக்கு இயல்பாகவே அந்த மனிதர்களோடெல்லாம் நிறைந்த அனுபவங்கள் இருப்பதை அவர்தம் படைப்புக்களில் காணமுடிகிறது. பக்கத்திருப்பவர் துன்பம் அதைப் பார்த்துவிட்டு சும்மா இருக்கமுடியாத எத்தனையோ மனிதர்கள் இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்களின் இருப்பை கதைகள்வழி கொண்டு நிறுவும் இந்த படைப்பாளி மனித நம்பிக்கையை வளர்த்தெடுக்கவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொள்கிறார்.

ஒரு மனிதர் சக மனிதர் கொள்ளும் அந்த நம்பிக்கை புனிதமான ஒன்று. இந்தக்கதையில் வரும் தாத்தா ஒரு நாட்டு மருத்துவர். அவர் ஒரு சமுதாய மருத்துவரும் கூட. 'இவன் மொதல்ல மனுஷனாக்கனும். அதுக்கப்புறம் தான் மருந்து தரணும்' என்கிற அவரின் வார்த்தைகளின் பாவண்ணனின் அடிமன வார்த்தைகள்தான். ஒருவரின் வியாதியை வைத்து பணம் எவ்வளவு ஈட்டுவது என்கிற ஈன வணிகக்கலை(?) பித்தாய்ப் பிடித்து ஆட்டுகிற அந்த மருத்துவத் தொழில் அல்ல இது. மருத்துவர் தாத்தாவின் அணுகுமுறையில் எப்போதும் ஒரு விசித்திரம் இருக்கும். 'இந்த வேலிய தாண்டி உள்ள வந்துட்டா அது யாரா இருந்தாலும் அவுங்க நோயாளிங்க. அவுங்க நோய்க்கு மருந்து குடுக்கறது நம்ம கடமை, புரிஞ்சிதா?' என்கிற கம்பீரம் வாசகனைச் சிந்திக்கவைக்கும் அழகுச் சொல்லோவியம் பாவண்ணனின் இந்த மருந்து. ஏதோ ஒரு மருந்து வாங்க மாணிக்கத்திடம் கொடுத்தனுப்பிய பணத்தை அது தேவைப்படாதது வாய்போய்விடவே அதனை நாணயமாக ஆனால் சற்று தமதமாகத் திரும்பவும் ஒப்படைக்கிறான். அதற்குள்ளாகவே அந்த மாணிக்கம் ஊர் திரும்பும் காலம் கூடிப்போனது. அது எப்படி எப்படி எல்லாமோ எளிய மனிதர்களைப்பற்றித் தப்புதப்பாகக் கணக்குப்போடவைக்கிறது.

குடிப்பழக்கம் என்கிற நோயிலிருந்த மீட்ட மருத்துவர் தாத்தா மட்டும் அந்த

மாணிக்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இழக்காமல் இருக்கிறார். நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. மீள்பயனத்தின் போது நிகழும் சில சமூகப் பிரச்சனைகள் அதுவே அவன் காலதாமத ஊர் திரும்புவதற்குக் காரணம் என்பதை அழகாகச் சொல்கிறது. அந்த மருந்து என்னும் கதை. பாவண்ணனுக்கு நாட்டு வைத்திய சிகிச்சை முறைகளிலும் ஆழமான விஷயங்கள் அத்துப்படி என்கிற புதிய செய்தியையும் நமக்குச்சொல்கிறது.

படைப்பாளி என்பவனுக்குப் பறவைகள் மீது எப்போதும் ஒரு ஈடுபாடு. அவை மனிதர்க்குச் சுதந்திரத்தை அறிவிப்பதாக அவன் உணருகிறான். நினைத்த மாதிரிக்கு எல்லாம் அவை, தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு விடுவதாக என்னுகிறான். அவை, தமக்குப் பிடிபடாத எதனையோ சொல்லி நிற்பதாக அனுபவப்படுகிறான். வால்மீகி ஒரு பார்த்துவிட்ட குயில். அது அவனை மாகாவியம் எழுத வைத்தது. மயிலும் குயிலும் ஞானிகளின் தத்துவ அலசல்களில் தப்பாமல் இடம் பெறுகின்றன. அருணகிரியாருக்கும் கிளிக்கும் ஒரு தொடர்பு. சுகப்பிரம்மத்தின் கிளிஉரு என அடுக்கிக்கொண்டே போகமுடியும். இலங்கை அரசன் ராவணன் சீதையைத்தாக்கிச் சென்றபோது சண்டையிட்ட சடாயு அறச்சீற்றம் எத்தனைப் பெரிய விஷயம். ஆங்கிலக்கவி ஷெல்லிக்கு அந்த வானம்பாடி, தமிழ்பாரதிக்கு ஒரு குயில் இன்னும் இந்த ரகத்தில் எத்தனையோ. தி.ஜானகிராமன் தன் நாவல் செம்பருத்தியில் எத்தனையோ பறவைகளின் விவரத்தை வாசகனுக்கு அள்ளி அள்ளிப் போடுவார். சொக்கிப்போவான் வாசகன்.

பாவண்ணனைக் கிளி அசைத்துப் பார்க்கிறது. பாவண்ணன் தன் கவிதைகளில் பறவையை மரத்தை நீர் நிலையைத் தொடாமல் அதனை முடித்துவிடமாட்டார். அப்படி ஒரு ஈர்ப்பு. இயற்கைத்தாயின் சித்திரங்கள் ஒரு படைப்பாளியை இறங்கவே வைக்கின்றன. இந்தக்கதைத் தொகுப்புக்குத் தலைப்பாக வந்தகதை 'பச்சக்கிளிகள்'. கதையில் வரும் முத்துசாமி என்பானுக்கும் கிளிகள் கூட்டத்துக்கும் அத்தனை நெருக்கம். அவனைக்

கிளிகள் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றன. கொஞ்சுகின்றன. அந்தக்காட்சி பார்ப்போர் அனைவருக்கும் விந்தையாக அரிய விருந்தாக மாறி நிற்கிறது. பாவண்ணனின் வருணனை அக்காட்சியை அப்படியே கண் முன்னே கொண்டு வருகின்றது.

'என் இதயம் என்றுமில்லாதபடி வேக வேகமாகத் துடித்தது. பறப்பத்போல கையும் காலும் பரபரத்தன. மரத்தின் மீது தாவி, வானத்தை நோக்கித் தாவியப்படியே மேக மண்டலத்தின் மீது தாவிப்பறப்பது போல உல்லாச நினைவுகள் பொங்கி பொங்கி எழுந்தன. எந்த நிமிடத்திலாவது கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அவை பறந்துவிடுமோ? என்ற பதற்றத்தில் கிளிகள் மீது வைத்த பார்வையை எடுக்க யாருக்குமே மனம்வரவில்லை. முத்துசாமி அண்ணன் அந்தக் கிளிகளைத் தொட்டுத் - தூக்கினார். அவற்றின் சிறகுகளை வருடிக்கொடுத்தார். கொஞ்சினார். பறக்கவிட்டுப் பிடித்தார். கன்னத்தோடு ஒட்டவைத்துக் கொண்டு முத்தமிட்டார்'. இவை அத்தனையும் கதாசிரியன் தனது அனுபவமாக இருக்க விழைவதையே வாசகன் அனுமானிக்க நேர்கிறது.

பறவைகளில் அந்த பச்சைக் கிளி. அதன் நாவை அன்றோ கலைவாணி இருப்பிடமாய்க் கொண்டாள். மாகவி பாரதியார் தனது வெள்ளைத் தாமரை பூவினில் இருப்பாள் பாடலில் இப்படிச் சொல்லிச்செல்வார். வைணவ இறைமகள் ஆண்டாளுக்கும், இறைவி மீனாட்சித்தாயுக்கும் பச்சைகிளியோடு எத்தனையோ பந்தம். நாம் அறிந்தவைதாம். 'கண்காணிப்புக்கோபுரம்' என்னும் அடுத்த ஒரு சிறுகதைத்தலைப்புக்கு வருவோம். பதாகை.காம் குறிப்பிட்டுள்ள பாவண்ணன் குறித்த ஒரு விவரணையை இந்தக்கதைத் தொகுப்பின் பின் அட்டை தாங்கி நிற்கிறது. அற்புதமான ஒரு இலக்கிய அளவுகோலின் துல்லிய கணிப்பு. அந்தப் பதாகையாருக்கு நன்றி சொல்லியாகவேண்டும். 'உருமாறும் ஊரின் ஒவ்வொரு முகங்களையும் தொடர்ந்து

கவனித்துப் பதிவு செய்வது தான் அவர் பாணி' என்று குறிப்பிடும் பதாகை.காம் அவருக்குப்பெருமை கூட்டி நிற்கிறது. மறைந்த அன்பர் கு.அழகிரிசாமிக்கு இந்தத்தொகுப்பை பாவண்ணன் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். சிறுகதை உலகில் அழகிரிசாமியின் மரியாதைக்குரிய பணியை நாம் எங்கே மறப்பது. எளிய மனித மனங்கள் அழகிரிசாமிக்கு எழுத்துக்களம்.

பாவண்ணனுக்கும் அப்படித்தான். எளிய மனிதர்களின் வாழ்க்கையைச் சிக்கலில் மாட்டிக்கொள்ளாத சொற்கட்டுக்களில் கோர்த்துக் கோர்த்துத் தமிழ்ச்சிறுகதைக்கு வளம் கூட்டியவர் பாவண்ணன். "கண்காணிப்புக் கோபுரம்" இந்தத்தொகுப்பில் முதல் கதை 'கண்காணிப்புக் கோபுரம்'. அதுவே தொகுப்பின் பெயராக வந்துள்ளது. கண்காணிப்புக் - கோபுரத்தின் பணியாள் அஜய்சிங்கா. அவனைப் பற்றிய சிறுகதை இது. அவன் ராணுவத்தில் சிப்பாய். அங்கே நிகழும் அடக்குமுறைகள் குறித்து விவரமாய்ப்பேசுகிறது கதை. மானம், மரியாதை, கோபம், ரோஷம் எல்லாத்தையும் காத்துல பறக்கவுட்டாதான் ராணுவத்துல சிப்பாய வாழமுடியும் என்கிறது இப்ப நல்லாவே புரிஞ்சிட்டுது. கசப்பான அனுபவங்கள் ஏராளம் இருக்கலாம் ராணுவத்தில். பொதுவாக ஒரு ராணுவத்தின் செல்நெறி அப்படி. ஒரு நாளு துணிய உதறி கொடியில் காயபோடும்போது அந்த ஈரம் தோட்டத்துப்பக்கமா மேஞ்சிட்டிருந்த அவுங்க வீட்டு நாய் மேலப்பட்டது. உடனே மேடம் கீழே கெடந்த கம்பிய எடுத்தாந்து என் தோள்பட்டையிலயும் முதுவுலயும் அடியடின்னு அடிச்சிட்டா. அப்ப வாங்குன அடியில முதுகுத்தோல் கிழிஞ்சிட்டுது.

ஆஸ்பத்திரியில போட்ட தையலோட தழும்புதான் அது. என்று சொல்லும் சிங்கா இந்திய ராணுவம் பற்றி நம்மை மிகவும் சிந்திக்க வைக்கிறான். 'சிலிகுரி ராணுவ முகாமில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவனை அவன் மேல் அதிகாரி தன்னுடைய காலணியைத் துடைக்கச்சொன்ன வேலையைச்செய்ய மறுத்த ஒரே காரணத்துக்காகக் கீழ்ப்படிய மறுத்தவன் என

குற்றம் சுமத்தி இந்த குன்றிலிருந்த முகாமுக்கு மறு நாளே மாற்றிவிட்டதாகச் சொன்னான். கசப்பான எத்தனையோ விஷயங்கள் ராணுவம் என்னும் குடையின் கீழ்த் தம்மை மறைத்துக்கொண்டு இருக்கவே செய்கின்றன. அந்த அப்பாவி ராணுவ சிப்பந்திக்கு மூன்று பெண் குழந்தைகள். 'பெரிய பொண்ணு டாக்டராவனும். நடு பொண்ணு வக்கீலாவனும். சின்னப் பொண்ணு டீச்சராவனும். நடக்குமா தோஸ்த்?' என்கிற அவன் மன விருப்பத்தைக் கதாசிரியனோடு பகிர்ந்துகொள்கிறான். இப்படி எளிமையை எதார்த்தத்தை மனவலியை மானுடப்பிரியத்தை வாசகனுக்குத் தெரிவித்து ஒரு நிறைவு பெறுதல் பாவண்ணனுக்கு இயல்பாக அமைந்த எழுத்தாளுமை.

'அன்னபூரணி மெஸ்' என்னும் அடுத்த சிறுகதை. பாவண்ணனின் எழுத்து இங்கே மலராய் விரிகிறது. கஷ்டப்பட்ட வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்பட்ட அந்த ஒரு மெஸ் முதலாளி. அவரோ உழைத்துப் பாடுபடுவோருக்குக் காசு கணக்குப் பார்க்காமல் உணவளித்து மெஸ் நடத்துகிறார். அங்கே வேலை செய்யும் ராஜாராமன் என்னும் நல்ல ஊழியனும், காசு மட்டுமே பிரதானமாய் தீய தொழில்கள் பல செய்யும் பாலகுருவும் சந்திக்கிறார்கள். தங்குவதற்கு அறை கேட்டுத்தேடிவந்த பாலகுருவுக்கு நல்லது சொல்லித் திருத்த முயலும் அவன் தானே கெட்டு சீரழியத் தொடங்கி அறையைவிட்டு சொல்லிக் கொள்ளாமல் ஓடிப்போகிறான். நிற்கதியாக அந்த அறையில் விடப்பட்ட கெட்டவன் பாலகுரு ராஜாராமன் வேலை பார்த்த அந்த அதே அன்னபூரணி மெஸ்சில் வேறுவழியே இல்லாமல் வேலைக்குச் செல்லுகிறான்.

'பணத்தால சம்பாதிக்கிற மரியாதை பணமில்லாம போனதும் படுத்துடும். தண்ணியில்லாத செடி மாதிரி. ஆனா நம்ப பண்பால சம்பாதிக்கிற மரியாத எப்பவும் பன மரம் மாதிரி நெலச்சி நிக்கும்' இப்படிப்பேசிய ராஜாராமன் காலியாகக் கிடக்கும் பாலகுரு அருந்திய அந்த மது பாட்டிலை எடுத்து தன் நாவில் சொட்டவிட்டு ருசி பார்க்கிறான்.

பாலகுருவின் உடுப்புகளில் ஒன்றை எடுத்து அணிந்து கொண்டு அவன் கைப்பேசியையும் பர்சையும் திருடிக்கொண்டு அந்த பாலகுருவின் கைப்பெட்டியையும் எடுத்துக்கொண்டு எங்கோ கிளம்பிவிடுகிறான். தீயவை தீய பயக்கவே எப்போதும் காத்திருக்கும். தீமைகள் எப்போதும் சுறுசுறுப்பு கூடியவை. விதி வசமாகிய ராஜாராமன் தடம் இறங்கிப்போகிறான்.

ரூம் தேடிவந்த பாலகுருவோ சூழ்நிலைக் கைதியாகி அதே அன்ன பூரணி மெஸ்ஸில் வேலைக்குச் சேர்கிறான். மெஸ்சில் வியாபாரம் இப்போது ஓகோ என்று ஆகிவிட அவன் கை ராசிக்காரன் என்ற பெயர் வாங்குகிறான். மெஸ் முதலாளியின் பாராட்டுச் சொற்கள் அவனை ஒரு ஆனந்த பரவசத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. வேலையில் சேர்ந்த ஒருவாரமாக 'பணம் பணம்' என்று முன்பு சதா நினைத்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் பழைய பாழ்மனம் இப்போது எங்கோ போய்விட்டது. மனித மனங்கள் படும்பாட்டை எழுத்துச் சித்திரமாய்க் கொண்டு வாசகனைக் கிறங்கவைக்கிறார் பாவண்ணன். ஆனந்த விகடனில் பிரசுரமான அழகுக்கதை இது. மனிதர்கள் உயரிய பண்போடு வாழ்தலையும் பண்பைத் தொலைத்துவிட்டு அதன் மதிப்பு தெரியாமலேயே வாழ்க்கையில் உழன்று உலா வருவதையும் சிக்கலே இல்லாமல் எடுத்து வைக்கிறார். அடுத்துவரும் சிறுகதை 'வைகுண்ட ஏகாத்சி'.

வைகுண்ட ஏகாத்சி அன்று உயிர்விடும் ஒரு பெண். அந்த இறப்பு வீட்டு அமர்க்களங்கள் அலவங்கள் அனுசரிப்புக்கள் தெருவில் சாதாரணமாக ஓரிடம் சென்று வருவதற்கும் இடையூறாக அமைந்துவிடுகிறது. மனித மனம் தன் சக உயிர் ஒன்றின் இறப்பை சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அதுவோ தனக்கும் நேரக்காத்திருக்கும் ஒன்று. மனித அறிவுக்குப்புரியாத விஷயம் புலப்படாத புதிர் அது. எப்படி இங்கு வந்தோம் எங்கு ஒரு நாள் போவோம் என்பது தெரியக்கூடிய எளிய விஷயமா என்ன?. பாவண்ணன் அதனை எல்லாம் அசைபோட்டுக் கொண்டேதான் கதையை எழுதிக்கொண்டு போகிறார். தான் சிறுவனாக இருந்த போது ஒரு சுடுகாட்டு

வெட்டியான் ஒருவனின் தொடர்பும் தோழமையும் எப்படி இருந்தது என்பதனைச் சொல்ல இந்தக்கதையைக் களமாக்குகிறார். அந்தக் குப்பாண்டித் தாத்தா சுடுகாட்டுல பொணம் சுடுறவர் என்கிறார் கதைசொல்லி. ஒரு பிணம் எரிக்க ரூபாய் நூறு தினக்குக்கூலியாக வேண்டும் என்பதில் கவனமாகக் கறாராக இருந்த குப்பாண்டி சுடுகாட்டுக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் சினிமாத் கொட்டகை தீப்பிடித்து எரிந்து நூற்றுக்கணக்கில் அரைகுறையாக எரிந்து நாறிய பிணங்கள் தான் பணி ஆற்றும் சுடுகாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது நெஞ்சம் குமுறுகிறார். மெய்யான குப்பாண்டியை வாசகன் சந்திக்கிறான். ஊர் கணக்குப்பிள்ளை பத்தாயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்து ஒரு மேந்துண்டில் அதனை மூட்டையாய்க் கட்டி எடுத்து வருகிறார். குப்பாண்டியைப் பார்க்கிறார். கொறவோ நெறவோ மனசு நோவாம நீ வாங்கிக்கணாதான் எங்களுக்கு நிம்மதின்னு சொன்னாரு கணக்குப் புள்ள. என்கிறார் கதை சொல்லி.

குப்பாண்டிக் கணக்குப்பிள்ளையிடம் இப்படிப்பேசுகிறார். 'என்னிய என்ன கூலிக்கு வேல செய்ற ஆளுன்னு மட்டும் நெனச்சிட்டியா? நான் என்ன மனசாட்சி இல்லாத ஆளா, செத்தவங்கள்ளாம் ஒனக்கு அம்மா, அப்பா, அப்பா, அக்கா, தங்கச்சி, பேரன் பேத்தி மொறன்னா எனக்கும் அந்த மொறைதான் சாமி. இன்னும் என் ரத்தத்துடிப்பு அடங்கல. செத்தவங்களுக்குச் செய்ய கடமைப்பட்டவன் நான். எங்கிட்ட எதுவும் பேசாத, போயிடுசாமி போயிடு. காசு பணம்லாம் ஒண்ணும் வேணாம், போயிடுன்னு அழுதுகினே சத்தம் போட்டாரு. கணக்குப்புள்ளயால ஒரு வார்த்த கூட பேசமுடியவில்லை. அப்படியே செலயாட்டம் நின்னுட்டாரு. யாரோ ஒருத்தவங்க அவருக்குப் பதிலா பேச போனாரு. கணக்குப்புள்ள அவரு கையபுடிச்சித் தடுத்துட்டு வாங்க போவலாம்னு திரும்பி எல்லாரயும் கூப்பட்டுக்கு போயிடாரு.

கார்கில் யுத்தத்தில் இறந்துபோன ராணுவ வீரர்களுக்குச் சவப்பெட்டி வாங்கி காசு சம்பாரித்த கோட்டும் சூட்டும் போட்ட நெட்டை மனிதர்கள் குப்பாண்டி முன் சுருங்கித்தான்

போவார்கள். இங்கே நம் எதிரில் சுடுகாட்டுக் கொட்டகைக்குக் கூரை வாங்கியதில் சுருட்டிக் கொண்ட பெரிய மனிதர்களும் குப்பாண்டி முன்னே தப்பமுடியாது. 'உண்மையிலேயே பெரிய மனுஷந்தான் அந்த தாத்தா'. பாவண்ணனின் குப்பாண்டி நம் நெஞ்சத்தைக் கொள்ளைகொண்டு விடுகிறார். எழுத்து நிலை பெற்று நிற்கிறது. 'கடவுள் அமைத்து வைத்த மேடை' இந்தத் தொகுப்பில் சிறப்பாகக் காணப்படும் கதை. தினகரன் தீபாவளி மலர் 2015ல் இக்கதை வெளிவந்து இருப்பதை அறிய முடிகிறது. செத்துவிட்ட பழனி அண்ணனைப் பற்றிப்பேசும் கதை. பழனி அண்ணன் சோகமாய் இறந்து போகிறார். கதைசொல்லியின் மனம் இதை ஒப்ப மறுக்கிறது. எரிக்கரையின் பக்கம் போகும்போதெல்லாம் கதைசொல்லியை' அமைதியான நதியினிலே ஓடம்' பாட்டு பாடச்சொல்வார் இறந்துபோன பழனி அண்ணன். அந்த பழனி அண்ணன் தன் கண்களை மூடிக்கொண்டு இந்தப் பாட்டைக்கேட்பார். அவர் முகம் அப்போது கனிந்திருக்கும். தன் தந்தைக்கும் பிடித்த பாட்டு இது என்பார் பழனி அண்ணன். பழனி அண்ணனின் அந்தத் தந்தையும் கூட அருகில் எங்கோ அமர்ந்து இருந்து இந்தப்பாட்டைக் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பாரோ என்றும் தோன்றும் என்கிறார் பாவண்ணன்.

மரமும் செடியும் ஏரியும் ஆறும் பாவண்ணனுக்கு மிகப்பிடித்த இடங்கள். தன்னுடைய பிறந்த ஊர் தொடும் தென்பெண்ணையாக இருந்தாலும் சரி, பிழைப்புக்கு வந்த கர்நாடகாவில் பாய்ந்து ஓடும் துங்கபத்திரையானாலும் சரி பாவண்ணனுக்கு அவை உயிர் ஓட்டமுள்ள நதிகள். அவை அவரோடு உறவாடுபவை. சம்பாஷிப்பவை. 'மரத்த பாக்கறன், செடிய பாக்கறன்னு இட்ட வேலய மறந்துடாதடா. மொதல்ல ஓட்டட கோல எடுத்துகினு தென்னந்தோப்பு ஊட்டுக்குப் போயி ஓட்டட அடிக்கற வேலயபாரு. சுண்ணாம்பு அடிக்கற ஆளு பத்துமணிக்குலாம் வந்துருவாங்கன்னு ஒங்கப்பா சொன்னத மறந்துட்டியா?' அம்மாவின் சொற்கள் வழியாக

அப்பாவே பேசுவதுபோல இருந்தது. நாக்கைக் கடித்தபடி அம்மாவைப் பார்த்து தலையசைத்துக் கொண்டே ஓட்டடைக் கோலுடன் வீட்டைவிட்டு வெளியே நடந்தேன் என்கிறார் கதைசொல்லி.

பழனி அண்ணன் நட்டுவிட்டுப்போன முருங்கைக்கொம்பு முளைவிட்டு நிற்பதைக் - கண்டுப் பரவசமடையும் அந்தக்கதை சொல்லி, 'முருங்கையின் தளிர்கள்' கூட்டிலிருந்து எட்டிப்பார்க்கும் குருவி குஞ்சுகளின் அலகுகள்போல அவை குவிந்திருந்தன' என்று சொல்கிறார். என்னே அற்புதமான உவமை. பழனி அண்ணன் ரயில் தண்டவாளத்தில் அடிபட்டு பாதி உடல் சிதைந்து கிடப்பதை நோக்கி 'வெட்டிச்சாய்த்த வாழை மரமெனக்கிடந்தார்' என்று எழுதுகிறார் பாவண்ணன். 'கையில் கேள்வித்தானை வாங்கனதுமே அடுப்புல ரசம் கொதிக்கற மாதிரி மூள கொதிக்க ஆரம்பிச்சுடும்' என்று தொடங்கி 'கண்ணா மூச்சி ஆட்டத்துல புள்ளங்கள்ளாம் ஓடி ஒளிஞ்சிக்கும் தெரியுமா? அந்த மாதிரி ஒவ்வொரு பதிலும் மனசுக்குள்ளயே ஓடி ஒளிஞ்சிக்கும்' என்று சொல்லிக்கொண்டே போகிறார்.

அந்த பழனி அண்ணன் ஒரு மரத்தில் சாய்ந்தபடி நிற்பார். எதிரே புல் தரை. அதன் பச்சை பசுமை. அதன் மீது ஒரு மைனாக்குருவி தன்னந்தனியா நடந்து செல்கிறது. அப்போது அதனை நோக்கும் பழனி அண்ணன் மௌனத்தில் மூழ்கிவிடுவார். காட்சிகளைக் கண்முன்னே நிறுத்தி பழனி அண்ணனை நம்முடன் பரிச்சயப்படுத்தும் பாவண்ணன் வென்று விடுகிறார். ஒரு வழியாக இப்படித் தீர்மானிக்கலாம்.

'வயசுல மனசு காக்கா மாரி நாலு பக்கமும் அலைபாயத்தான் செய்யும், இல்லைன்னு சொல்லல. ஆனா நாமதான் கட்டுப்படுத்திக்கணும். கட்டுப்படுத்தலன்னா நமக்கும் மிருகத்துக்கும் என்னாங்க வித்தியாசம் இருக்குது? கடவுள் அமைத்து வைத்த மேடைச்சிறுகதையில் இப்படிப்பேசும் எழுத்துக்கு

எத்தனை எளிமை, எத்தனை உறுதி, எத்தனை பரிவு, எத்தனை ஆழம். பாவண்ணனின் எழுத்துக்களில் நேர்ப்படப்பேசும் அறம் தப்பாமல் ஓங்கி நிற்கும். பாசாங்குத்தனம் பயின்று-அறியா எழுத்துக்கள் அவை. அன்பின் மிகுதியால் வாசகனின் மனத்தோடு பேசுபவை. சமூக அக்கறை தொனிக்கும் இந்தக் குரல் பாவண்ணனின் எந்த படைப்பிலும் அடி நாதமாய் வெளிப்படும். அடக்கமாய்ச் சொல்ல வேண்டியதை அது வாசகனுக்குச் சொல்லித்தன் கடமை முடிக்கும்.

திருக்குறளில் சொல்வன்மை சிந்த
முனைவர் நயம்பு. அறி
 மண்டலச் செயலாளர், உலக
 மதனந்தபுரம், சி

தொடக்கமாக

உலக அறநூல்களுள் வரம்புகழ் வள்ளுவம் முதன்மையானது. அது மனிதன் மனிதனாகவும், மாமனிதனாகவும் வாழ வழிகாட்டுவது. கல்வி அனைவர்க்கும் பொதுவானது. மன்னர்க்குச் சிறப்பானது. அதைப் போலச் சொல்வன்மை எல்லார்க்கும் பொதுவானது. அமைச்சர்க்குச் சிறப்பானது. இங்ஙனம் பொதுவாகவும், சிறப்பாகவும் விளங்கும் சொல்வன்மை சிந்தனைக் கோட்பாடுகளை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

அமைச்சர்க்குச் சொல்வன்மை இன்றியமையாதல் கோட்பாடு

சொல்வன்மை - சொல்லுதலில் வல்லனாதல் குறள் 634இல் ஒரு தலையாச் சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு என்றார். சிறப்பு மற்றும் இன்றியமையாமையை இந்த அதிகாரத்தில் விளக்கியுள்ளார்.

'நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதாஉம் அன்று' (குறள்.941)

நாநலம் - நாவால் உண்டாகும் நன்மை. யாநலத்தும் - எல்லா நலங்களுள்ளும். அன்று - இது - அவற்றுள் அடங்கியிருப்பது அன்று. அதாவது அவற்றைவிட மிகுந்திருப்பது என்று பொருளாகும். நாவால் உண்டாகும் சொல்வன்மை ஒருவனுக்கு நல்ல

உடைமையாகும். உருவ நலம், செல்வ நலம், கல்வி நலம், முதலிய எல்லா நலங்களையும்விடச் சிறந்ததாகும். உருவ நலம், செல்வ நலம், கல்வி நலம், முதலியன பல நலங்களாகும். அவற்றுக்கு இந்நலம் ஒப்புமையானதன்று அவற்றைவிட உயர்ந்தது என்பதை யாநலத்தும் உள்ள அன்று என்பதில் குறிப்பிட்டார்.

"சொல்லாலே தோன்றிற் றன்றே யார்கொல்

இச்சொல்லின்செல்வன் வில்லாளர்தோள் இளைய வீர!

விரிஞ்சனோ விடைவல் லானோ"

என்று இராமபிரான் அனுமனின் நாநலத்தை இலக்குவனிடம் வியந்து பாராட்டியது இங்கு ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

"ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால் காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு" (குறள்.642)

ஆக்கமும் கேடும் ஒருவனின் பேச்சால் உண்டாகும். ஆதலால் சொல்லின்கண் சோர்வு இல்லாதவாறு காத்துக் கொள்ளவேண்டும். கெடுப்பதும் எடுப்பதும் எல்லாம் மழை என்பதுபோல் சொல்தான் ஒருவனை ஆக்கவும் அழிக்கவும் செய்யும். "சொல் சோர்வுபடேல் என்று அவ்வையாரும் "சொல்லுங்கால் சோர்வின்றிச் சொல்லுதல் மாண்பினிதே என்று பூதஞ்சேந்தனாரும் கூறியன இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

"ஆக்கத்திற்கு ஏதுவாகிய நற்சொல்லையும், கேட்டிற்கு ஏதுவாகிய தீச்சொல்லையும் சொல் ஆதல் ஒப்புமைபற்றி அனால் என்றார். செய்யுள் ஆகலின் சுட்டுப்பெயர்முன் வந்தது. பிறசோர்வு போலாகாது உயிர்கட்கு எல்லாம் ஒருங்கு வருதலால் காத்து ஓம்பல் என்றார்" என்பது பரிமேலழகர் விளக்கமாகும். இவ்விரண்டு பாடல்களால் பொதுவாக அனைவர்க்கும், சிறப்பாக அமைச்சர்க்கும் இன்றியமையாதது என வலியுறுத்தியுள்ளார்.

"நற்பால கற்றாரும் நாடாது சொல்லுவர் இற்பாலர் அல்லார் இயல்பின்மை நோவதென் கற்பால் இலங்கருவி நாடமற் றியாரானும் சொற்சோர்வு இலாதாரா இல்"

என்ற பாடல் இங்கு எண்ணத்தக்கது.

சொல்லினது இலக்கணக் கோட்பாடு

கேட்டார் உள்ளத்தைக் கவருகின்ற தன்மையுடையதாய், கேளாதவரும் விரும்பும் வண்ணம் சொல்லப்படுவதே சொல்வன் - மையாகும் அதனை,

கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல் (குறள்.643)

என்பதில் காணலாம்.

நட்பாய் ஏற்றுக் கொள்வோரைப் பிணிக்கும் குணங்களும், பகைவரும், பகைமை ஒழித்து நட்பினை விரும்பும் வண்ணமும் அமைச்சனின் சொல் அமைய வேண்டும். வழுவின்மை, சுருக்கமுடைமை, விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தரல், இனிமை முதலிய நலங்கள் இயல்பாய் அமைய வேண்டும்.

“சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல் நவீனோர்க்கு இனிமை நன்மொழிப் புணர்த்தல் ஓசை யுடைமை ஆழம் உடைத்தாதல் முறையின் வைப்பே உலகம் மலையாமை விழுமியது பயத்தல் விளங்கு உதாரணத்து ஆகுதல்.....’

(நன்னூல் : பொதுப்பாயிரம்: 12)

என்பன கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகைமைகள் ஆகும்.

சொல்லும் முறைமைக் கோட்பாடு

‘திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும் பொருளும் அதனின் ஊங் கில்’ (குறள்.644)

சொல்லும் சொல்லானது பேசுவோர், கேட்போர் தகுதியறிந்து சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய சொல்லும் முறைமையைவிட, மேம்பட்ட அறமும் பொருளும் இல்லை. குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம்,

பருவம் என்பன தகுதி வேறுபாடுகளாகும். இந்தத் திறனறிந்து பேச வேண்டும். அவற்றை அறிந்து சொல்லுதாவது அவற்றால் தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகும் நன்மை, தீமைகளை அறிந்து பேச வேண்டும். உலகத்துடன் ஒத்து நடப்பதும், இனிமை பயத்தலும் அறனாகும். செயல் முடிவது பொருளாகும். திறனறிந்து சொல்லுக என்றது கட்டளை விதி. அறமும் பொருளும் அடைதல் அதன் பயனாகும்.

சொல்லுகின்ற சொல்லை, வேறொரு சொல் வெல்ல முடியாததாய் ஆராய்ந்து சொல்ல வேண்டும் (குறள்.645) உண்மை, திண்மை, நுண்மை, தண்மை போன்ற நன்மைகள் பொருந்திய சொல்லே வெல்லும் சொல்லாகும். பிறிதோர் சொல் - மாற்றாரது மறுதலைச் சொல். வெல்லுதல் குணங்களால் மிகுதல். அதுவே வெல்லும் சொல் - என்பதாம். இனிப் பிறிதோர் சொல் வெல்லும் சொல் எனச் செவ்வெண்ணாக்கி, (இரண்டாகக் கொண்டு) ஒத்த சொல்லும், மிக்க சொல்லும் உளவாகாமல் சொல்லுக என உரைப்பாரும் உளர் என்ற பரிமேலழரின் நுட்ப விளக்கம் உணரத் தக்கது.

வேட்பதாம் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல் மாட்சியின் மாசற்றோர் கோள் (குறள்.646)

பிறர் மனம் விரும்புமாறு சொல்லி, மற்றவர்களின் சொல்லின் பயனை உணர்ந்து கொள்ளுதல் குற்றமற்றவர் கொள்கையாகும். மற்றவர் மேன்மேலும் கேட்க விருப்பம் உண்டாகும் வண்ணம் எதனையும் தெளிவாகவும், இனிமையாகவும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அத்துடன் பிறர் சொல்லின் நன்மை தீமைகளை அறிந்து கொள்வது செயலின் வெற்றிக்கு வேண்டிய ஏதுவாகும்.

‘நல்லாவின் பாலின் நறுந்தேன் கலந்தென் னப் பன்னூல்

வல்லாருமாகி மதிநுட் பருமாகிச் சோர்வில்
சொல்லால் அடையார் மனமும் களிதூங்கும்
சொல்லப்

பல்லார் பிறர்சொல் பயன்ஆய்ந்து நுகர வல்லார்.’
என்ற பரஞ்சோதியார் பாடல் வள்ளுவர்
வாய்மொழியை வழிமொழிந்துள்ளது. இம்முன்று
பாடல்களால் அதனைச் சொல்லுமாற்றின்
கோட்பாடாக உள்ளது.

சொல்வல்லார் சிறப்புக் கோட்பாடு

**‘சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை
இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது’ (குறள்.647)**

தான் நினைத்ததைச் சொல்வதில் வல்லவனாய்,
சொல்வதில் தவறு இல்லாதவனாய்,
அவையோரையும் எதிர் பேசுவோரையும்
அஞ்சாமல் பேசக் கூடியவனைப் பகையால்
வெல்லுதல் யாராலும் முடியாது. இம்முன்று
திறன்களை உடையானை மாற்றாராய்ப்
பிரித்தல், பொருத்தல் செய்து வெல்வாரில்லை
என்பது கருத்து, இம்முன்றும் இல்லாதவனைப்
பகைவர் வெல்வர் என்பது குறிப்பு.

“ஏற்பச் சொல்லுதலாவது கேட்போர்க்கு
நன்மையில்லாவிடினும் மறுக்காது ஒத்துக்
கொள்ளுமாறு சொல்லுதல்” என்பது பாவாணர்
விளக்கமாகும்.

அஞ்சாமையும் சோர்வின்மையும்,
சொல்வன்மையும் உடையவனாக அங்கதன்
விளங்கினான். இராவணன் அவனைப் பிரித்து
தம்வசம் செய்ய கிட்கிந்தைக்கு உன்னை மன்னன்
ஆக்குகிறேன் எனச் சூழ்ச்சி செய்தான்.
மேற்சொன்ன முக்குணங்களையுடைய அங்கதன்,

**“வாய்தரச் சொல்லி என்னை உன் வசஞ்செய்
வாயேல்
ஆய்தரத் தக்க தன்றோ தூதுவந்து அரச தாங்கை
நீதரக் கொள்ளேன் யானே இதற்கினி
நிகர்வேறெண்ணின்**

**நாய்தரக் கொள்ளும் சீயம் நல்லரசு என்று நக்கு”
(கம்ப)**

என்ற வாசகம் இக்குறளுக்குப் பொருத்தமான
எடுத்துக்காட்டாகும்.

**“விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்”. (குறள்.648)**

முறை பிறழாமல் இனிதாகச் சொல்லும்
திறமுடையாரைப் பெறுவாராயின் அவர்
சொல்லும் தொழிலை உலகத்தார் விரைந்து
கேட்பார்கள் சொல்லுதலில் வல்லவனாயின்
அதனால் அவனுக்குப் பயனை இக்குறள்
எடுத்துரைக்கிறது. இதனை,

**“மென்மதுர வாக்கால் விரும்பும் சகங்கடின
வன்மொழியினால் இகழும் மண்ணுலகம்
நன்மொழிசேர்
ஒதுயி லேதங் குதவியது தர்த்த பந்தான்
ஏதபரி தஞ்செய் நின்று”.**

என்ற பாடல் இதனைத் தெளிவுபடுத்தும்.
இனிதாதல் - கேட்டாற்கு இன்பம் பயக்க
வேண்டும். இங்ஙனம் அமைவது அருமைதோன்ற
பெறின் என்பதில் குறித்தார்.

**“ஆர்த்த சபை நூற்றொருவர் ஆயிரத்து ஒன்
றாம்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர் - பூத்த மலர்த்
தண்டா மறைத்திருவே தாதாகோடிக் கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறி”.**

என்ற ஒளவையார்பாடல் இக்குறளுக்கு நல்ல
விளக்கமாய் விளங்குகிறது. 647, 648 என்ற
இக்குறட்பாக்கள் சொல்வல்லானின் சிறப்பினை
உணர்த்துகின்றன.

சொல்வன்மை இல்லாதார் இழிவுக்கோட்பாடு

**“பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்” (குறள்:649)**

குற்றமற்றவனாய்ச் சில சொற்களை அவ்வாற்றல்
சொல்லுதலை அறியாதவர் பல சொற்களைத்
தொகுத்துச் சொல்லவே விரும்புவர். அஃதாவது

வீணாகப் பல சொற்களால் விரித்து விரித்துக் கூறுவார் என்பதாகும். சொற் குற்றங்களாவன,

**‘குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
கூறியது கூறல் மாறுகொளக்கூறல்
வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல்
சென்று தேய்ந்திறுதல் நின்றுபய னின்மை ‘**

-(நன்னூல் பொதுப்பாயிரம்.12)

மிகைபடக் கூறல் என்ற பெரியோர் வாக்கு இங்கு எண்ணத்தக்கது. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்ற நான்கு உறுதிப்பொருள்களை ஒவ்வையார் பாடிய பாடல் அயலே உள்ளது.

**“ஈதல் அறம் தீவினைவிட்டு ஈட்டல் பொருள்
எஞ்ஞான்றும்
காதல் இருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு
பட்டதே இன்பம் பரனைநினைந்து இம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.”**

ஒவ்வையார் வீணாக விரித்துரையாமல் சுருங்கிச் சொல்லிய நுட்பம் எண்ணத்தக்கது.

**இணரூழ்த்தும் நாறா மலரணையர் கற்றது
உணர விரித்துரையா தார் - (குறள்-656)**

“தாம் கற்றவற்றை மற்றவர் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு விளக்கமாகச் சொல்லத் தெரியாதவர், கொத்துக் கொத்தாக மலர்ந்திருந்தும் மணம்வீசாத மலர்களைப் போன்றவர்களே! “செவ்வி பெற மலர்ந்து வைத்தும் நாற்றம் இல்லாத பூ சூடப்படாதவாறு போல நூலைக் கற்றுவைத்தும் சொல்லமாட்டாதவர் நன்கு மதிக்கப்படார்” என்று பரிமேலழகர் விளக்கமளித்துள்ளார். முன்பாடலின் சுருங்கச் சொல்லுக என்றவர் இப்பாடலில் விரித்துரைக்க என்றார். அச்சுருக்கம் சொல்லுக்குரியது. விரித்துரைக்க என்றது பொருளுக்கானது. இந்நுட்பங்களை ஊன்றி உணர்தல் வேண்டும் கல்வியறிவில்லாத சொல்லும், சொல்வன்மையில்லாத கல்வியும் சிறப்பிலவாம்.

“எத்துணை ஆயினும் கல்வியிடம் அறிந்து

**உய்த்துணர்வு இல்லெனின் இல்லாகும் -
உய்த்துணர்ந்தும்
சொல்வன்மை இன்றெனின் என்னாம்
அஃதுண்டேல்
பொன்மலர் நாற்றம் உடைத்து”**

(நீதிநெறி வெண்பா.5)

என்ற குமரகுருபரர் பாடல் இங்கு ஒப்புநோக்க உரியது.

நிறைவாக

சொல்வன்மை உலக உயிர்களுள் மனிதனுக்குரிய உரிய நலமாகும். இது அமைச்சர்க்குச் சிறப்பானது. இக்கட்டுரையில் சொல்வன்மையின் இன்றியமையாமை, சொல்லினது இலக்கணம், சொல்லும் முறைமை, சொல்வல்லார் சிறப்பு, சொல்வன்மை இல்லார் இழிவு முதலியன சுருக்கமாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சைவத் தமிழ்நெறி

சுப. சீனிவாசன், கே

முகவுரை

சைவம் என்பது இந்துக் கடவுளான சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாக வழிபடும் சமயத்தைப் பற்றியது. இதில் வரன்முறை படுத்திய வழிமுறைகளை உள்ளடக்கியது நெறி எனப்படும். சிவபெருமானின் புகழ் பாடியும், சைவநெறி வளர்க்கும் நோக்குடனும் தூயவழிமுறைகளைப் பின்பற்றும் சன்மார்க்க நெறிகளை வரலாற்று சிறப்புடன் சொல்லப்பட்டது நம்முடைய தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆகும். இந்த சைவத் தமிழ்நெறி வளர்ந்த வரலாறு எப்படி உருவானது என்பதைப் பற்றி இக்கட்டுரையின் கண் காண்போம்.

தமிழின் சிறப்பும் ஆய்வின் நோக்கமும்

தம்+இழ் = தமிழ், என்பது தம்முள் இருகின்ற வாழ்வியல் வழிமுறைகள், சுதந்திரம், தர்மம், இறையாண்மை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கி மனமொன்றி யாதொன்றுக்கும் தீங்கு நேராமல் சொல்வது பைந்தமிழ் சிறப்பு. பக்திக்கு ஒரு மொழி என்றால் அது தமிழ்மொழி. பொருளுக்கு இலக்கணம் தந்த நம் தமிழ்மொழியானது அகத்திணை, புறத்திணை ஏழும் பகுத்துள்ளது. “தமிழே உன்னால் இருந்தேன், இமையோர் விருந்து அமிழ்து என்றாலும் வேண்டேன்” என்று தமிழ்விடு தூது எனும் நூல். ‘அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழி’ என்று சிறப்பு பாராட்டியுள்ளது. இத்தகு சிறப்பு பெற்ற தமிழுக்கு மேலும் சிறப்பு சேர்க்க

சிவநெறியாகும் சைவநெறிக்குத் தமிழ்மொழியின் பங்களிப்புகளினால் சைவம் வளர்ந்த வரலாறுப் பதிவுகள் சிலவற்றை ஆய்ந்து சொல்ல இங்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

சைவநெறி வளர்ந்த வரலாறு

சிவநெறி என்று அழைக்கப்படும் சைவத் தமிழ்நெறி வளர்ந்த வரலாறு என்பது சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முதற்சங்கம் அமைத்த காய்ச்சின பெருவழுதி என்ற பாண்டிய மன்னர் காலத்தில் தலைமைப் புலவராக இருந்த அகத்தியர் வாழ்ந்த காலந்தொட்டே தமிழ் நெறியானது வளர்க்கப்பட்டது. தொல்காப்பியருக்கும் முந்தியவர் என அறியப்படும் அகத்தியர், முனிவர்கள் எழுபவரன்

முதலாமவர் என்ற பெருமைபெற்றவர். இவர் கையிலையில் சிவசக்தி திருமணத்தைத் தமிழகத்திலிருந்து கண்டவரும், தமிழைச் சிவபெருமானிடத்தில் கற்றவர் என்றும் அறியப்படுகிறார். இதனை “தழற்புரை சுடர்கடவுள் தந்த தமிழ் தந்தான்” என்று கம்பரின் வரிகள் அகத்தியாரின் பெருமையைப் பறைசாற்றுகிறது. இவரே அகத்தியம் எனும் முதல் தமிழ் இலக்கணநூலை இயற்றியவர். இவரின் ஐந்திலக்கணம் எனும் ஞானநூலில்,

‘மூவெழுத்தும் ஈரெழுத்தும் மாகி நின்ற மூலமதை யறிந்துரைப் போன் குருவமாகும்; ஊவெழுத்துக் குள்ளேதா னிருக்கு தப்பா உணர்வதுவே கண்டறிந்தோன் அவனே ஆசான்’.
- ஞானம் (5ம் தொகுதி 10வது பாடல்)

மூன்றெழுத்தான அகாரம், உகாரம், மகாரம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்து (அ+உ+ம்=அஉம்) ஒன்றாகி உச்சரிக்கும் பொழுது ஓம் என்று இரண்டெழுத்தாகி நிற்கும். இதுவே பிரபஞ்ச சக்தியான சிவாயநம் எனும் பஞ்சபூத பரிணாமத்திலேதான் சீவனின் உயிர், உடல், உணர்வு எனும் மூன்றும் கூடிய தோற்றமும், ஆண், பெண் என இரண்டு இனமாகி இந்த இனத்தில் பிறந்த அனைத்து சீவராசிகளின் இயக்கத்திற்கும் மூலமான பிரானமே இந்த ஓங்காரமாகும். இது ஊமையான உடலின் உள்ளேதான் இருக்கின்றது. இதனை உணர்வுகள் மூலம் காண்டவரே குருவாகும் என்ற சித்தாந்தத்தை முன்வைத்து தமிழுடன் சைவநெறி வளர துணை நிற்கிறார்.

சைவ சமயத்தின் எழுச்சி

பொதுயுகத்திற்கு முன் சுமார் 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பொதுயுகத்திற்குப் பின் 2ஆம் நூற்றாண்டு கால இடைவெளியில் சைவ சமயமானது தெளிவான அடையாளங்களுடன் முழுமையான மதமாகத் தன்னை முன்னிறுத்திக் கொண்டது. சைவத்தின் மிகப்பழமையான நூல்

என்று சொல்லப்படும் சுவேதாசுவதரம் எனும் நூல் பொ.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பொ.மு.4ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் உலக இன்பங்களைத் துறந்து கடும் நோன்புகள் புரிந்து தாந்திரீக முறையில் சிவத்தை வழிப்படும் நெறிகள் காணப்படுகிறது. இது யசர் வேதத்தைச் சார்ந்த உபநிடதம். இந்நூல் சுவேதாசுவதரர் என்ற முனிவரால் சொல்லப்பட்டது.

தூயபுலன்களை உடையவர் என்ற பொருள் தரும் சுவேதாசுவதரர், சகுண பிரம்மம் எனப்படும் ஈசுவரன் என்ற கடவுளை முன்னிறுத்தி சொல்லப்பட்ட தத்துவமாகும். 'அறிபவனும் அறியப்படுவதும், ஆள்வதும் ஆளப்படுவதும் ஆகிய இரண்டும் பிறப்பற்றவை.

அனுபவிப்பவனுக்கும் அனுபவிக்கப்படுவதற்கும் உறவைக் கற்பிக்கும் மாயை எனும் ஒருத்தியும் பிறப்பற்றவனே. ஆக இம்மூன்றும் பிரம்மம் என்று எப்போது ஒருவன் அறிகிறானோ அப்பொழுது அவன் அளவுகடந்து எங்கும் வியாபித்த ஆத்மாகவாக எல்லா வடிவங்களிலும் விளங்குபவனாகவும், செயலேதும் அற்றவனாக - வும் ஆகிறான்' என்ற பொன்மொழிகளைச் சைவ சமயத்தின் சிவநெறியாக முன்வைத்துள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியாகப் பொதுயுகம் 5ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் சைவம் மாபெரும் எழுச்சிபெறுவதற்கு உறுதியான கால்கோள்க - ளாக விளங்கின.

சைவநெறி தமிழ் இலக்கியங்கள்

கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலங்களில் சைவப் பணுவல்கள், பெருங்காப்பியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள் எனும் பல சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களும் சைவநெறித் தழைத்தோங்க இயற்றப்பட்டுள்ளன. கி.பி.650 காலப் பகுதி தொடங்கி சுமார் 550 ஆண்டுகள் தமிழ்மொழியை சைவமே ஆட்சிசெய்தது, என்று 'சைவசமயக்

கலைகளஞ்சியம்' எனும் பெரும் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்ட பேச்சாளரும், எழுத்தாளரும், தருமபுரம் ஆதீனம் கலைக்கல்லூரியில் தமிழ் பேராசிரியப் பணியாற்றிய முனைவர். இரா.செல்வகணபதி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சைவநெறி தமிழ் இலக்கியங்களை 63 நாயன்மார்கள், ஓளவையார், சிவப்பிரகாசர், குமரகுருபரர், உலகநாதர் போன்றோர்கள் சைவ சமயத்தின் தமிழ் நூல்களைப் பெருமளவு இயற்றியவர்கள். பல்லவர் காலத்திலும், அதற்குப் பின்னர் இயற்றப்பட்ட சைவ இலக்கியங்கள் பன்னிரு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டன. சிவநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்ட நூல்களைத் திருமுறை சார்ந்த நூல்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவையாவன,

1. பன்னிரு திருமுறைகள்
2. திருத்தொண்டர் புராண சாரம்
3. திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை
4. திருமுறை கண்ட புராணம்
5. சேக்கிழர் புராணம்
6. திருப்பதிக் கோவை

போன்ற நூல்கள் சிவநெறியைப் போற்றி வளர்க்கும் சைவத் தமிழ்நெறி நூல்களாகும். இவற்றையும் சுருக்கமாக இங்கு காண்போம். சைவத் திருமுறைகள் என்று கூறப்படும் பன்னிரு திருமுறைகள் சிவனடியார்கள் என்று சொல்லப்படும் நாயன்மார்கள் பலரால் பல்வேறு காலங்களில் இயற்றப்பட்ட பாடலின் தொகுப்பாகும். அவையாவன,

1. முதல் திருமுறை (சம்பந்தர் அருளியது)
2. இரண்டாம் திருமுறை (சம்பந்தர் அருளியது)
3. மூன்றாம் திருமுறை (சம்பந்தர் அருளியது)
4. நான்காம் திருமுறை (அப்பர் அருளியது)
5. ஐந்தாம் திருமுறை (அப்பர் அருளியது)
6. ஆறாம் திருமுறை (அப்பர் அருளியது)
7. ஏழாம் திருமுறை (சுந்தரர் அருளியது)

8. எட்டாம் திருமுறை (திருவாசகம், மாணிக்கவா-சகர் அருளியது)

9. ஒன்பதாம் திருமுறை (ஒன்பதினமர் அருளியது)

10. பத்தாம் திருமுறை (திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம்)

11. பதினொன்றாம் திருமுறை (சிவனடியார் இருபத்தேழ்வர் அருளியது)

12. பன்னிரண்டாம் திருமுறை (சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணம்)

இந்த பன்னிரு திருமுறைகளின் சன்மார்க்க நெறிகளை, ஆகம விதிகளைப் பக்தி வழிமுறைகளைப் பின்பற்றுவோருக்கு மும்மலம் நீங்கி மங்கள வாழ்வும், இறைவன் திருவடி சேரும் பெரும்பேறும் உண்டாகும் என்பது சைவ சமயத்தின் கருத்தாகும்.

திருத்தொண்டர் புராண சாரம், திருமுறை கண்ட புராணம், சேக்கிழார் புராணம் ஆகிய மூன்று நூல்களும் 14ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட சிவநெறி கொண்ட சிவனடியார்களைப் போற்றும் சைவத் தமிழ்நெறி நூல். இதனை இயற்றியவர் உமாபதி சிவாசாரியார். திருத்தொண்டர் புராண சாரம் என்பது 63 நாயன்மார்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பாடல் என்ற முறையிலும், திருநாவுக்கரசர், திருஞான சம்பந்தருக்கு கூடுதலாக இரண்டு பாடல்கள் மற்றும் பாயிரப் பாடலுள் சேர்த்து 83 பாடல்களைக் கொண்டது. இதில் புராணப்பாடல் தொகை, தனியடியார், தொகையடியார் என்ற இனம் கண்டு பாடப்பட்டு சிவநெறி வளர்க்கும் சைவத் தமிழ்நெறி நூலாகும்.

திருமுறை கண்ட புராணம் எனும் நூல் தில்லை சபையில் காப்பு செய்யப்பட்ட திருமுறைகளை வெளிப்படுத்தி ஈசன் கட்டளைப்படி அவற்றிற்குப் பண் வகுத்த வரலாற்றை இந்நூல் கூறுகிறது. சேக்கிழார் புராணம் எனும் நூல் சேக்கிழாரைப் பற்றி அறிய உதவும் வகையில் எழுதப்பட்டதாகும். அனபாய சோழன் என்ற அரசன் சமணத்தைத் தழுவி, சமண

நூல்களின் மோகத்தில் திளைத்திருந்தான். அவனை மாற்றுவதற்காகச் சேக்கிழார் பொரிய புராணம் என்ற நூலைச் செய்தார் என்ற தகவலைச் சொல்லும் விதமாக சேக்கிழார் புராணம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. மேலும், திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை எனும் நூல் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சிவஞான முனிவர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது.

திருப்பதிக்கோவை எனும் நூல் சிவத்தொண்டு புரிந்த சிவனடியார்கள் வாழ்க்கை முறையும் அவர்களின் பெயர்களைப் போற்றியும் சொல்லப்பட்டதாகும். இதனை உமாபதிச் சிவாச்சாரியர் இயற்றியிருக்கலாம் என்று அறியப்படுகிறது. திருப்பதி என்பது திருமலையைக் குறிப்பது அல்ல. பதியான சிவம் குடியிருக்கின்ற திருக்கோவில்கள் உள்ள இடங்களை எடுத்துறைக்கின்ற நூல் திருப்பதிக்கோவை ஆகும். இவ்வாறாக இறைவனின் தொண்டர்களான சிவனடியார்ளின் பெயர்களைப் போற்றியும் சிவநெறி வளர்க்கும் நூலாக சைவத் தமிழ்நெறி விளங்குகிறது. இவை மட்டுமன்றி சைவ சித்தாந்த நூல்களும் உண்டு. அவையும் சிவநெறியைப் போற்றுவதோடு சைவத் தமிழ்நெறி போற்றி வளர்க்கும் பதினான்கு நூல்களைக் கீழ்வரும் வெண்பா மூலம் அறியலாம்.

**“உந்தி களிறோ டுயர்போதம் சித்தியார்
பிந்திருபா உண்மைப் பிரகாசம்-வந்தஅருள்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.”**

என்ற வெண்பாவின் மூலம் சைவ சித்தாந்தம் பதினான்கும். சிவநெறி போற்றி வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்து சமயத்தின் தத்துவப் பிரிவுகள் பெரும்பாலும் வேதங்களையும் அதன் இறுதி முடிவுகளாகச் சொல்லப்படும் உபநிடதங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. சைவ சித்தாந்தமானது வேதங்களையும், ஆகமங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே சிவநெறி போற்றித் துதிக்கப்படுகிறது. வேதம் நான்கில் சில சைவத்திற்கும், ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சிவநெறியைப் போற்றி

வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்மொழி சிறக்கவும் சிவநெறி வளரவும், மேற்சொன்ன வெண்பாவின் படி இயற்றப்பட்ட மெய்கண்ட சாத்திரங்களின் சித்தாந்தநெறிகளை இயற்றிய ஆசிரியர்களும் நூல்களும்,

1. திருவுந்தியார் - திருவியலார் உய்வந்ததேவ நாயனார்
2. திருக்களிற்றுப்படியார் - திருக்கடலூர் உய்வந்ததேவ நாயனார்
3. சிவஞானபோதம் - திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டார்
4. சிவஞான சித்தியார் - திருவாவடுதுறை அருணந்தி சிவாசாரியார்
5. இருபா இருபது - திருவாவடுதுறை அருணந்தி சிவாசாரியார்
6. உண்மை விளக்கம் - திருவதிகை மனவாசகம் கடந்தார்
7. சிவப்பிரகாசம் - உமாபதி சிவாசாரியர்
8. திருவருட்பயன் - உமாபதி சிவாசாரியர்
9. வினா வெண்பா - உமாபதி சிவாசாரியர்
10. போற்றிப் பஹொடை - உமாபதி சிவாசாரியர்
11. கொடிக்கவி - உமாபதி சிவாசாரியர்
12. நெஞ்சுவிடு தூது - உமாபதி சிவாசாரியர்
13. உண்மை நெறி விளக்கம் - உமாபதி சிவாசாரியர்
14. சங்கற்ப நிராகரணம் - உமாபதி சிவாசாரியர்

இந்த பதினான்கு நூல்களில் இயற்றப்பட்ட சித்தாந்தநெறிகள் சிவநெறி வளர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், மும்மலப் பற்றுக்கள் நீக்கும் வழிமுறைகள், அறவழி நடக்கும் உபாயம், இறையருள் பெற்று பெரும்பேறு அடையும் நெறிகள், பிறப்பில்லா பெருவாழ்வு போன்றவையும் மற்றும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எனும் நான்மறை நெறிகளும், இதனைக் கற்போர்களிடம் அடைந்திட வழிவகுத்து வருகிறது.

சைவத் தமிழ்நெறி தத்துவத்தின் அடிப்படை

இவ்வுலகில் பிறக்கும் இந்து சமய சீவர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய மூன்று தத்துவங்கள் பதி, பசு, பாசம் ஆகும். பதி என்பது தலைமை. பசு என்பது சீவாத்மா, பாசம் என்பது ஆசையால் உண்டாகும் பற்றுக்கள். இதில் தலைமையான இறைவனுக்கு எது தேவை என்பது அறிந்து, இறைவனோடு ஒன்றிடத் தேவையானவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, இறைவனோடு இணைய முடியாத செயல்கள் அறுக்கப்படவேண்டும் என்பதைத் தெளிபடுத்தும் மெய்யியலே இந்த முப்பொருள் தத்துவத்தின் அடிப்படையாகும். இதனைத் திருமூலரின் திருமந்திரம் கீழ்வரும் பாடலின் மூலம் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளது.

‘பதி பசு பாசம் எனப் பகர் மூன்றில் பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி பதியினைச் சென்று அணுகாப் பசு பாசம் பதி அணுகில் பசு பாசம் நில்லாவே’
(உபதேசம்-3, முதல் தந்திரம் -115 பாடல்)

பதி என்பது சிவமான அறிவைக் குறிக்கும். பசு என்பது உயிர். பாசம் அல்லது தளை என்பது ஆணவம், ஆசை, மாயை எனும் அறியாமை ஆகிய மும்மலப் பற்றுக்கள். இந்த மூன்றில் அறிவைப்போல் உயிரும், உயிர்களின் மும்மலப் பற்றுக்களும் முதலும் முடிவும் இல்லாதவை. தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். பகுத்துண்டு அறியப்படும் அறிவினுள் உயிரின் செயலும், உயிர்களின் மும்மலப் பற்றுக்களும் சென்று சேருவதில்லை. ஆனால், அறிவானது உயிரின் செயலும், உயிர்களின் மும்மலப் பற்றுக்களுக்கான காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டால் சிவத்தை அடையவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட மாயையின் பிடியில் இருக்கும் உயிரின் செயலும், உயிர்களின் மும்மலப் பற்றுக்களும் நிலைத்து நில்லாமல் அறுக்கப்பட்டுவிடும் என்று திருமூலர் உபதேசிக்கின்றார்.

சைவத் தமிழ் பக்திநெறி

பக்திநெறியில் சைவத்தை வளர்த்த படைப்புகள் தமிழில் ஏராளம். தமிழ்மொழி போல் பக்திநெறியைச் சொன்ன மொழிகள் ஏதும் இல்லை. இந்த பக்தி இலக்கியம் 3ஆம் நூற்றிண்டில் ஆட்சி செய்த பல்லவர் காலத்தில் கால்பதித்து வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. பேரன்பை உணர்த்துவதற்கும், நேர்மை, வலிமை, விரதம், தருமம் தழைத்தோங்க தமிழ்ப்பாடி பக்திநெறியை வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. கன்னியர் மீது கொள்ளும் காதலைவிட கடவுளின் மீது கொண்ட காதலுக்கு அழிவு என்பதே இல்லை என்ற இயற்கை வருணை கூடிய பதிகமாகவும், சிற்றிலக்கியமாகவும் தீந்தமிழ் பாடி சைவத்தைச் சிறப்பித்தனர். கடவுளின் மீது காதலாய் கசிந்து உள்ளம் உருக சிவநெறி வளர்த்தனர். எல்லாம் அவன் செயலே அன்றி தன் செயல் என்று ஏதேமில்லை என்ற தத்துவத்தை முன்னிறுத்தும் பக்திநெறிக்கு கீழ்வறும் திருநாவுக்கரசரின் தேவாரப் பதிகம் தெளிவாக்குகிறது.

ஆட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் ஆடாதாரே?
அடக்குவித்தால் ஆர் ஒருவர் அடங்காதாரே?
ஓட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் ஓடாதாரே?
உருகுவித்தால் ஆர் ஒருவர் உருகாதாரே?
பாட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் பாடாதாரே?
பணிவித்தால் ஆர் ஒருவர் பணியாதாரே?
காட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் காணாதாரே?
காண்பார் ஆர், கண்ணுதலாய்ஸ காட்டாக் - காலே?

-(திருத்தாண்டகம்-3, தேவராம் 932வது பாடல்)

ஒருவர் ஆடச்செய்தால் ஆடாதவர் யார், ஒருவர் அடங்கச் செய்தால் அடங்காதவர் யார்? என்பதுபோன்று, ஒருவர் காட்டாவிட்டால் அதைக் காணும் வலிமையுள்ளவர் யார்? புருவமத்தியில் காட்டாத சீவனுக்கு, என்று தமிழ்ப்பாடி சைவத்தின் பக்திநெறியைப் படிப்போரின் மனமுருகத் தாண்டகம் பாடி, சிவநெறி வளர வழிசெய்திருக்கின்றார்.

முடிவுரை

தமிழ்மொழி காலத்தால் மிகவும் தொன்மையானது. தொன்மை காலத்தில் கல்மேல் எழுதப்பட்ட பிராமி என்ற தமிழி எழுத்துருக்களைக் கண்டெடுத்துள்ளனர். அதன் பழமையும், அன்றைய காலகட்டத்தில் நடந்த நிகழ்வுகளையும் முன்னிறுத்தும் வரலாற்று பதிவுகளை இனிவருவோரும் அறிகின்றவாறு வழிவகை செய்துள்ளனர். சிவ வழிபாடு என்பது மொஹஞ்சதாரோ மற்றும் ஹராப்பாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் இதனை உறுதிபடுத்துகிறது. சிந்துச் சமவெளி நாகரீகம் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. மேலும், ஓலைச்சுவடிகள் மூலம் இயற்றியுள்ள தமிழும் தமிழ் சார்ந்த சிவநெறிகளும் சேர, சோழ, பாண்டியர் எனும் மூவேந்தர்களால் போற்றிப் பாதுகாத்து வளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அறவாழ்க்கை தொடரவும், அழியாப் புகழ் நிலைக்கவும் சீவர்களுக்குத் துணையாகின்ற வாழ்வியலும், மெய்யியலும் இதில் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. மனித வாழ்க்கை ஆன்ம நிறைவோடு இன்புற்று வாழ வகை செய்துள்ளது. இதன் சிறப்பும் பெருமையும் அறிந்த சில மேலை நாடுகள் சைவநெறிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் வகையில் இன்று சைவத் திருக்கோவில்களை அவர்கள் தேசத்தில் கட்டியுள்ளனர். திருக்கோவில்களைப் புதிதாகக் கட்டியும் வருகின்றனர். நம்முடைய ஆகம விதிகளையும் கடைப்பிடித்து வழிபாடும் செய்கின்றனர். இது சைவத் தமிழ்நெறிக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும். அகிலத்தை ஆளும் சிவத்திற்கு மற்றொரு பெயர் அன்பு. அன்பு வழியில் அறநெறி சொன்னது நம் சைவத்தமிழ். இதுவே வெற்றிக்குக் காரணம் என்பதைச் சொல்லி இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையைத் தங்களின் அன்பின்கண் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

தமிழ்க் கூடல்

பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் ஆய்வு

முனைவர் ஜா.திரு.புரது

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்
தருமமூர்த்தி இராவ்பகதூர் கலவல சாலை, சென்னை.

குறிஞ்சி நில மக்கள் சைவக் கடவுளான சேயோனையும் வைணவக் கடவுளான மாயோனையும், பாலைநில மக்கள் சைவ வைணவ இணைப்பு போல திருமாலின் தங்கையும் சிவனின் சக்தியுமாகிய கொற்றவையையும் ஏற்றிப் போற்றினர். அவ்வகையில் வைணவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாகிய மாயோன் மீது மாலற நேயம் கொண்ட ஆழ்வாரின் பாசுரங்களில் முல்லைநிலக் காட்சிகள் விரித்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்தி மகனாய் ஒளிந்து வளர்ந்த கண்ணனின் அவதாரமே அவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளது.

ஆயர்குலத்தில் பிறந்த கண்ணனின் கல்யாண குணங்களைக் கொண்டாடும் போது அக்குலத்தினரின் வாழ்வியலையும் தாம் பாடிய பாசுரங்களில் இழையோட விட்டிருக்கின்றனர். குறிப்பாக, பெரியாழ்வார் திருமொழியில் கண்ணபிரான் சிறப்பே மேலோங்கி இருக்கின்றது. கண்ணனின் குலமாகிய ஆயர்குலச் சிறப்பும், வாழ்வியலும் அவரது பாசுரங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஆயர்குல மக்களின் வாழ்வியல்

குறித்து பெரியாழ்வார் திருமொழி கொண்டு இங்கே பகரப்படுகிறது.

பெரியாழ்வார் அருள் வரலாறும் பெற்ற பெரும் பேறும் பைந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டி நாட்டிலே திருவில்லிப்புத்தூரில். பெற்றோர் முகுந்த பட்டருக்கும், பதுமவல்லி தாயாருக்கும்

திருமகனாக அவதரித்தவர். பெரியதிருவடியான கருடாழ்வாரின் விட்டுணு சித்தர், பட்டர்பிரான், புதுவைமன்னன், வில்லிப்புத்தூர்கோன் என்னும் சிறப்புப் பெயர்கள் பெற்றவர். பன்னிரு ஆழ்வார்களில் பெரிய என்ற அடைமொழி பெற்ற பெருமைக்குரியவர் பெரியாழ்வார். இவர் துளபச் செடிகளிடையே கண்வளரும் மண்மகளின் அம்சமான குழந்தையைக் கண்டெடுத்து வளர்த்து அதற்கு வளர்ப்புத் தந்தையானார்.

அக்குழந்தையைப் பக்திப்பாலாட்டி வளர்த்தார். இறைவன் திருவருளின்படி அவள் சூடிய பூ[பா]மாலைமையே அவருக்குக் கொடுத்தார்; திருவரங்கனிடம் அழைத்துச்சென்று விடுத்து அரங்கனார்க்கே மாமனாராகி, பிறர் பெறாத பெறும்பேறு பெற்றார். பரந்தாமனுக்குப் பிள்ளைப்பாட்டு பாடிப் பெரும்புகழ் பெற்ற பெரியாழ்வார், முல்லைநில மக்களாகிய ஆயர்குலத்தினரின் வாழ்வியலையும் படம்பிடித்துள்ளார்.

ஆயர் குலம்

முல்லைநில மக்களாகிய ஆயர்குலத்தார் பரந்து விரிந்த மேட்டு நிலங்களில் வாழ்ந்தனர். ஆநிரை வளர்ப்பதே அவர்களின் முக்கியத் தொழிலாகும். இதனை,

“ஆகாத் தோம்பி யாப்பய னளிக்குங் கோவலர் வாழ்க்கை” [15:120-121]

என சிலம்பு குறிக்கின்றது. ஆயர்கள் ஆநிரை மேய்க்கச் செல்லும் போது, “சிற்றாடையும் சிறுப்பத்திரமும்” [பெரி.திரு.248] அணிந்து சென்றனர். இவர்கள் பால், தயிர், இவற்றை விரும்பி உண்டதை,

“தித்தித்த பாலும் தடாவினில் வெண்ணெயும், மெத்தத் திருவயி றார விழுங்கிய, அத்தன்” [பெரி.திரு.114]

“ஆய்ச்சியர் சேரி அணையிர் பாலுண்டு” [பெரி.திரு.298]

என வரும் பெரியாழ்வார் பாசுர வரிகள் சுட்டுகின்றன.

வாழ்க்கை

ஆயர்குல மக்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய குறிப்புகள் பெரியாழ்வார் பாசுரங்களில் பகரப்பட்டுள்ளன. ஆநிரையை மேய்க்கச் செல்லும் அவர்கள்,

“சிற்றாடையும் சிறுப்பத்திரமும்” [248]

அணிந்து செல்வர்,

“சுரிகையும் தெரிவில்லும் செண்டு கோலும்” [256]

எடுத்துச்செல்வர். மேலும், அவர்தம் குல ஒழுக்கத்திற்கு ஏற்றவாறு உறியையம்,

மழுவையும், பசு மேய்க்கின்ற கோலையும்,
ஓலைப்பாயையும் உடையவராய்த்
திகழ்ந்தமையை,

“கொண்ட தாளுறி கோலக் கொடுமழுத்
தண்டி னர்பறி யோலைச் சயனத்தர்” [17]
எனவரும் பெரியாழ்வார் பாசுரவரிகளால்
அறியலாம்.

விடியலில் துயில் எழுதல்

ஆயர்குல சிறுவர்கள் கன்று மேய்க்க
விடியற்காலையிலேயே செல்வர் என்பதை,

“உன்னை யிளங்கன்று மேய்க்கச் சிறுகாலே
ஊட்டி யொருப்ப டுத்தேன்” [245]
என, பெரியாழ்வார் யசோதை கூற்றாகக்
கூறுவதிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

ஆயர்குலமகளிர், 'வாங்க குடம்
நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்' 'தரும்
பாலைக் காய்ச்சி, தோய வைத்து, தயிர்க்கடைய
கிழக்கு வெளுப்பதற்கு முன்பே அதாவது
விடியற்காலையிலேயே எழுந்திருப்பதை,

“வெண்ணிறத் தோய்தயிர் தன்னை வெள்வரைப்
பின்முன் எழுந்து கண்ணுறங்காதே கடைய” [305]
என்ற பெரியாழ்வார் பாசுர வரிகளால்
அறியலாம். இதிலிருந்து தம் கடமையைச் செய்ய
அதிகாலையிலேயே துயில் எழவேண்டும் என்ற
கருத்து பெறப்படுகிறது.

ஆயர்கள் சிறந்த கன்றுகளைப் பிறர்
அறியாமல் கவர்ந்து கொண்டு, அதற்கு பதிலாகத்

தங்கள் கன்றுகளை விட்டுவிடும் வழக்கத்தைப்
பெரியாழ்வார் திருமொழி,

“ஒன்று மறிவொன்றில் லாத
உருவறைக் கோபாலர் தங்கள்,
கன்றுகால் மாறுமா போலே” [298]

எனப் பகர்கிறது.

ஆயர்கள் தொழில்

ஆயர்குல ஆண்கள் ஆநிறை மேய்த்தனர்.
பெண்கள் புற ஊர்களுக்குச் சென்று தயிர், பால்,
வெண்ணெய், நெய் முதலான பால் பொருள்களை
விற்பனர். இதனை,

“தாய்மார் மோர்விற்கப் போவர் தகப்பன்மார்
கற்றா னிரைப்பின் போவர்” [231]
என்று பெரியாழ்வார் குறிப்பர்.

ஏறு தழுவுதல்

ஆயர்குலமகளிர் முல்லை நிலத்திற்குரிய
சிறந்த குடிப்பிறப்பும், கற்பும்
உடையவர்கள். இதனை,

“விரிநீ ருடுக்கை யுலகம் பெறினு
மருநெறி யாயர் மகளிர்க்
கிருமணங் கூடுத லில்லியல் பன்றே” [114/19-21]
எனவரும் கலித்தொகைப் பாடலடிகள்
சுட்டுகின்றன.

இவ்வாயர் குடியினர் கூர்மையான
கொம்புகளை உடைய முரட்டுக்காளை
மாடுகளைப் பறையறைந்து வெளியே விட்டு
அவற்றைத் தழுவி அடக்குபவனுக்கே தம் மகளை
மணம் முடித்துக் கொடுப்பர்.

முல்லை நில ஆடவர் எருதுகளை அடக்கியாளும் ஏறு தழுவுத் விளையாட்டில் வல்லவர்கள். ஆயர்குலக் கடவுளான கண்ணபிரானும் அக்குல மரபுவழியே ஏழு எருதுகளைத் தழுவிடக்கியே ஆயர்குல நங்கையான நப்பின்னையை மணந்ததை,

“துப்புடை யாயர்கள்தம் சொல்வழுவாது ஒருகால் தூய கருங்குழல் நல்தோகை மயிலனைய நப்பினை தன்திறமா நல்விடையேழ் அவிய நல்ல திறலுடைய நாதனும் ஆனவனே”

எனவரும் பெரியாழ்வார் பாசுவரிகளைக் கொண்டு அறியலாம். இவ்விடத்தில்,

துடிகொள் நுண்ணிடைச் சுரிசுழல் துளங்கெயிற்றிளங்கொடி திறத்து, ஆயர் இடிகொள் வெங்குர லினவிடை யடர்த்தவன்”

என திருமங்கையாழ்வார் தம் பெரியதிருமொழியில் கூறியிருப்பது இங்கு இணைத்து நினைக்கத்தக்கது. மேற்கூறியவை மட்டுமன்றி இன்னும் ஏராளமான கருத்துக்களை ஆயர்குல வாழ்வியல் குறித்துப் பெரியாழ்வார் தம் பாசுவரங்களில் பகர்ந்துள்ளார்.

தமிழ்க்கூடல் - 20

தமிழில் பிழை
வே. பூங்குழலி பரு
தமிழ் விரிவுரையாளர், புதுவை அசு ப
புதுச்சே

“என்றும் இருக்க உளங்கொண்டாய் இன்பத் தமிழுக் கிலக்கியமாய் இன்றும் இருத்தல் செய்கின்றாய் இறவாத் தமிழோ டிருப்பாய் நீ”

என்ற வரிகளுக்கேற்ப தித்திக்கும் தெள்ளமுதாய்த் தெள்ளமுதின் மேலான முத்திக்கனியாம் முத்தமிழைப் போற்றிப் பாடிய புரட்சிக்கவிஞன் பாரதிதாசன் அவர்கள்,

“இன்பத் தமிழ்க்கல்வி யாவரும் கற்றவர் என்றுரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால் துன்பங்கள் நீங்கும் சுகம் வரும் நெஞ்சினில் தூய்மை உண்டாகிவிடும் வீரம் வரும்”

என்கிறார். கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்த மொழியாய்த் திகழும் தமிழினை எழுதும் போது பலரும் பல நேரங்களில் பிழை செய்ய நேரிடுகிறது. மிகப் பெரிய பொறுப்பில் உள்ள ஆசிரியர்களும், வருங்கால இந்தியாவின் தூண்களாகிய மாணவர்களும் தமிழைப் பிழையின்றி அறிந்துகொள்ளவும், எழுதவும் மொழி இன்றியமையாததாகிறது. ஆனால் இன்றும் தமிழைப் பிழையாக மாணவர்கள் எழுதக்

காரணம் என்று கூறி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவரை குறைசொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

மேல்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் என்ன காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள் என்றால் மாணவர்கள் தமிழைப் பிழையாக எழுதுவதற்குக் காரணம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒழுங்காகப் படித்திருந்தால் மாணவர் பிழையாக

எழுதமாட்டார். இதேபோல உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், நடுநிலைப் பள்ளியையும், நடுநிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் தொடக்கப் பள்ளியில் ஒழுங்காகப் படித்திருந்தால் பிழை செய்ய மாட்டார்கள் என்று ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவரை குறைசொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

எது எப்படி இருந்தாலும் என்ன காரணமாக இருந்தாலும் தமிழர்களே! தமிழைக் கண்டு அஞ்சி நடுங்கும் மொழியல்ல நம் தமிழ்மொழி. பிறமொழிகளை உச்சரிக்கும் போது பிராண வாயு அதிகம் செலவழியும் தமிழைப் பேசுவதால் பிராணவாயு குறைவாகப் பயன்படுத்தப்படுவதால் இனிமையும், இளமையும், உடைய நம் தமிழ் மொழியைப் பேசுங்கள் எழுதுங்கள் என்பார் வாரியார் சுவாமிகள்.

தமிழைப் பிழையின்றி எழுதவும் பேசவும் மாணவர்கள் முன்வர வேண்டும் எனும் நோக்கில் மாணவர்களுக்காக இலக்கணத்தை இனிமையாக எளிமையாக இளையோருக்கு எடுத்துச் சொல்ல

முற்பட்ட முயற்சியே தமிழில் பிழையா? எனும் என் இலக்கண நூல்.

என்னுடைய ஆசிரியப் பணியில் எந்தப் பள்ளிக்குச் சென்றாலும், எந்த வகுப்புக்குச் சென்றாலும் நான் கண்டறிந்த உண்மை என்னவென்றால் மாணவர்கள் தமிழைப் பிழையாக எழுதக் காரணம் அவர்களைப் பாடாய்ப்படுத்தும் மயங்கொலி எழுத்துகளும் துணைக்கால் வரும் இடங்களுமே என்று உணர்ந்தேன் அதாவது மாணவர்கள் தமிழைப் படிக்கும் பொழுதும் எழுதும் பொழுதும் இடர்ப்படும் எழுத்துகளாவன.

எ ன் ல் ற் b
- ா
ண ண் ள் ற் ே

இதற்காகப் பலமுறை பயிற்சி அளித்தாலும், இலக்கணத்தைச் சொன்னாலும் மாணவர்களால் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை.

இதற்கான தீர்வு என்ன என்று சிந்தித்தேன் அவர்களது மொழியில் எளிமையாக அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய குறிப்புகளைத் தந்தேன். இன்னின்ன எழுத்துகளை இப்படிப்படிக்க வேண்டும் என்ற சொல்லிய போதில் எளிதில் மாணவர்கள் புரிந்து கொண்டார்கள். தமிழை எளிமையாகப் பிழையின்றி எழுத நினைப்பவர் களுக்கான குறிப்புகளைத் தொகுத்து **“தமிழில் பிழையா?”** எனும் நூலை வெளியிட்டேன். அந்நூல் நுவலும் கருத்துகளைச் சுருக்கமாக இக்கட்டுரையின் மூலம் பலரும் அறியச் செய்வதில் பெருமகிழ்ச்சி.

காலம் காலமாகத் தமிழை நாம் பேசுகிறோம் எழுதுகிறோம் நூல்களைப் படைக்கிறோம். ஆனால், இனிமைத் தமிழ்மொழியை நமக்கு இன்பம் தரும்படி வாய்த்த நல் அமுதை இளையோரிடத்தில் கொண்டு செல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் நாம் இருக்கிறோம். எதையுமே தொடக்க நிலையிலேயே உணர வைத்துவிட்டால்,

அதாவது இளமையில் கல்வி பசுமரத்தாணிபோல் நெஞ்சில் பதியும். எனவே, தமிழைக் கசடறக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலையை மாணவர்களிடத்தில் உருவாக்க வேண்டும்.

மூங்கில் இளமையாக இருக்கும்போது வளையக்கூடிய தன்மையுடன் இருக்கும். அந்த மூங்கிலானது அரசனது மணிமுடிமேல் பயன்படுத்தப்படும். ஆனால், அதே மூங்கில் முற்றிவிட்டால். கழைக்கூத்தாடியின் கையில் சேர்ந்து ஊர் ஊராகத் திரிந்து பின் கழைக் கூத்தாடியின் காலடியில் கிடக்குமாம். அதாவது, இளமையில் கல்வி மிக உயர்ந்த இடத்தில் சேர்க்கும். ஆனால், முதுமையில் கல்வி கற்றால் பல இடர்களைச் சந்திக்க நேரிடும் என்பதை அழகாக உணர்த்துகிறது இந்த நீதிவெண்பா பாடல்.

“வருத்தவளை வேயரசர் மாமுடியின் மேலாம் வருத்த வளையாத மூங்கில் - தரித்திரமாய் வேழம்பர் கைபுகுந்து மேதினியயல் லாந்திரிந்து தாமுமவர் தம்மடிக்கிழ்த் தான்” - நீதி வெண்பா

என்று கல்வியின் சிறப்பை மிக அழகாக எடுத்துரைக்கின்றது இந்த வெண்பா. இந்த அடிப்படையில் “தமிழில் பிழையா” எனும் என் நூலில் துணைக்கால் வருவதற்கான இடத்தை ஒரு சிறு உரையாடல் மூலம் சொல்லியிருக்கிறேன். அதனை இளையோரிடத்தில் கொண்டு சென்றபோது 100% வெற்றியும் கண்டேன். மாணவர்கள், உயிரெழுத்து, பக்கத்திலும் மெய் எழுத்து பக்கத்திலும் துணைக்கால் போட்டு எழுதும் போது பிழையாகிறது. எனவே, துணைக்கால் வரும் இடங்களை உணர்ந்து கொண்டால் இப்பிழையைத் தவிர்க்க முடியும்.

குழந்தைகளிடம் இதனைச் சொல்லும் போதில், நீங்கள் சிறு பிள்ளைகளாக இருக்கும்போது தாத்தா பாட்டிமேல் கால் போட்டுத் தூங்குவீர்களா? என்று வினவினால்.

ஆம் என்பர். உடனே, இப்பொழுது தாத்தாவோ பாட்டியோ இறந்துவிட்டனர். அவர்களது உடல் வீட்டின் நடுவே வைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது கால்போட்டுத் தூங்குவீர்களா? என்று வினவினால் அச்சத்துடன் அது வெறும் உடம்பு என்பர். அப்படி என்றால் தாத்தா உடலை விட்டுச்சென்ற உயிர்மேல் கால் போடுவீர்கள்? என்று வினவினால் அது ஆவி என்பர் உடனே.

உடலில் உயிர் இருக்கும் போது கால் போட்டுத் தூங்குவது குழந்தைகளுக்குப் பிடிக்கும். இதையே எடுத்துச் சொல்லி, எப்படி இறந்த உடன் வெறும் உடலாக இருக்கும் தாத்தா - பாட்டி மேல் கால் போட மாட்டோமோ அதேபோல் தமிழில் உடல் போன்ற மெய் எழுத்துக்குப் பின் ‘ரீ’ போடக்கூடாது. உடலை விட்டுச் சென்ற உயிர் மேலும் ‘ரீ’ போட

ன்	ண்
“ன” கரம் அதன் இனமாகிய றகர வரிசைக்குப் பின்னே வரும்.	“ண” கரம் அதன் இனமாகிய டகர வரிசைக்குப் பின்னே வரும்.
தென்றல் நன்றாக மன்றில் கன்று சென்றான் வென்றவன் கொன்றை	மண்டபம் தண்டனை கண்டான் குண்டு வண்டு தண்டியலங்காரம் வெண்டைக்காய் கண்டேன்

முடியாது. தமிழில் உயிர் எழுத்துகள் அ - ஓள பின்னும் (துணைக்கால்) ‘ரீ’ போடக்கூடாது. அப்போ எங்குதான் ‘ரீ’ போடுவது என்றால் உயிரும் மெய்யுமாக இருக்கும் உயிர்மெய் எழுத்துகளை அடுத்து ‘ரீ’ (துணைக்கால்) போடலாம். ஆனால், அதையும் எல்லா எழுத்துக்குப் பின்னாலும் போடக்கூடாது.

ஆ, ஓ, ஓ என்ற ஓசை வந்தால்தான் ‘ரீ’ போட வேண்டும். இதற்குத்தான் முதலில் எழுத்துகளை உச்சரிக்கக் கற்றுக்கொண்டால் ஓசை அறியலாம். ஓசை அறிந்தால் கொடுக்கும்

குறிப்புகளைக் கொண்டு மிகச் சுலபமாகத் தமிழில் 'h' போடும்போது பிழை இன்றி எழுத முடியும். இதைப் பல மாணவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து வெற்றியும் பெற்றிருப்பதால், மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இதன் படிச் செயல்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம், தொடக்க நிலையில் மாணவர்கள் அறிந்து கொண்டால், பிழைகள் தவிர்க்கலாம்.

சான்று:

ஆ - காலை, நாடகம், காதல் யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன் சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

ஓ - கொடுத்தாள், கொக்கு, கொடுமை, கொ பொருளல்ல வரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

ஔ - கோடி, தோடு, கோவலன் நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

இதே போல் மயங்கொலி எழுத்துகளை எப்படிப் படிக்க வேண்டும் என்பதையும் மயங்கொலி எழுத்துகள் சொற்களில் வரும் இடங்களையும் “தமிழில் பிழையா?” நூலில் விளக்கமாகக் கொடுத்துள்ளேன்.

“னகர”ம் அதன் இனமாகிய “றகர” வரிசைக்கும் பின்னே வரும் சான்று:

இதை அறிந்து கொண்டால் ன் - ண் பிழையின்றி எழுதலாம்.

‘ன’ மேல் வாய்ப் பல்லுக்கு மேலுள்ள மேடான பகுதியை (ஈறு) நுனி நாக்கானது நன்கு பொருந்தினால் ‘ன்’ வரும். நாவினை அப்படிப் பொருத்திச் சற்று விலக்கினால் உயிர்மெய்யாகிய ‘ன’ வரும். என்பதை உச்சரித்து உணர்ந்து கொள்ளவும்.

‘ண்’ நுனி நாக்கைச் சற்றே மடித்து மேல்வாய் அண்ணத்தின் நுனியை அதாவது மேல் வாய்ப் பற்களுக்கு மேல் உள்ள மேடான பகுதி ஈறுக்குச் சற்று மேலுள்ள பகுதியைப் பொருத்தினால் ‘ண்’ வரும். பொருத்திச் சற்றே விலகினால் உயிர் மெய்யான ‘ன’ வரும்.

வல்லின றகரமும் இடையின ரகரமும் எந்நெந்த இடங்களில் வரும் எந்தெந்த இடங்களில் வராது என்பது விளக்கமாகத் தமிழில் பிழையா? நூலில் உள்ளது. சான்றாக ரகர மெய்க்குப்பின் க ச த ந ப ம வ ய ங ஞ ஆகிய பத்து எழுத்துக்களின் வருக்க உயிர்மெய் எழுத்துக்களோடு வரும் - பிற மெய் எழுத்துக்களில் வராது.

கார்காலம், கேட்டார்ப் பிணிக்கும், மாண்டனர் போன்றன.

ஆனால் றகர மெய்க்குப்பின் க ச ப ற என்ற இந்த நான்கு எழுத்துகளின் வருக்க மெய்களே வரும் - சான்று: கற்க, முயற்சி, செற்றார், பயிற்சி, கற்பவை விளக்கமாக நூலில் உள்ளது இதேபோல் ஒற்றைச்சுழி இரட்டைச் சுழி கொம்புகளையும் ய - ¼; ர, ற மற்றும் ல - ள - ழ - போன்ற மயங்கொலி எழுத்துகள் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள குறிப்புகள் உண்டு.

வலிமிகும் மற்றும் வலிமிகா இடங்களை மாணவர்கள் ஞாபகம் வைப்பதற்கு என்ன செய்யலாம் என்ற சிந்தித்தபோது வலிமிகும் இடங்கள், வலிமிகா இடங்களை இசையோடு பாடச் செய்தால், எளிமையாக மாணவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்று உணர்ந்தேன். வலிமிகும் வலிமிகா இடங்களையும் இரு பாடல்களாக வடித்தேன். இதனை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்தேன். அவர்களும் கொடு தேன் என ஏற்றுக் கொண்டனர்.

“காட்டில் விலங்கறியும்
கைக்குழந்தை தானறியும்

**பாட்டின் சுவையதனைப்
பாம்பறியும் என்றுரைத்த”**

பைந்தமிழ்ப் புலவன் பாரதி சொன்னது போல
இசைக்கு ஒரு வலிமை உண்டு என்பதால்
மாணவர்கள் பின்வரும் வலிமிகும்
இடங்களுக்கான பாடலை இசையோடுபாடி
இன்பத்தமிழைப் பிழையின்றிப் பயிற்சி செய்ய
வேண்டும். எளிமையாக மனத்தில் பதியச்
செய்யலாம்.

**வலிமிகும் இடங்கள், வலி மிகும் இடங்கள்
(பாடல்)**

தொடரிலக்கணம் பயின்றிடுவோம்
தோன்றும் பொருளை அறிந்திடுவோம்
தடுமாறாமல் பேசுடுவோம்
தவறில் லாமல் எழுதிடுவோம்!

அ இ உ எனும் சுட்டெழுத்தை
அடுத்தே மிகுமே கசதபக்கள்!
அந்த இந்த எந்த முன்னும்
மிகுமே அந்தக் கசதபக்கள்

இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை
அடுத்தே மிகுமே கசதபக்கள்!
அப்படி இப்படி எப்படியை
அடுத்தும் மிகுமே கசதபக்கள்!

வன்றொடர்க் குற்றிய லுகரத்தை
அடுத்தே மிகுமே கசதபக்கள்!
முற்றிய லுகரச்சொல்முன்னும்
மிகுமே கசதப வேற்றுமையில்

இடப்பொருள் உணர்த்தும் அங்குஇங்கு
முன்னும் மிகுமே கசதபக்கள்!
சாலதவ எனும் உரிச்சொல்லடுத்தும்
மிகுமே அந்தக் கசதபக்கள்!

இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்தேழ்
உருபும் பயனம் உடன்தொக்க
வேற்றுமைத் தொகையில் கசதபக்கள்
மிகுத்தே போடல் முறையாகும்!

இரண்டாம் நான்காம் விரிகளிலும்

உவமை பண்புத் தொகைகளிலும்
அகர இகர எகர ஈற்று
வினையயச்சத்திலும் வலி மிகுமே!

ஓரெழுத் தொருமொழி உயிர்ஈறாய்
வரினும் மிகுமே கசதபக்கள்
ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்
முன்னும் மிகுமே கசதபக்கள்!

வலிமிகும் இடங்கள் பற்பலவும்
வழக்கில் உள்ளதை உணர்ந்திடுவோம்!
எளிமையாகப் பிழை யின்றித்
தமிழை எழுதிக் கற்றிடுவோம்.

வலி மிகா இடங்கள் (பாடல்)

வலிமிகா இடங்கள் பற்பலவும்
மனத்தில் இருத்திப் பயின்றிடுவோம்
இலக்கண விதிகளை இசையாலே
இசைத்துப் பாடிப் பயின்றிடுவோம்!

எழுவாய் உம்மை வினைத்தொகையில்
மிகாது கசதப வல்லினமே
விளித்தொடர் எச்சத் தொடர்களிலும்
மிகாது கசதப வல்லினமே

இரண்டாம் நான்காம் வேற்றுமையின்
தொகையில் மிகாது கசதபக்கள்
ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையடுத்தும்
மிகாது கசதப வல்லினமே!

இரண்டு மூன்று நான்கைந்து
ஆறு ஏழு ஒன்பதெனும்
எண்களை அடுத்தும் கசதபக்கள்
மிகாது எழுதல் முறையாகும்

ஆ, ஏ, ஓ எனும் வினா எழுத்தை
அடுத்தும் மிகாது கசதபக்கள்
இரட்டைக்கிளவி அடுக்குத் தொடர்
என்றும் மிகாது கசதபக்கள்

அத்தனை இத்தனை எத்தனைமுன்
அடுத்து மிகாது கசதபக்கள்

அவ்வளவு இவ்வளவு எவ்வளவு

அடுத்தும் மிகாது கசதபக்கள்

அது இது அவை இவை சுட்டுச் சொற்கள்
அடுத்தும் மிகாது கசதபக்கள்
வியங்கோள் வினைமுற்று வந்தாலும்
மிகாது கசதப வல்லினமே!

வலிமிகா இடங்கள் பற்பலவும்
வழக்கில் உள்ளதை உணர்ந்திடுவோம்!
எளிமை யாகப் பிழையின்றித்
தமிழை எழுதிக் கற்றிடுவோம்!

மேலும், மயங்கொலிப் பிழை இன்றி எழுத
அவற்றின் பொருள்வேறுபாட்டை உணர்ந்து
கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகப் பொருளுடன்
அவற்றைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளேன். (தமிழில்
பிழையா? நூலில் பக். (101-116)

மேலும் அறிந்து கொள்வோம் என்னும் பகுதியில்,

ஈ, தா, கொடு

அன்று, அல்ல

எத்துணை எத்தனை

இணை, துணை, உதவி

கட்டிடம், கட்டடம்

எது என்ன

முதலிய, ஆகிய போன்ற

ஒரு, ஓர்

திருநிறைச்செல்வன் - திருநிறை செல்வன்

ஆன்றோர் - சான்றோர்

ஆர-அற

போன்ற சின்னஞ்சிறு வேறுபாடுடைய
சொற்களின் பொருளை உணர்ந்து கொள்ளக்
கூடிய குறிப்புகளையும் சான்றுகளுடன் விளக்கி
உள்ளேன்.

ஈ, தா, கொடு

இம்முன்று சொற்களும் ஒரே பொருளாக
இருந்தாலும் இலக்கண விதிப்படி ஒரே
வகையாகப் பயன்படுத்துதல் கூடாது.

ஈ

சிறியோர் பெரியோரிடத்தில் அல்லது
தம்மினும் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களிடம்
ஒன்றைவேண்டும் பொழுது 'ஈ' என்னும்
சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

மன்னனே அன்புகூர்ந்து என் பாடலைக் கேட்டுப்
பரிசு ஈந்தருளல் வேண்டும்.

தா

நமக்குச் சமமானவர்களிடம் ஒன்றை
வேண்டும் பொழுது பயன்படுத்த வேண்டிய
சொல் தா. தோழி அல்லது நண்பனிடம் ஒன்றை
வேண்டும் போது 'தா' என்ற சொல்லைப்
பயன்படுத்தலாம்.

நண்பா எனக்கும் தா.

கொடு

உயர்ந்தவர்கள் தம்மைவிடத்
தாழ்ந்தவர்களிடத்து ஒன்றைக் கேட்கும் பொழுது
கொடு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தல்
வேண்டும்.

தயரதன் கைகேயிக்கு இரண்டு வரங்கள்
கொடுத்தான் (கொடு).

தம்பி, உன் தூவலை (பேளா) எனக்குக் கொடு.

இணை, துணை, உதவி

தனக்கு இணையான பதவியை அல்லது
பணியை வகிக்கின்றவர்களைக் குறிக்கும்.
அலுவலகத்தில் இயக்குநர் (Director) அல்லது

ஆணையர் (Commissioner) அல்லது பேராசிரியர் ஒருவர் இருந்து அவருக்கு இணையான நிலையில் மற்றொருவர் பதவியில் இருந்தால். அவருக்கு இணை என்னும் சொல்லை (முன்னடையைப்) பயன்படுத்தல் வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் Joint என்று கூறப்படும் சொல்லுக்கு இணை என்பதைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும்.

சான்று:

இணை இயக்குநர் (Joint Director)

இணை ஆணையர் (Joint Commissioner)

இணைப் பேராசிரியர் (Joint professor)

துணை

தமக்குச் சிறிது கீழ்நிலையில் பதவி வகிப்பவருக்குத் துணை என்னும் முன் இணைப்பைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். இது Deputy என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு உரிய தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

சான்று

துணை இயக்குநர் (Deputy Director)

துணை ஆணையர் (Deputy Commissioner)

பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் (Deputy Inspector of School)

இவ்வாறே பிற இடங்களிலும் வரும்

உதவி

துணை நிலைக்கும் சற்றுக் கீழ்நிலைப் பதவியில் உள்ளவரைக் குறிக்க இச்சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

சான்று

உதவி இயக்குநர் (Assistant Director)

உதவி ஆணையர் (Assistant Commissioner)

உதவிப் பேராசிரியர் (Assistant Professor)

Assistant என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையாக உதவி என்ற தமிழ்ச் சொல்லைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும்.

கட்டடம் – கட்டிடம்

இவ்விரண்டு சொற்களையும் பலர் ஒன்றுபோல் பயன்படுத்துகின்றனர். இரண்டு சொற்களும் வெவ்வேறான பொருள்களைத் தரும். கட்டடம் என்றால் கட்டப்பட்ட வீடு. நாம் வாழ்கின்ற இடம் உறைவிடம் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும். கட்டப்பட்ட வீடு கட்டடம். கற்களை அடுக்கடுக்காக ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுத்தடுத்த கற்களை வைத்துக் கட்டப்பட்டதே கட்டடம். ஆங்கிலத்தில் Buildings என்னும் சொல்லின் தமிழ்ச் சொல்லே இது.

கட்டிடம் என்றால் கட்டடம் கட்டுவதற்கு உரிய இடம், கட்டு+இடம் = கட்டிடம்.

Buildings - கட்டடம்

Building site - கட்டிடம்

திருநிறைச் செல்வன் - திருநிறைசெல்வன்

திருமண அழைப்பிதழ்களில் மணமகன் - மணமகளைக் குறிப்பிடும் பொழுது, அவர்கள் பெயருக்கு முன் திருநிறைச் செல்வன் / திருநிறைசெல்வன் என்று இருவேறு விதமாக அழைப்பிதழ்களில் எழுதுவது அவர்களின் அறியாமையே ஆகும்.

நிறை என்பது - நிறைந்த, நிறைகின்ற, நிறையும் என்று முக்காலங்களுக்கும் பொதுவாய் உள்ள ஒரு சொல். இலக்கணத்தில் வினைத்தொகை என்பர். வினைத்தொகையில் வல்லினம் மிகாது என்பது விதி.

ஆதலால், திருநிறைசெல்வன் என்று வல்லெழுத்து மிகாமல் எழுதுவதே சரியானது. திருநிறைச் செல்வன் என்று எழுதுவது தவறு என உணர்ந்து இனி, வரும் காலங்களில் திருநிறைசெல்வன் என்று எழுதுவதே சரியான சொல்லாகும் என்பதை உணரல் வேண்டும்.

ஆன்றோர் – சான்றோர்

இந்த இரண்டு சொற்களும் ஒரே மாதிரியாகப் பயன்படுத்தப்படலாம், இரு சொற்களுக்குமிடையே சிறு மாறுபட்ட பொருள் உண்டு.

“ஆன்றோர்” என்றால் ஆழ்ந்த அகன்று நிரம்பிய கல்வியாளர்களாகத் திகழும் அறிஞர் எனப் பொருள்படும்.

“சான்றோர்” என்றால் நற்குணங்கள் அனைத்தையும் இயல்பாகவே பெற்று, பிறர்தம் குற்றங்களைக் கூறாது, இன்னா (தீமை) செய்தார்க்கும் இனியவே (நன்மை) செய்து வறுமையிலும் செம்மையாய் வாழும் உறுதிமிக்க உள்ளத்தவர் எனப் பொருள்படும்.

நிறைவாக

தமிழன் சிறப்பு பற்றிச் சான்றோர் மொழிகளை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் தொகுத்துக் கொடுத்துள்ளேன்.

தமிழைப் பிழையின்றி எழுதுவதற்கான நூல்கள் பற்பல இருந்தாலும் தமிழில் பிழையா? என்னும் இலக்கண நூல் மாணவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் எளிமையான குறிப்புகளைக் கொண்டதாகும் ஒவ்வொரு மாணவனும் இந்நூலை திரும்பத் திரும்ப படிக்கும் பொழுது பிழையின்றி எழுதும் பேறு பெற்றால் நான் கழிபேருவகை கொள்வேன்.

கல்வியால் அறிவு வரும்; அறிவால் அடக்கம் வரும், அடக்கத்தால் பெருமை வரும், பெருமையால் உயர்வு வரும், உயர்வால் புகழ்வரும், புகழால் இன்பம் வரும் இன்பம் வரின் வேறு எதுவேண்டும்? எனவே கற்றிடுவீர்! கற்றபடி நின்றுடுவீர்!

உலகெலாம் உய்வடைய உயர்வு
உன்னதமான காப்பியம் -

முனைவர் ச. குந்த

உதவிப் பேராசிரியர்

பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல்

‘உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன் நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன் அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான் மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்’- (சேக்கிழார். 12-1)

‘உலகெலாம்’ என இறைவனால் அடியெடுத்துக் கொடுத்து அருளப் பெற்ற இச்சிறப்பு செந்தமிழ்க் காப்பியத்தைச் ‘சேக்கிழார் பெருந்தகை’ பாடியருளினார். இக்காப்பியம் ஓர் அன்புக்கடல். சேக்கிழாரின் உள்ளமாகிய ஊற்றினிடத்துத் தேங்கிய அன்புநீர் பொங்கி எழுந்து அருவிகளாக வழிந்து, வழிந்து ஆறுகளாகப் பெருகிப் பெருகி, ஓடிப் பெரியபுராணக் கடலாயிற்று’ என்று திரு.வி.க. போற்றுகின்றார். உலகெலாம் உள்ள உயிர்கள் உய்வடைய உறுதுணையாக உள்ள இவ் உன்னத காப்பியத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வாய்ப்பு நல்கிய நல் உள்ளங்களுக்கு நன்றியுடன், ஈண்டு ‘இறையருளோடு’ ஆய்வு நோக்கில் சிந்திப்போம்.

காப்பியம்

'காப்பியம்' என்பது காப்பு + இயம் என அதாவது 'காத்து இயம்புதல்' என்பதாகிறது. பொதுவாகக் காப்பியத்தில் காப்பியத் தலைவனின் பல்வேறு செயல்களைக் குறிப்பிட்டு வெற்றி பெற்றதைக் கூறுவது காப்பிய இலக்கணம் எனலாம். இளங்கோவடிகள், அஃறிணைப் பொருளை

கொடுத்தருளினார். இதனைத் தொடர்ந்து, திருத்தொண்டத்தொகை, திருத்தொண்டர் திருஅந்தாதி இவ்விரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிவாகப் பாடியருளியதே இத்தீந்தமிழ்க் காப்பியமாகும்.

சேக்கிழார், இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தை தில்லையில் அரங்கேற்றினார், அரங்கேற்றத்தின் முடிவில், அரசர் இக்காப்பியத்தையும், சேக்கிழாரையும் யானை மீதேற்றி, நகர்வலம் செய்வித்ததோடு, தாமே அவருக்குப் பின்னிடுத்து சாமரம் வீசி, 'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' என்றும் போற்றிப் பெருமை செய்தார். இவ்வற்புத காப்பியத்தைப் பாடியருளிய சேக்கிழார் பெருந்தகை, ஒரு அமைச்சர்; வரலாற்று ஆசிரியர்; விழுமியக் கவிஞர்; பழுத்த ஞானி; திருத்தொண்டர்களின் வரலாற்றைப் '**பக்திச்சுவை நளிசொட்டச் சொட்டப் பாடியருளிய**' கவிஞர்: அவர் பாடியருளிய 4,286 பாடல்களும் சிறப்பு வாய்ந்தன. சைவத்திருமுறைகளில் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகப் போற்றப்படும் இவ்வற்புதநூல் எல்லாத் திருமுறைக் கருத்துக்களையும் கொண்டு சிறந்து விளங்குகின்றது.

(சிலம்பை) காப்பியத் தலைமையாக்கினார். சேக்கிழார் பெருமான் இப்பெரிய புராணத்தில் 'தொண்டு' என்ற 'பண்பை' காப்பியத் தலைமை பெறச் செய்கிறார். சேக்கிழார் பெருமான், காப்பியம் பாடியருள எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருளும் அருமையானதாகும். இக்காப்பியம் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றது.

சேக்கிழார்

இவர் இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர், இவரின் கல்வி, கேள்வி, வளம் நிறைந்த சேக்கிழாரை, அறிந்த அநபாயச் சோழர் தம் முதலமைச்சராகிக் கொண்டார். சமணசமயம் தலை நிமிர்ந்து நின்ற அக்காலத்தில் அரசனும் சமணசமயத்தில் மூழ்கி இருந்தார். அச்சமயம், சிவனடியார்களின் வரலாற்று நிகழ்வுகளை விளக்கிக் கூற அதனைக் கேட்ட அரசர் தொகுத்து எழுத வேண்டினார். அதற்கிணங்கிய சேக்கிழார், தில்லைக்குச் சென்று, அருள்மிகு நடராசப் - பெருமானை வணங்கி நிற்க, இறைவன் 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக்

உன்னத நூல்

இவ்வற்புதக் காப்பியம் தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை நாம் வாழும் முறைகளைச் சொல்வதால் அது ஓர் வாழ்வியல் நூல்; சாதாரண மனிதன் முதல் நாடாளும் அரசன்வரை அனைவரும் பின்பற்ற வேண்டிய அறங்களைச் சொல்வதால் அது ஓர் அறநூல்; இறைவனை வழிபடும் முறைகளைச் சொல்வதால் அது ஓர் வழிபாட்டு நூல்; வழிபட்டு, வழிபட்டு மெய்ப்பொருளை உணர்வதற்குரிய முறைகளைக் கூறுவதால் அது ஓர் உண்மை நூல்; மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த பின் பெறுகின்ற ஞானத்தைப் பற்றிக் கூறுவதால் அது ஓர் ஞான

நூல்; 'ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே' என்றவாறு அன்பின் வழியாக அருளுக்கு அழைத்துச் செல்வதால் அது ஓர் அருள்நூல்; அருளைப் பெற்று இறையடி சேர்ந்த அருளாளர்களின் வரலாறுகள் உவமை நயங்களுடன் சொல்லப்படுவதால் அது ஓர் இலக்கிய நூல்; இன்றைய வாழ்வு நாளைய வரலாறு என்ற வகையில் அது ஓர் வரலாற்று நூலுமாகும். பொதுவாக மானுட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் கொண்டு உன்னதமான காப்பியமாகத் திகழ்கின்றது.

உலகெலாம் உய்வடைய....

இவ்வுலகில், இந்த உடம்பு எடுத்ததன் பயன் இறைவன் திருவடியைத் தொழவே என்றார் திருவள்ளுவர். 'வாலறிவன் நற்றாள் தொழ' எனவும், மாணடி சேர்ந்தார்' எனவும் 'வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்அடி சேர்ந்தார்' எனவும், 'தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்' எனவும், 'அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்' எனவும்,

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் அடி சேராதார்” (குறள் - 10)

என்றருளியுள்ளார். எனத் திருவள்ளுவருக்குப் பிறகு சேக்கிழார் பெருந்தகையே, பிறவி எடுத்ததன் நோக்கம் இறையடி தொழவே என விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

சேக்கிழார் பெருமான், புலமைக்காகக் காப்பியம் பாடியருளவில்லை. புலமைக்காகப் பாடுவதாயிருந்தால் அமைச்சர் பதவியில் இருந்து கொண்டே செய்திருக்கலாம். மக்கள் உய்வடையச் செய்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் எனில், முழுநேரமாக அப்பணியைச், செய்தல்வேண்டும் என்பதால், சேக்கிழார் அமைச்சர் பதவியைத் துறந்து பாடியருளினார். அவர் போர் செய்பவர்களை 'வீரர்' என்று பாராட்டவில்லை. யாருக்கும்

எவ்விதத் தீங்கும் செய்யாத, மனத்தினாலும் தீங்கு நினையாத அமைதியான வாழ்க்கை வாழும் தொண்டர்களை 'வீரர்' என்று பாராட்டுகின்றார். மேலும், 'வீரம்' என்பது பிற மனிதரிடம் போர் செய்வதன்று.

ஒரு மனிதன் தன்னுள் பதுங்கி நின்று துன்பமளிக்கும் புலன்களை அடக்கி வெற்றி கொள்வதே 'வீரம்' என்று குறிப்பிட்டருளியுள்ளார். அவ்வாறு ஐம்புலன்களை வென்றவரே 'தொண்டர்' என்று போற்றப்படுவர். இவ்வகைத் தொண்டர்களை 'வீரர்' எனச் சேக்கிழார் போற்றுகின்றார். அவர்களே தொண்டுள்ளம் கொண்டவர்களாய்த் திகழ்வர். அந்நிலை வகிப்பவருக்குப் பகை, நட்பு, வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற வேறுபாடில்லை. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்கென ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டு அதற்காகவே வாழ்வர். அக்குறிக்கோளை இழக்கும் நிலை வந்தால், உயிரையே விட்டுவிடுவர். இக்குறிக்கோளுக்கு வரும் இடையூரை வெல்ல முற்படுவர் இதுவே 'வீரம்' எனச் சேக்கிழார் போற்றுகின்றார். அவ்வீரத்தால் செல்வம், அதிகாரம் போன்றவற்றைப் பெற முடியாது. ஆனால், இறைவனிடம் அவர்கள் கொண்டுள்ள தொடர்பை வலுப்படுத்தும் என்றருளியுள்ளார்.

தொண்டர் பெருமை

முருகப்பெருமான் ஓளவையாரிடம், பெரியது எது? என வினவியபோது, 'இறைவனையே மனதில் தியானித்து வாழும் தொண்டர்தம் பெருமை' சொல்லவும் 'பெரிது' எனக்கூறியுள்ளார். இத்தகைய தொண்டர்களை உள்ளடக்கி நிற்பது திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரியபுராணமாகும். பல்வேறு வாழ்க்கை முறைகளை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த பல நாயன்மார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் சேக்கிழார் பெருமான், அவர்களின் வாழ்க்கையின் அடித்தளத்தில் நிற்பது

‘தொண்டுள்ளமே’ என்பதை உணர்த்துகின்றார். இத்திருத் தொண்டர்கள் தங்கள் மேல் பூசியிருக்கும் திருநீறு போல உள்ளத்தாய்மை உடையவர்கள். ‘வள்ளைக்கில்லை கள்ளம்’ என்பது பழமொழி. இத்திருத்தொண்டர்களுக்கு ‘நிகர்’ இவர்களே எனவேதான்,

‘பெருமையால் தம்மை ஒப்பர் பேணலால் எம்மைப் பெற்றார் ஒருமையால் உலகை வெல்வார் ஊனமெல் ஒன்றும் இல்லார் அருமையாம் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் இன்பம் ஆர்வார்’ (12-342)

என்று பாடியருளியுள்ளார். எவ்வயிரையும் ஒப்பு நோக்கும் அருளுணர்வும், தன்னலம் துறந்து பிறர்நலம் பேணுதலே இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டாகவும் கருதி வாழ்ந்தனர். பொதுவாக, இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு ‘தொண்டுநெறி’ எனவும், இறையடியார்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுநெறி, ‘திருத்தொண்டு நெறி’ எனவும் போற்றுவர். தம் கண் முன்னால் யாரேனும் துன்புற்றால், உடனே அத் துன்பத்தைத் தீர்க்கும் மனமுடையவர்களாவர். திருஞானசம்பந்தர், செட்டிப்பையன் விடம் தீர்த்தது; திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம் தீரும் வரை உணவளித்தது: திருநாவுக்கரசர் அப்பூதியாரின் மகனை எழுப்பியது: சுந்தரர் அவினாசியில் முதலை உண்ட பாலகனை உயிர்ப்பித்தருளியது போன்றவற்றைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

“மாதொர் பாகர் மறந்தாள் மறப்பிலார் கைத்திருத்தொண்டு செய் கடப்பாட்டினார்” - பெரியபுராணம்.

பிறருக்குத் தொண்டு செய்யும் அடியார்கள் பணிவுடன் இருப்பர். இதற்குக் காரணம், இறையுணர்வு கொண்டபண்பே எனச் சேக்கிழார் புலப்படுத்துகின்றார். ‘உலகில் வாழும் உயிர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதைக் காட்டிலும் சிறந்த அறம் வேறில்லை’ என்ற விவேகானந்தரின் கூற்று இவண் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

உலகளாவிய ஒருமை

இக்காப்பியத் தொடக்கத்தில் ‘உலகெலாம்’ என இறைவன் தொடக்கவிழா நிகழ்த்துகின்றார். சேக்கிழார் பெருந்தகை இதனைப் பின்பற்றி,

“மன்றுளார் அடியார் அவர் வான்புகழ் நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்” (12-4286)

என்று நிறைவு செய்கிறார். இடையே விளக்க முற்படும் கருத்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ‘உலகம்’ தழுவிய சிந்தனையில் விளைந்ததாகவே கொள்ளுகின்றார். திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் நிகழும் சமுதாயப் புரட்சியைச் சேக்கிழார், குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். திருஞானசம்பந்தர் தாம் அந்தணராயிருந்தும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரையும் அவருடைய மனைவியார் மதங்க சூளாமணியாரையும், உடன் அழைத்துச்சென்றார். மிகச்சிறந்த புரட்சியாகத் தீண்டாமை என்பதை இல்லாமல், செய்தருளினார்.

‘பெரும்பாணர் வரவு அறிந்து பிள்ளையார் எதிர்கொள்ள’ - தி. ச. புராணம் (132-2) என்றருளியுள்ளார்.

பாடுபவர் ஒருபுறமும், யாழ் வாசிப்பவர் ஒரு புறமும் இருந்து வாசிக்க இயலாது. எனவே, உடன் இருத்திக்கொண்டார் எனச் ‘சேக்கிழார்’ பாடியருளியுள்ளார். விதி மார்க்கத்தில் நம்பிக்கை உள்ள திருநீலநக்கர் வீட்டிற்குச் சென்ற திருஞானசம்பந்தர், பாணர் தங்க இடம் வேண்டினார். திருநீலநக்கர், முத்தீ வளர்க்கும் புனிதமான வேள்விக்கூடத்தில் அவர்கள் தங்க இடமருளினார் இதனைச் சேக்கிழார்,

“நின்ற அன்பரை நீலகண்டப் பெரும் பாணர்க்கு இன்று தங்க ஓர் இடம் கொடுத்தருள்வீர் என்ன நன்றும் இன்புற்று நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச்

**சென்று மற்றவர்க்கிடங் கொடுத்தனர்
மறையோர்”**

-(திருநீலநக்கர் புராணம்-30)

என்றருளியுள்ளார். இரண்டு அரிசனர்களைச் சாதி அந்தணர்கள் அழைக்க வேண்டிய சந்தரூபங்களில் எல்லாம், தவறாமல் ‘ஐயரே’ என்று அழைத்தனர். திருஞானசம்பந்தர் யாழ்ப்பாணரை வரவேற்றபோது,

**‘அளவிலா மகிழ்ச்சியினார் தமை நோக்கி ஐயர்!
நீர்**

உளமகிழ இங்கணைந்த உறுதி உடையோம்’

- (தி. ச. புராணம் -132)

என்று அழைத்தருளினார். யாழ்ப்பாணர் தாம் பிறந்த ஊரில் திருஞானசம்பந்தர்,

**“ஐயா நீர் அவதரித்திட்ட இப்பதி அளவில்
மாதவம் முன்பு”**

- (தி.ச.புராணம் -179)

“ஐயரே உற்ற இசை அளவினாலநீர்ஆக்கிய”

-(தி.ச.புராணம்.450)

அதாவது தாம் மறையவராய் இருந்தும் பிறப்பால் அரிசனராக இருப்பவரை ‘ஐயரே’ என்று அழைப்பதாகச் சேக்கிழார் பெருமான் அருளுகின்றார். திருநாளைப் போவார் புராணத்திலும், திருநாளைப் போவாரைத் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அழைக்கும்போது,

**“ஐயரே! அம்பலவாணர் அருளால் இப்பொழு
தணைந்தோம்”**

- (திருநாளைப்போவார்புராணம்-30)

என்று அழைப்பதாகப் புரட்சியைத் தொடர்ந்தருள்கின்றார் சேக்கிழார் பெருந்தகை. இவர் திருஞானசம்பந்தர் செய்தருளிய புரட்சியைத் தொடர்ந்து, ஒருமையை நிலை நாட்டுகின்றார். ‘ஐயா’ என்பது சாதிக்குரியதல்ல சாதனைக்குரிய பெயர் என்பதனை நிறுவுகிறார்.

இறைவன் விரும்புவது அன்பு ஒன்றுதான். ‘ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே’. எனவே, நம் அறிவும் செயல்களும் அதனை நோக்கியே பயணப்படவேண்டும். இறையருளைப் பெற மதம், மொழி, இனம், சாதி, குலம், வயது எதுவும் தடையல்ல; உண்மையான அன்பு கொண்டு தொண்டு வாழ்க்கை வாழ்வதன் மூலம் இறையருளைப் பெற்று முத்திப்பேறு பெறலாம் என்பதை சேக்கிழார் பெருந்தகை உணர்த்துகின்றார்.

**“நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும்
நடந்தாலும் மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும்
இமைத்தாலும் மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம்
குணமிக்கார்” (12-4758)**

எனச் சேக்கிழார் அடியார்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதனைப் பாடியருளியுள்ளார். அவர்கள் பிரதிபலன் எதிர்பாராது தொண்டு செய்துள்ளமையை அவர்களின் வரலாறுகளிலிருந்து உணர்த்துகின்றார்.

தொகுப்புரை

திருத்தொண்டர்களில் எந்த ஒருவரும், தம் கடமையை விட்டுவிட்டுச் செல்லாமல், அதே சமயத்தில் தன்னலம் துறந்து, பிறர்நலம் பேணுவதையே தொண்டாகச் செய்தார்கள். அதுவே இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டாகக் கருதி, அரனடிக்கு அன்பு மாறாத நிலையில், பணியாற்றி, வீடுபேறடையும் வழியை உணர்த்தினர். திருத்தொண்டர் புராணம்’ என்னும் இவ்வன்னத காப்பியமானது புராணம், தொன்மம் என்ற கண்ணோட்டமின்றியும், ஏதோ பக்தர்களுக்குரிய நூல் என்றும் ஒதுக்காமல், வரலாறு, உண்மை நிகழ்வு என்ற முறையில், திருவருளைப் பெற உதவும் மொழி செந்தமிழே

என உணர்ந்து கற்றறியப்பட வேண்டும். இவ் உன்னதக் காப்பியம் தொண்டையே உயிர்நாடியாகக் கொண்டு வாழ்வியல் நெறிகளைக் காட்டுவதோடு முத்திக்கும் வழிவகுப்பதால், காலம் கடந்து இன்றும் வழிகாட்டியாய்த் திகழ்கிறது. வழிபாடு என்பது வாணிபம் இல்லை.

தற்கால வழிபாட்டில் எள்ளுப் - பொட்டலம், எலுமிச்சை விளக்கு போன்ற சடங்குகளே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவற்றைத் தவிர்த்து, சேக்கிழார் உணர்த்தும் எளிய முறையான அன்புநெறியைக் கடைபிடித்து, நாம் நலம் பெற்று நம் பாரதத்தையும் நலம்பெற செய்யும் கடப்பாடுடையோம். கணினி உலகம் கடல்போன்றது என்பது போல இவ்வருள் காப்பியமும் கடல் போன்றது என்பதை மானுடம் உணர வேண்டும். சுயநலமே பிரதானமாகக் கொண்டு வாழும் இன்றைய சமுதாயத்தில் இளையதலைமுறை மனதில் அன்பு நெறியைத் தொண்டு மனப்பாங்கினை உருவாக்க, நிச்சயம் இவ் உன்னத காப்பியம் உற்ற துணையாய் உதவும்.

உதவிய நூல்கள்

1. பெரியபுராணம், கிருபானந்தவாரியார் - 1983.
2. ஆறாவது உலகச் சேக்கிழார் மாநாடு - 2011 சிறப்பு மலர்.
3. பன்னிருதிருமுறை வரலாறு 1963 க. வெள்ளைவாரணனார் - 1963.
4. திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு - கா. வேலாயுதம் - 1963.
5. பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு - அ. ச. ஞானசம்பந்தன் - 1999.

அன்றும் இன்றும்

சி.செந்திலுமார்
உதவிப்பேராசிரியர், மன்னர் திருமலை நாயக்கர்

உலகின் மூத்த மொழியாகவும் முதல் மொழியுமான தமிழ்மொழி பன்னிரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பேச்சு மொழியாகவும் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எழுத்து மொழியாகவும் இரண்டாயிரத்து எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகச் சிறந்த இலக்கிய இலக்கண மொழியாகவும் திகழ்ந்து வருகிறது.

“கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே
வாளோடு
முன்தோன்றிய மூத்தகுடி தமிழ்”
என்பதே தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அச்சாணி ஆகும்.

“பஹூளியாற்றில் துவங்கி பாண்டியன் மடியில்
கிடந்து
சங்கநூலில் தோய்ந்து சந்தனமாய் மணந்த தமிழ்”

உலகின் முதன் மொழியாய்த் தோன்றிப் பல்வேறு நிலைகளிலும் வளர்ந்து இன்று செம்மொழியாய் மணம் வீசுகின்றது. இத்தகைய தமிழ்மொழிக்கு இன்றுமொரு சிறப்பு உலகின் எம்மொழிக்கும் இல்லாத பெரும் சிறப்பு இறைவனே இங்கு வந்து தமிழ்ப் புலவர்களுடன் இருந்து தமிழ் வளர்த்தான் என்பதாகும்.

பாண்டிய மன்னர்கள் தங்கள் காலத்தில் தலைநகரில் முதற்சங்கம் தென்மதுரையில் அமைத்தனர். இச்சங்கத்தில் 4449 புலவர்கள் இருந்தனர். 4440 ஆண்டுகள் இச்சங்கம் செயல்பட்டது.

**“பஃறுளி ஆற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்து
கொள்ள” - (சிலப்பதிகாரம்)**

முத்தமிழ்ப் பாகுபாட்டை பிங்கல
நிகண்டு இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ்,
நாடகத்தமிழென வகைப்பட சாற்றினர்
மதியுணர்ந்தாரே என்று எடுத்துரைக்கிறது.
பிற்காலத்து ஒளவையாரும்,

**“பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் இவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்
கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா”**
என இறைவனிடம் வேண்டுகிறார்.

தென்மதுரை கடல்கோளுக்கு இரையான
பிறகு பாண்டியர் தலைநகரம் கபாடபுரத்திற்கு
மாற்றப்பட்டது. இந்த இடைச்சங்கம் 3700
ஆண்டுகள் இருந்தன இச்சங்கத்தில் 3700
புலவர்கள் இருந்தனர். கபாடபுரம்
கடல்கோளுக்கு இரையான பிறகு பாண்டிய
தலைநகருடன் சங்கமும் தற்கால மதுரைக்கு
மாற்றப்பட்டது.இதுவே கடைச்சங்கம்
ஆகும்.இக்கடைச்சங்கம் 1850 ஆண்டுகள்
இருந்தது.449 புலவர்கள் இருந்தனர் மூன்று
சங்கங்களும் 9990 ஆண்டுகள் இருந்ததை ஆய்ந்த
மேலைநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள்
வியப்புற்றனர்.

திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளும்
குன்றம் எறிந்த முருகவேலும் சங்கத்தில்
வீற்றிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்த வரலாற்றைக்
களவியல் உரை கூறுகின்றது.

**“வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை
தமிழ்கூறு நல்லுலகம்”**

என்று பன்மபாரனார் குறிப்பிடும் தமிழகம்
தமிழ்மொழியை வளர்த்தது. உலகத்தாரால்
போற்றப்படும் செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியே
இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்று
தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.
இதற்கைய முத்தமிழ்ப் பாகுபாடு
தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே
இருந்திருக்க வேண்டும்.

தமிழ் என்றால் இனிமை என்று பெயர்
பிங்கல நிகண்டு இனிமையையும் நீர்மையும்
தமிழ் எனலாம் என்று குறிப்பிடுகிறது. வால்மீகி
முனிவர் தமிழை மதுரமான மொழி என்று
கூறுகிறார். இனிமை வாய்ந்த அமுதுக்கு நிகரான
- பைந்தமிழின் பின்னே பச்சைப் பசங்கொண்டல்
வண்ணன் திருமால் சென்றார் என்று பக்திப்
பணுவல்கள் பாடுகின்றன திருமங்கையாழ்வார்
இறைவனேயே தமிழ் என்று பாடி மகிழ்கின்றார்.

தமிழ்த் தூதுவர் தனிநாயகம் அடிகள்
வணிகத்தின் மொழி ஆங்கிலம் என்றால் தூதின்
மொழி பிரெஞ்சு என்றால் காதலின் மொழி
இத்தாலியம் என்றால் உலகிலேயே பக்தியின்
மொழி தமிழாகும் என்று கூறுகிறார்.

**“முன்னைத் தமிழ்
மூவேந்தர் காத்த தமிழ்
முப்பொருளும் யுரை மூத்த மூத்தமிழ்
அன்னைத் தமிழ் யாம் யாவருக்கும்
அதுவே வாழ்க்கைத் தமிழ்”**

அறிவுப் பெட்டகமான இலக்கியங்களைத்
தன்னகத்தே கொண்டு மென்மேலும் தன்னை
மெருகூட்டிக் கொண்டது.

எல்லா மொழிகளும் எழுத்துக்கும்
சொல்லுக்கும் இலக்கணம் கூறும் தமிழ்
அவற்றுடன் சேர்த்து வாழ்வியலுக்கான

பொருளிலக்கணத்தையும் கூறுகிறது. அதனையும் அகம் புறம் என இருவகையாகப் பகுக்கிறது.

தமிழ்மொழியானது 16 செவ்வியல் தன்மைகளைக் கொண்டதே செம்மொழி அதுவே நம்மொழி என்பார் பாவாணர்.

16 செவ்வியல் தன்மைகள்

“தொன்மை திண்மை முன்மை நுண்மை
எண்மை ஒண்மை இனிமை தனிமை
வளமை தாய்மை தூய்மை மும்மை
இளமை செம்மை இயன்மை வியன்மை”

தமிழ்மொழியானது செம்மொழிக்குரிய பதினோரு தகுதிக் கோட்பாடுகளையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

திருந்திய செவ்வியல்புகள் பொருந்திய மொழிகளே செம்மொழிகள் ஆகும். தொல்காப்பியம், பத்துபாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினென்கீழ்க்கணக்கு, சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை, முத்தொள்ளாயிரம், இறையானார் அகப்பொருள் ஆகிய 41 நூல்கள் செம்மொழி இலக்கியங்களாகும்.

“தமிழ்மொழி அழகான சித்திர வேலைபாடமைந்த வெள்ளித்தட்டு திருக்குறள் அதில் வைக்கப்பட்டுள்ள தங்க ஆப்பிள் தமிழ் என்னை ஈர்த்தது குறளோ என்னை இழுத்தது” என்றார் டாக்டர் கிரௌஸ்.

“அறம்பெருகும் தமிழ்ப்படித்தால் அகத்தில்
ஒளிபெருகும்
திறம்பெருகும் உரம் பெருகும் தீமைக்கெதிர்
நிற்கும்
அறம் பெருகும் ஆண்மைவரும் மருள் விலகிப்
போகும்
புறம் பெயரும் பொய்மை யெலாம் புதுமை
பெறும் வாழ்வே”

- பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரன்

மின்னலாய், தோன்றி இடியாய் முழங்கிக் கவிதை மழை பொழிந்தவர் மகாகவி பாரதி. தமிழ்நாட்டின் மீது தமிழின் மீதும் தீராத பற்றுடையவர் இவர். தம் பாடல்களின் மூலம் கீழ்க்கண்டவாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்”

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்ப
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே”

“காக்கை குருவி எங்கள் சாதி-நீள்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்”

“திங்களோடும் செழும்பரிதி தன்னோடும்
விண்ணோடும் வடுக்களோடும் பொங்குகடல்
இவற்றோடும் பிறந்த தமிழ்” என்று பாரதிதாசன் தமிழின் தொன்மையைப் பறைசாற்றுகின்றார்.

தமிழின் இனிமை இன்பத்தமிழ், தமிழ் உணவு,தமிழ்ப்பேறு, எங்கள் தமிழ் தமிழ்வளர்ச்சி, தமிழ்க்காதல், தமிழ்க்கனவு, தமிழனுக்கு வீழ்ச்சி இல்லை, தமிழின் தமிழர்களின் எழுதுகோல், இசைத்தமிழ், தமிழகம், எழில்மிகு தமிழ்நாடு, நாம் தமிழர் என்று பாடு, எவன் தமிழன் என்று தன்னுடைய கவிதையில் பல தலைப்புகளில் பாரதிதாசன் தமிழின் சிறப்பினை உணர்த்துகிறார்.

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

என்று எழுதிய பாரதிதாசன் தமிழுக்கு உயிரை ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளார். தமிழர்களின் வாழ்வியல் சிறப்பினைக் கூறவந்த பாவேந்தர் பாரதிதாசன்,

**“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”**

என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

அன்பின் வழியே அறவழி என்பதை உணர்ந்து அன்பு நெறியில் மக்கள் வாழ்ந்த காலம் சாதி, சமய வேறுபாடின்றி மக்கள் அனைவரும் ஒரே சமுதாயமாக வாழ்ந்தகாலம் ஆடவரும் பெண்டிரும் கல்வி கற்றுக் கவிஞனாக வாழ்ந்த காலம் புலவர்களைப் போற்றும் புரவலர்களும் மன்னர்களும் கவியரங்கேறிக் கவி பாடி பண்பாட்டை வளர்த்த காலம் மக்களும் மன்னரும் தம்முன் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்த காலம் சங்ககாலம். சங்க காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சங்க இலக்கியங்கள் எனப்படும்.

பத்துபாட்டும் எட்டுத்தொகையும் அகம் புறம் பாடுவதில் தலை சிறந்து நிற்கின்றன. அக்காலத்தில் எழுதப்பெற்ற சங்க இலக்கியங்கள் அகம் புறம் என்றும் அடிப்படையில் வாழ்க்கையைப் பார்த்துப் பாடின இயற்கை வளத்தில் அறிவாலும் பண்பாலும் ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் அன்போடு இணைந்து நடத்தும் வாழ்க்கையைப் பற்றி அக இலக்கியங்கள் அழகாப் பாடுகின்றன. அகத்தில் அன்பும் புறத்தில் வீரமும் இரு கண்களாகக் கருதப்பெற்றன.

**“வினையே ஆடவர்க் குயிரே வானுதல்
மனைவறை மகளி ஆடவர் உயிர்”**

என்ற கூற்றின் படி வினை ஆண்களின் முதன்மையான செயலாகக் கூறப்படுகிறது. அறவழிப்பட்ட அரசியல், சமுதாயம், பொருளாதாரம் போன்றவற்றையும் வீரம் பண்பாடு போன்றவற்றையும் விளக்குவன புற இலக்கியங்கள் ஆகும்.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

கணியன் பூங்குன்றனாரின் வைர வரிகள் செம்மாந்து வாழ்ந்த தமிழன் உலகையை நம் சமுதாயமாகக் கண்டார் என்பதற்கான சான்றுகளாகும்.

‘முரசு கட்டிலில் உறங்கிய மோசிகீரனார்’ என்ற புலவர்க்கு வேந்தன் ஒருவன் கவரி வீசிய செய்தினைப் புறநானூறு பாடலால் அறிய முடிகிறது.

“களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்கு கடனே” என ஒரு தாய் தன் மகனுக்கு நினைவூட்டுகிறாள்.

போரில் தன் கணவனையும் உடன் பிறந்தவனையும் இழந்த பின்னரும் போர்ப்பறை கேட்டு,

**“ஒருமகன் அல்லது இல்லோள்
செருமுகம் நோக்கி செல்கென
தன் மகனிடம் அவன் தாய் கூறுகிறாள்.”**

**“உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே”**
(புறநானூறு)
என்ற பாடலின் மூலம் கல்வியின் சிறப்பினை அறியமுடிகிறது.

**“முந்தை இருந்து நடடோர் கொடுப்பின்
நஞ்சும் உண்பர் நனிநாகரிகர்”**
என்றும் பாடலின் தமிழரின் சிறப்பினை உணரமுடிகிறது.

**“நும்மினும் சிறந்தன்று நுவ்வை ஆடுகுன்று
அன்னை கூறினாள் புன்னையது சிறப்பே
அம்ம நானும் நும்மொடு நகையே”**- (நற்றிணை)

என்றும் பாடலின் மூலம் ஓரறிவு உயிர்களையும் தன் உறவாக கொள்ளும் பண்பு வெளிப்படுகிறது.

“ஆற்றுதல் என்பது அலந்தவர்க்கு உதவுதல் போற்றுதல் என்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை பண்பு எனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுக்குதல் அன்பு எனப்படுவது தன்கிளை செறாமை அறிவு எனப்படுவது பேதையர் சொல் நோற்றல் செறிவு எனப்படுவது கூறியது மறாஅமை நிறை எனப்படுவது மறைபிறர் அறியாமை முறை எனப்படுவது கண்ணோடாது உயிர் வவ்வல் பொறை எனப்படுவது போற்றாரைப் பொறுத்தல்”

என்ற பாடலின் வழியாகத் தமிழரின் மாண்பினை அறிய முடிகிறது.

பத்துப்பாட்டில் அமைந்த ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் விருந்தோம்பும் பன்மையை எடுத்துரைக்கிறது. மன்னர் விருந்தினரை வரவேற்று நின்ற பார்வை விருந்தினர் திரும்பிச் செல்ல விரும்பின் அவர்களைப் பிரிய மனமின்றி வருந்தி ஏழடி பின் நடந்து வந்து வழியனுப்பும் நல்லுள்ளம் கொண்ட அரசர்களாகவும் இருந்தனர்.

போர்க்களத்தில் கொல்லப்படாது பகைவரால் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை மாணம் பெரிதெனக் கருதி அங்கு உண்ணாது உயிர் நீத்த பெருமை தமிழனுக்கு உண்டு.

அஞ்சிப் புறமுதுகிட்டு ஓடுவோரைத் தாக்காமல் இருப்பதும் கையில் உள்ள படைக்கலன்களைக் கீழே போட்டு நின்று சரண் என்று அடைந்தவர்களைக் காத்து நின்றல் போர் அறமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

பண்டைய தமிழர்கள் கட்டிடக் கலையிலும் ஒவியத்திலும் விளையாட்டிலும் இசையிலும் வானியல் அறிவிலும் சிறந்து விளங்கியதைச் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இக்காலத் தமிழை இயற்று தமிழ் என்றும் பேச்சுத்தமிழ் என்றும் இரண்டு கூறுகளாகப் பகுக்கலாம். இக்கால இயற்று தமிழுக்குச் சான்றாகப் பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, வானொலி, திரைப்படங்கள், புத்தகங்கள், நாடகங்கள் செய்தித் தொடர்பு சாதனங்கள் சிலவற்றை சான்றாகக் கூறலாம். இன்றைய பத்திரிகை மற்றும் செய்தி ஊடகங்கள் தமிழ்மொழி முழு திறத்தையும் இழந்து நடைபோடுகிறது.

நாம் இன்று பேசும் சொற்களுக்குப் புது அகராதி எழுதி அர்த்தம் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய பல்வேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதனால் தமிழ் கற்றுக் கொள்பவர்கள் இதுதான் தமிழோ என்று நினைத்து கொள்கிறார்கள்.

1965 ஆம் ஆண்டில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடைபெற்ற போது “சிந்துகின்ற செங்குறுதி செந்தமிழுக்கென்றால் இந்நாடே சிவப்பாகட்டும்” என்று கூறி தங்களுடைய தேக்குமரத் தேகங்களைக் கரிக்கட்டைகளாக நினைத்து எடுப்போர் தீக்குளித்து இறந்தென்பது உலக வரலாற்றிலே தமிழகத்தில் தான் இத்தகைய தமிழகத்தில் தான் இன்று அன்றாட பணிகளின் போதும் கூடத் தமிழர்கள் தங்களின் மொழியில் தொடர்ந்து பேசுவதை விரும்பவில்லை.

தமிழ்மொழியின் இன்றைய நிலையைப் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தம் தான். தமிழன் தன் மொழியின் பெருமையை மறந்து ஆங்கிலத்தின் மேல் மோகம் வைத்ததுதான் தமிழின் இந்த நிலைக்கு அடிப்படைக் காரணம் எனலாம். கவிஞன் ஒருவர் அருமையாக சொன்னார். அவை,

**“பசுங்களும் பசுவை அம்மாவென அழைக்கிறது
பச்சைத்தமிழனோ மம்மி என்று சொல்கிறான்”**

ஐந்தறிவு படைத்த விலங்குகூட விலங்கை
உயிர்ப்பொருளாகக் காட்டுகிறது. ஆனால்,
ஆறறிவு படைத்த மனிதன் அம்மாவை மம்மி
என்று அமைத்து உயிரற்றதாக்கி விடுகிறான்.

**“வழி தெரியாதவர்களுக்கு வழி சொல்லும்
பொழுது
நேர ஸ்ட்ரைட்டா போயி லெப்ட்ல கட் பண்ணி
ரைட்ல போனா ஒரு டேனிங் வரும்
என்று சொல்வதை காண்கிறோம்.”**

நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையில்
என்னோட பிரெண்ட்ஸ் வந்தாங்க அவங்கள
இன்வைட் பண்ணி ஹோட்டல்ல லஞ்சுக்கு
ஆர்டர் பண்ணி வெயிட் பண்ணினோம் அப்புறம்
நிறைய சப்ஜெட்ஸ் பத்தி டிஸ்கஸ் பண்ணினோம்
கடைசியா ஹோட்டல் பில்லுக்குப் பே
பண்ணிட்டு ஹேண்ட்வாஷ் பண்ணினோம்
இச்சிறுசெய்தியில் வெல்கம் பண்ணி இன்வைட்
பண்ணி மேனேஜ்மென்ட் ஆர்டர் பண்ணி
வெயிட் பண்ணி டிஸ்கஸ் பண்ணி சர்ச் பண்ணி
பே பண்ணி வாஷ் பண்ணி என சுமார் 15
பண்ணிகள் வந்து போகின்றன. இதென்னா
கன்னித்தமிழா அல்லது பண்ணித்தமிழா
தெரியவில்லை இரண்டு ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு
இடையில் ஒரு பண்ணிய சேர்த்தால் ஒரு
வார்த்தையாகிறது தமிழுக்கு வினைச்சொல்
தேவையில்லை போலும் மேற்கூறிய
தங்கிலிசுதான் தற்போது தமிழர்களின் தமிழ்ப்
பேச்சாக அமைகிறது.

**“இரவை நைட் என்றால்
விடியாது உன் வாழ்க்கை
இனிப்பை சுவிட் என்றால்
அறுதெறி நாக்கை”**

என்ற காசி ஆனந்தனின் கூற்று இங்கு
ஒப்புநோக்கத்தில்,

“செத்தேனும் செந்தமிழைக் காக்க வேண்டும்

**சாகும்போதும் தமிழ் படித்துச் சாக வேண்டும்
என் சாம்பல் தமிழ் மணந்து பேச வேண்டும்”**

என்று கூறிய அறிஞர்கள் வாழ்ந்த நாட்டில் இந்த
நிலை.

ஐ லவ் இந்தியா, ஜென்டில்மேன்
ஒன்ஸ்மோர்,சாக்லெட்,ஹலோ இப்படியெல்லாம்
தமிழ்மண்ணில் திரைப்படங்கள்.

தொலைக்காட்சி சிற்றூர்களில் மூலை
முடுக்கெல்லாம் சென்றடைகிறது. உரையாடுவது
போல் வீடுவரை சென்று மக்களிடம் பேசுகிறது.
அங்கும் செந்தமிழ் பேச்சு நடைமுறையில்
உள்ளதா? தொலைக்காட்சியில் பெயர்களாவது
தமிழில் அமைந்துள்ளதா? என்று சிந்தித்து
பார்ப்போம்.

தமிழின் நாம் பயன்படுத்தும்
பற்பசைகளும் ஆங்கில பெயர்களிலே
அமைந்துள்ளன. நாம் அன்றாடம் பயன்படுத்தும்
பொருட்களின் பெயர்கள் தமிழில் உள்ளதா?

இன்றைய தமிழர்கள் தங்களுடைய
குழந்தைக்கு **கரிஷ்மா, ரிதிஷ்கா, கமலேஷ்,**

தமிழ்க்கூடல் மற்றும் ஶால்

ஆகாஷ், செர்வின் போன்ற பெயர்களை விரும்பி வைக்கின்றனர்.

தமிழன் இருக்கின்ற இடத்திற்கும் வசிக்கின்ற விதிகளுக்கும் தமிழ்ப்பெயர் இல்லை மாறாக **அவென்யூ, ஸ்டீட், ஏரியா, எக்ஸ்டன்சன், லேக்** ஆகியவைகளின் இருக்கிறது. தங்களுடைய வணிக மையங்களுக்கு **மெடிக்கல், பேக்கரி, ஹோட்டல், ஸ்டோர், ஸ்டேஷனரி, மார்ட் புஷாப், ஜெராக்ஸ் கடை** என்று தான் பெயர் வைத்து அழைத்து வருகிறோம்.

தாய்நாட்டையும் தமிழ்மொழியையும் உயிர்மூச்சாகக் கருதும் சான்றோர்கள் வாழ்ந்து மறைந்த பெருமைமிக்கது நம்நாடு இந்நிலை மாற வேண்டும். தமிழ் மண்ணில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாகத் தமிழ் பேச தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

உலகத் தமிழ்ச் சங்க நிகழ்வுகள்

சங்க வாழ்த்து

பொன்னும் துகிரும் முத்தும் மணியும்
மாமலை பயந்த காமரு மணியும்
இடைபடச் சேய வாயினும் தொடைபுணர்ந்து
அருவிலை நன்கலம் அமைக்கும் காலை
ஒருவழித் தோன்றியாங்கு உலகுவாழ் தமிழர்
தண்ணிய உறவால் தலைத்தனர்
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் உண்மை யானே?

- உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை